

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΧΡΟΝΙΚΟΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΛΕΙΜΩΝΟΣ
ΑΠΑΝΤΩΝΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

Α.

Αγαλλιανός. Οίκογενειακὸν ἐπίθετον τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου καὶ εἶτα κυριώνυμον γενόμενον Ἀγαλλιανὸς Ἀγαλλιανῆ¹.

Αβαγιανός. Κυριώνυμον ἐκ Μόριας 1556· ως ἐπίθετον σωζόμενον.

Αβαράνη. |Κυριώνυμον.

Αγροίκας. Ἐπίθετον.

Αύγουστής. Κυριώνυμον.

Αλεξανδρίνη Βλουτῆ· ἐξ Ἀχυρῶνος 1590.

Αγγελίνα. Ἐκ Φάραγγος 1548.

Αγγέλικα. Ἐκ Φάραγγος 1526 ἀφιεροῦσα τὴν περιουσίαν της τῇ μονῇ ὅπισθεν δὲ τῶν χοτζετίων φέρεται ἡ παλαιὰ ἐπιγραφὴ «Ταῦτα, εἶνε τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου καὶ τοῦ πατρός του Ἐμμανουὴλ».

Αγαλλιανός. Ράπτης. Ἐκ Φάραγγος 1574 (ἀδελφὸς ἡ ἀνεψιὸς τοῦ Ἀγίου).

Αμουργός. Ἐπίθετον (ἴδε τὰ παρὰ Σιλβέστρῳ Μουργετῆς-Μπόργος).

Αὐλώνης. Ἐπίθετον.

Αγιολυμίτης. Ἐπίθετον.

Αρχόντιστσα. Κυριώνυμον.

Ανθιμος. ὁ Μυτιλήνης μητροπολίτης.

Αμήριστσα. Κυριώνυμον. Ἐκ τοῦ χωρίου Ἀμπελιώτης 1591· ἔτερα ἐξ Ἀχυρῶνος 1590.

Αλλεβουργιά. (έλλέβορος) τοποθεσία παρὰ τὸ μετόχιον ἄγ. Αναργύρων.

Αγιοι Θεόδωροι. Χωρίον καὶ νῦν θέσις παρὰ τὸ χωρίον Παπιανά.

Αγία Τουρλωτή. Θέσις μὲ ἐρημοκλησίαν «ἡ Χαριτωμένη» εἰς Ζήγραις.

Αππέσος. Πηγὴ παρὰ τὴν Αγιάστσον.

Αγιος Κωνσταντῖνος. Χωρίον· νῦν ἐρείπια ἐκκλησίας παρὰ τὰ Παπιανά, καὶ ἐρημοκλησία τοῦ χωρίου Ἐφθάδα 1533.

Αρυανά. (κατὰ Σιλβέστρον) τὰ νῦν Αργιανὰ τὸ χωρίον.

Αγιος Σύλλας. Θέσις παρὰ τὴν ἄγιαν Τρουλωτήν 1608.

Αργυρῆς ποταμός· ἡ κοίτη τοῦ Αλευροποτάμου ἡ κάτωθεν τῆς γυναικείας μονῆς παρὰ τὰ Δάφια, ὅπου ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ πνιγείσης ὠνόμασται.

Αζγοῦρες. Ἰσως αἱ νῦν Ζήγραις (Ζα-ύγρὸς) τόπος κάθυρος.

Ασμάκια. Τοποθεσία παρὰ τὰ Τριάντα.

Αλευριοχώματα. Θέσις παρὰ τὴν Μυρσινιώτισταν (παράβαλε Αλευροπόταμος).

Αλώνα. Μετόχιον ἐν Προικονυήσῳ (Μαρμαρᾶς).

Αγιος Αντώνιος. Μονὴ παρὰ τὴν Πτεροῦντα ἡ ἐπιλεγομένη Καλάμι.

Αγιος Ιωάννης. Μονὴ παρὰ τὸ χωρίον Ἀμπέλα.

Αγρίδια. Χωρίον ἐν τῷ διαμερίσματι Ἐρεστοῦ· ἡ νῦν Αγρα.

Αγιος Βλάσιος. Θέσις μονυδρίου παρὰ τὴν Πτεροῦντα.

Αγιος Ηλίας· λόφος παρὰ τὰ Τριάντα, ἐφ' οὗ ὁμώνυμος ἐρημοκλησία.

Αλέξη βρυσίδι. Θέσις ἐπὶ τοῦ Παρθενίου καὶ τῆς Ράχεως παρὰ τὴν μονήν.

Ασπρη Βίγλα. Θέσεις δύο· ἡ μὲν μέσον μονῆς καὶ Φίλιας, ἡ δὲ μέσον μονῆς καὶ Καλλονῆς.

Αγιοι Απόστολοι. Θέσις εἰς Τσόνια μὲ ὁμώνυμον ἐρημοκλησίαν.

¹ Κατάλογον ἔδιον τῶν Ἀγαλλιανῶν

Αλευροπόταμος. Χείμαρρος τῆς κοιλάδος τῆς παρὰ τὴν Μυρσινιώτισσαν διαρρέων τὸ δυτικὸν τῆς Ἀχυρῶνος· καὶ ἔτερος διαρρέων τὸ δυτικὸν τῆς μονῆς Λειμῶνος.

Ασπρόπουλου-Τεπέ. Θέσις νοτιοδυτικῶς τῆς μονῆς.

Αναφανή. Θέσις ἐν τῇ Κλοπεδῇ.

Αμπελιώτης. Χωρίον· νῦν θέσις παρὰ τὴν Καλλονήν.

Αγία Τριάς. Θέσις παρὰ τὸν Φάραγγα ἔξωθεν τῆς Σουμούριας· ἐπὶ ταύτη ἀνηγέρθη ἡδη ἡ κατεστραμμένη ὄμωνυμος ἐκκλησία, ἡς μέχρις ἡμῶν ἐφαίνοντο ἀγιογραφήματα καὶ τάφοι παρὰ τῇ μιᾷ πλευρᾷ αὐτῆς.

Αγιος Λέτης. (Λέντης-Λεόντιος). Χωρίον· νῦν θέσις εἰς τὸν πρόποδας τοῦ ὄρους Παρθενίου παρὰ τὴν Ἀχυρῶνα μεθ' ὄμωνυμον ἐρημοκκλησίου,

Αχλάδα. Θέσις παρὰ τὰ Τσόνια.

Αγιος Κοσμᾶς. Χωρίον μὲν ὄμωνυμον ἐκκλησίαν, νῦν τέμενος ἱερόν.

Αγιος Νικόλαος. Ἐρείπια ἐκκλησίας ἐν Σουμούριᾳ.

Αγιος Γεώργιος Παρασίγιον. Μονή, νῦν θέσις μὲν ὄμωνυμον παρεκκλήσιον.

Αὐθεντικόν. Θέσις παρὰ τὸ Παλαιόκαστρον· νῦν Ἀφετικό λεγόμενον,

Αγιος Γεώρδιος τοῦ Κονιαδίτου. Ἐρημοκκλήσιον πλησίον τοῦ Μετοχίου ἀγίων Ἀναργύρων ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ Παρθενίου, οὗ διαγινώσκονται ἔτι τὰ ἀγιογραφήματα καὶ ὅστις κατὰ Σίλβεστρον καλεῖται «ἄγιος Γεώργιος ὁ Χλοιότης»· (παράβαλε τὰς θέσεις «Χλιόν»).

Αγριομέλιστα. Θέσις παρὰ τὸν Λειμῶνα κατέναντι τοῦ ὄρους Νισσῆς. Κυρίως οἱ βράχοι ἐνθα ἐμφωλεύοντι σμήνη ἀγρίων μελισσῶν.

Αλεξόπουλος. Ἐπίθετον.

Αλέξανδρος Ψάρ (Ψαρὸς καὶ Ψαρῆ) ἐξ ἀγίου Λέντη· 1590.

Αρχοντίτζης. Κυριώνυμον, ὡς ἐπίθετον σωζόμενον (1795) ἐν Μηθύμνῃ· παράβαλε τὸ Δρακοντίτζη. Κυρίτζη κ.τ.δ.).

Αθανάσιος. Μητροπολίτης Ἐφέσου 1576.

Αμερισοῦδα Σωτήρχου. Τὸ ἐπίθετον σώζεται· αὐτῇ δὲ ἦν ἐκ τῆς συνοικίας Ἀγίου Συμεὼνος ἐν Μυτιλήνῃ δωρησαμένη τῇ μονῇ οἰκίαν καὶ ἐλαιῶνα εἰς θέσιν (Χωρίδιον Πυργί), ἵνα ἐπὶ ζωῆς τῇ παρέχει ἡ μονὴ ἐν λαγήνιον ἐλαίου κατ' ἔτος 1773. Ἐπωνυμεῖται δὲ Ἀληκατοῦδα.

Απόστολος Γρυμάνης· 1773.

Αλώνα-Τεπέ. Θέσις ἐπὶ τῆς Ράχεως καὶ μέσον μονῆς καὶ Φίλιας ἑτέρα.

Ακονόπετραι. Θέσις. Ἰσως ἡ μέσον Μετοχίου ἀγίων Ἀναργύρων καὶ μονῆς, ἐπὶ τῆς λιθοστρώτου εύρισκομένη τετράγωνος πλάξ, ἡ ἐπονομαζομένη «τὸ ντουγένι τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου».

Αροτυρή. Θέσις ἄγνωστος νῦν, ἵσως ἡ τῆς Αρογυρῆς.

Αννα ἡ Καρολίνα. Θυγάτηρ Ιωάννου Βιστιαρίτη κοιμηθεῖσα τῷ 1349.

B.

Βιρόπουλος. Ἐπίθ. σώζεται νῦν Βυργιόγλους.

Βαρδοῦκος. Κυριώνυμον.

Βαζόπατμα. Θέσις παρὰ τὸν Τσικνῆ ποταμὸν ἡ αὐτὰ τὰ Βαθρώματα.

Βουρκάνο. Θέσις.

Βαρσάκης. Οἰκογενειακὸν ἐπίθετον σωζόμενον.

Βετάτζης. Κυριώνυμον, ἡ ἐπίθ. ἐκ Παλαιοκάστρου φερόμενον.

Βάλανος. Θέσις παρὰ τὴν Αγιάσσον.

Βαλάνι. Θέσις νοτίως τῆς μονῆς.

Βλουτῆς. Οἰκογενειακὸν ἐπίθετον σωζόμενον.

Βουθρώματα. Θέσις ὄρους βορείως τῆς Μυρσινιώτισσης.

Βάρες. Θέσις παρὰ τὰ Αργιανά· νῦν τὰ Βαρειά λεγόμενα.

Βιρανέ-Τεπέ. Θέσις μέσον μονῆς καὶ Φίλιας (ἡ Ἐρμοτύλια).

Βαφειάδαινα. Ἐπίθετον.

Βακαλοῦδα. Ἐκ τοῦ χωρίου Αργιανῶν τῷ 1600.

Βέντρος. Ἐπίθετον.

Γ.

Γέρνα. Χωρίον· νῦν θέσις παρὰ τὴν κωμόπολιν Ἀγίας Παρασκευῆς.

Γαλιάτσος. Ἐπίθετον.

Γιαλλούρης. Ἐπίθ. Οἰκογ. σωζόμενον.

Γιαννούλης. Ἐπίθ. Οἰκογ. σωζόμενον.

Γουρέλης. Ἐπίθετον.

Γιαγούπης. Ἐπίθ. ἡ Κυριωνύμιον.

Γεώργιος Βαβούρης· τὸ ἐπίθετον σώζεται.

Γιακουμῆς Χηρτζόπουλος 1580. Ἐκ Παλαιοκάστρου.

Γιάννης Κουβάνου. (ἀν Κοντάνου, τοῦτο σωζόμενον).

Γαδουροῦ-Γαδουρόπουλον. Ἐπίθ. καὶ θέσις.

Γκυόλι. (λίμνη). Τοποθεσία μέσον μονῆς, Κλαπάδου καὶ Φίλιας.

Γεώργιος Καλοφαγᾶς.

Γεώργιος ὁ Σιναλερίμ. Τίδος Ἰωάννου Βιστιαρίτου κοιμηθεὶς τῷ 1349.

Γεώργιος Καλπακόγλους· ἐξ Ἀγίας Παρασκευῆς συγγραφεὺς τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀγίου Ἰγνατίου 1805.

Γεώργιος Γαληνὸς κατὰ τὴν ΙΣΤ'. ἑκατονταετηρίδα.

Γεώργιος Μαγκούσης. 1501. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο σώζεται.

Γεώργιος Θεοδώρου ἱερεύς. 1539. (παράβαλε πάππον Ἀγίου Ἰγνατίου).

Γρυπάρης. Ἐπίθετον.

Γεωργιάτος. Ἐπίθετον.

Γιατόπουλος. Ἐπίθετον.

Γεδεός. Κυριώνυμον καὶ θέσις.

Γλύνος καὶ Γλύναινα. Ἐπίθετα.

Γουρνοφᾶς. Ἐπίθετον.

Γαρούλης. Ἐπίθετον (παράβαλε τὴν λέξιν Καρούλης).

Δ.

Δωματερόν. θέσις πρὸς βορρᾶν τῆς μονῆς 1547, ὅπου τὰ Κηπάρια λεγόμενα.

Δημητσάνα. Θέσις παρὰ τὸ χωρίον Τριάντα· ἔξαρτημα τούτου. Διολετή. Θέσις ἄγνωστος.

Δημήτριος Παπᾶ Μανώλη. 1540. Θεῖος τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου.

Δρακοντίτζι. Λόφος ἀνατολικῶς τῆς Μυρσινιωτίσσης.

Δουμένικος. Ἐπίθετον οἰκογενειακὸν σωζόμενον. Δουμένικος Τζανῆς ἐπίτροπος τῶν μονῶν τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου.

Διλκερλάβδες. Θέσις Ἀγιάσσου.

Δούκας Παλαζὸς (κατὰ Σίλβεστρον Μπλάζος). Ἐπίτροπος τῶν μονῶν τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου¹.

Δηνιώτης. Ἐπίθ. οἰκογ. σωζόμενον καὶ θέσις καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς Ράχεως πρὸς βορρᾶν αὐτῆς μέχρι τοῦ Φάραγγος.

Δούκαινα Ἀγαλλιανοῦ, ἐκ Δαφίων 1579. Συγγενῆς τοῦ ἀγίου.

Δούκαινα Μπορδίνη. Ἐκ Παλαιοκάστρου.

Δαιμονόπετρα (Ντελὴ-τάσ). Θέσις μεταξὺ μονῆς καὶ Φίλιας.

Δημήτριος Καλορίζικος. Τὸ ἐπίθετον πιθανὸν ταῦτὸ τῷ νῦν Καλογρίζος.

Δημήτριος. Ἐκ Σουμούριας. 1635.

Δουμάν ἡ Τζουπάν-τασσί. Θέσις ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ Πετσοφᾶ.

Δουρουδόγλους. οἰκογ. ἐπίθ. σωζόμενον ἐν Καλλονῇ.

Δανιὴλ Ξενητὸς 1442. Τὸ οἰκογ. ἐπίθ. σωζόμενον ἐν Καλλονῇ.

Δαμάνδριον. Μονύδριον ἐν τῷ διαμερίσματι Βασιλικῶν.

Δρακουλάδο· ἐπίθετον καὶ θέσις.

Ε.

Ἐλλειμα. Θέσις παρὰ τὸ βουνὸν Σκεπαστός.

Εύδοκία Ἀτούμισσα, γυνὴ Ἰωάννου Βιστιαρίτη 1349.

Ἐλένη ἡ Λογοθέταινα· θυγάτηρ Ι. Βιστιαρίτη κοιμηθεῖσα τῷ 1349.

Εύκόλια. Χωρίον· νῦν θέσις παρὰ τὰ Τσόνια ἔναντι τοῦ Ξηροκάστρου καλούμενη καὶ «Καρδάκι» (Καργιὰ Παχτσεσῆ).

1. Ἡδε ἴδιον κατάλογον Δουκῶν.

Ἐφθάδα· χωρίον νῦν θέσις.

Ἐλεα. (ἀρα γε ἐλη;) θέσις εἰς τὸ χωρίον Γέρνα.

Z.

Ζαμπία Ἀγγέλου. Κατὰ τὴν IZ'. ἡ IH'. ἑκατονταετηρίδα.

Ζουρούπουλος. Ἐπίθετον (παράβαλε Σγουρὶ ιερεύς).

Ζαρούδης. Ἐπίθετον.

H.

Ἡράτεια· μονὴ παρὰ τὸ χωρίον Ἀγρίδια.

Ἡρακλῆ. Χωρίον νῦν τοποθεσία μὲ ἐρημοκκλησίαν «Χριστὸς» παρὰ τὸν ποταμὸν Τσικνὺα οὐ μακρὰν τοῦ Παλαιοκάστρου.

Ἡρόπουλον. Κορυφὴ τοῦ παρὰ τὸν Ἀλευροπόταμον βουνοῦ.

Ἡλίας Βέρας 1823. Τὸ ἐπίθετον σώζεται.

O.

Θεόδωρος Σταθᾶς (ἴσως Σπαθᾶς) θέσις. (παράβαλε Σπαθᾶδικα).

Θολώνεια. Χωρίον καὶ νῦν θέσις παρὰ τὸ Ἀλίπεδον Καλλονῆς ἐπὶ τῆς ἀγούσης εἰς Μυτιλήνην.

Θεοδώρα Ἀγαλλιανοῦ. 1556. Ἀδελφὴ τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου ἡ σύζυγος Δοῦκας.

Θεόδωρος ὁ Σζάσης· νιὸς Βιστιαρίτη· κοιμηθεὶς τῷ 1349.

Θεοφάνης ιερομόναχος· ἔξι Αχυρῶνος.

Θόλος· θέσις εἰς τὸ χωρίον Γέρνα.

Θωμαΐς. Κυριώνυμον.

I.

Ἴγνατιος· ὁ ἄγιος Ἰδρυτῆς τὸ πρὶν Ιωάννης.

Ιωσήφ Θεοδώρου Ιουστίνου. Πωλεῖ οὗτος τὸ Καλάμι τῇ Ἀθανασίᾳ μοναχῇ.

Ιωάννης Κοντός. Ἐκ τοῦ Φάραγγος 1591. Τὸ ἐπίθ. σώζεται.

Ιωνᾶς ιερεύς. Ἰδιοκτήτης τῆς μονῆς τοῦ Καλαμίου.

Ιωάσαφ Ἀγαλλιανός. 1554. Ἀδελφὸς ἡ ἀνεψιὸς τοῦ ἀγίου.

Ιωάννης Χιονόπουλος ιερεύς. Ἐκ Κρήτης.

Ιωάννης Βιστιαρίτης. 1349.

Ιωάννης Εὐσταθίου Ἀλευρᾶ. Κατὰ τὴν ΙΣΤ'. ἑκατονταετηρίδα.

Ιερεμίας Κώος Ραμούς, Κατὰ τὴν IZ'. ἑκατονταετηρίδα.

Ιλμιτσάδικα· θέσις. 1609.

Ιμνερικὸ-Τεπέ. Θέσις μέσον μονῆς καὶ Φίλιας.

Ισαὰκ Ἀγαλλιανός. 1544. Ἐκ κακῆς μεταφράσεως τοῦ τουρκοῦ συμπεραίνεται ὃ αὐτὸς τῷ Ιωάσαφ, Ἀγαλλιανῷ, ὅστις ἀγάγων τὸν ἄγιον συνεβιβάσθη εἶτα μετ' αὐτοῦ.

K.

Καπρίλυκος. Ἐπίθετον.

Κρεντυρᾶς. Ἐπίθετον. Ἰσως ταῦτὸ τῷ σωζομένῳ «Καρυδαρᾶ ἢ Καρδαρᾶ»,

Κουβαρᾶς. Ἐπίθετον σωζόμενον.

Κολομοδότης. Ἐπίθ. Ἰσως ὁ κάτοικος Κολομηδάδου.

Καπώνας. Ἐπίθ. σωζόμενον.

Κούτελο. Ἐπίθ. καὶ θέσις (παράβαλε Κουτέλα σωζόμενον).

Κολοτόμπρης. Ἐπίθετον.

Κολιβᾶς. Ἐπίθετον.

Κορδόν. Θέσις.

Κυνηγαρικὸν· ἡ πρὸς ἀνατολὰς τοποθεσία του Λειμῶνος. Ἰδιοκτησία τοῦ ἀγίου.

Καλάμι. Ἐπίθετον τῆς Μονῆς τοῦ ἀγίου Αντωνίου παρὰ τὴν Πτεροῦντα.

Καλαθᾶς. Θέσις παρὰ τὴν Μονὴν ἐπὶ τοῦ Παρθενίου.

Κάραβον. Θέσις μεταξὺ Μονῆς καὶ Μετοχίου ἀγίων Αναργύρων ἐν τῇ κοιλάδι καὶ ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου, τὸ λεγόμενον καράβι τοῦ ἀγίου.

Καββαλικά. Θέσις παρὰ τὰ δυτικὰ τῆς Μονῆς.

Καμίση. Βουνὸν παρὰ τὴν Μυρσινιώτισσαν τὸ ἐπιλεγόμενον καμένο βουνὸν (Γιανήκ-τεπέ).

Κλοπεδή. Μετόχιον παρὰ τὴν ἀγίαν Παρασκευήν.

Κορτινάρης. Ἐπίθετον.

Κατασταμάτος. Ἐπίθ. ἵσως Καρασταμάτος.

Καλοριζικόπουλος. Ἐπίθετον.

Καρούλη ἐπίθ. καὶ θέσις.

Κακὸ-Τράφο. Θέσις παρὰ τὸ χωρίον Τριάντα, ἄλλως Δένδρα.

Κόλωνας. θέσις καὶ λόφος παρὰ τὰ Τριάντα.

Κακοδιάβασμα. θέσις παρὰ τὸ Παλαιόκαστρον.

Κελαδίτης. Ἐπίθ. σωζόμενον. Ἐπίτροπος τῶν Μονῶν τοῦ Ἀγίου.

Κανδυλάδικο. Θέσις παρὰ τὸ Μετόχιον ἀγίων Ἀναργύρων.

Καμίτσης. Ἐπίθ. σωζόμενον.

Κανδύλης. Ἐπίθετον σωζόμενον.

Καρυδάκη. Θέσις.

Κουκουναριά. Θέσις παρὰ τὴν μονήν ἑτέρα δὲ ἦν παρὰ τὴν Ἀχυρῶνα.

Καλωτρᾶ. Θέσις παρὰ τὴν Ἀχυρῶνα ἀγνοούμενη.

Κακαδιό. Θέσις παρὰ τὸν Τσικνιά. Ἰσως ἡ αὐτὴ μὲ τὸ «Κακοδιάβασμα».

Καντακουζηνὸς-Καντακουζηνῆ. Ἐπίθ. καὶ Κυριώνυμον ἐξ Ἀχυρῶνος 1607¹.

Κορακινός. Ἐπίθ. Κορακιά. θέσις παρὰ τὴν Κλοπεδήν.

Καλιμένης. Ἐπίθ. ταυτὸν πιθανῶς τῷ σωζομένῳ «Κελεμένῃ». καὶ θέσις.

Καναβίτσι. Θέσις μέσον Μυρσινιώτισσης καὶ Ἀχυρῶνος.

Κούτρα. Θέσις Ἀγιάσσου.

Καρήνη. Πηγὴ παρὰ τὴν Ἀγιάσσουν.

Κομιηνὸς Χάνδρας. Ἐκ Σουμούρια 1585.

Κρεμαστή. Θέσις πρὸς βορρᾶν τοῦ Πετσοφᾶ.

Καλλόνια-ταρλασή. Ἀρχαῖον τεῖχος παρὰ τὸ Παλαιόκαστρον

1. Τὸς ἴδιον κατάλογον Καντακουζηνῶν καὶ Κομηγῶν.

ἐπὶ τοῦ Τσικνῆ ὥπταμοῦ πρὸς τὸν ἄγιον Κοσμᾶν ἢ Τζευμασλῆ. Τοῦτο λέγεται καὶ Μασάλ-ταρλασή.

Κεφάλας ἢ Κεφαλᾶς. Ἐπίθ. οἰκογ. σωζόμενον. Ἐπίτροπος τῶν μονῶν τοῦ ἄγιου.

Καραβούλια (μέλαιναι σκοπιαί). θέσις εἰς Τσόνια παρὰ τὴν θάλασσαν.

Κοντογεώργης. Ἐπίθ. σωζόμενον.

Κανή. Ἐκ τῆς συνοικίας Παλὴκ-παζάρ Μιτιλήνης πωλοῦσα τῷ 1864 ἐργαστήριον εἰς τὴν μονήν Λειμῶνος.

Κονίτσα. Ἐκ τῆς συνοικίας Μυτιλήνης «ἄγιοι Ἀπόστολοι».

Κομηνάκης Σαρηγιάννης. Ἐπίθ. σωζόμενον. 1850

Κουρνιαχτή. Ἐπίθ. ἡ κυριώνυμον ταῦτὸ τῷ τοῦ Σιλβέστρου «Φουρνόχαρη».

Καλλισθένης Ράχτα. Θέσις. Νοτίως τῆς Μυρσινιώτισσης.

Κιουποῦ γερί. (πιθότοποι) παρὰ τὴν μονήν, τὸ μετόχιον Ἀγ. Αναργύρων, τὸν Χάλακα θέσιν εἰς Τσόνια, καὶ ἀλλαχοῦ.

Κοκτζάλ. Θέσις.

Καλαμίτσι. Θέσις εἰς Τσόνια.

Κελάρι. Θέσις παρὰ τὸ μετόχιον ἀγ. Ἀναργύρων.

Κουρκουνάδο. Θέσις.

Κουρνέλο ἢ Φουρνέλο. Θέσις ἐπὶ τοῦ Παρθενίου. Φουρνέλι νῦν.

Καμάρα. Θέσις ἐφ' ἡς γέφυρα ὑψηλὴ ἐπὶ τοῦ ροῦ τοῦ Τσικνῆ μέσον τῶν χωρίων Κλομηδάδου καὶ Ἀγίας Παρασκευῆς, ἐνθα σώζονται ἀρχαῖα ἐρείπια μετ' ἐρημοκκλησίας ἀγίου Θεράποντος.

Καμπουρέλι ἀλῶνι. Θέσις τὸ δὲ ἐπίθετον σώζεται.

Κοῦκκος. Ἐπίθ. οἰκογενειακὸν σωζόμενον.

Κυπαρίσσι. Θέσις παρὰ τὴν Ἡρακλῆ.

Καλαματάρης. Ἐπίθ.

Καραγάτς. Θέσις παρὰ τὰ Τριάντα καὶ τὸ παρὰ τὸν Φάραγγα Καραγατσλήκ.

Καταξηνὸς-Καταξηνῆ. Κυριώνυμον 1773 σωζόμενον ἵσως αὐτὸ τῷ Καντακουζηνός.

Κωνσταντῖνος ὁ μητροπολίτης Μυτιλήνης 1630 ἐκ Βασιλικῶν.

Κλήμης Ἀγαλλιανός. 1556 ἀδελφὸς τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου.

- Κουκουβάγια-τεπέ. Θέσις μέσον μονῆς καὶ Φίλιας.
 Κουμτρούκ-τεπέ. Θέσις μέσον μονῆς καὶ Φίλιας.
 Καστανδρίτσα. Ἐκ Σαχτούρου τῆς Σιλιβρίας 1815. Ἐξόρι-
 στος εἰς Μυρσινιώτισσαν.
 Κλιόβα. Θέσις ἐπὶ τοῦ βουνοῦ Μαδαρό.
 Καράκιος. Ἐπίθετον.
 Καγίας. Κυριώνυμον.

Λ.

Λειμόνας. Ὁ λειμών ὁ τόπος ἐφ' οὗ ἡ μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν
 τοῦ Ἀγίου Ἰγνατίου, ἔκπαλαι οὕτως ὀνομαζόμενος κατὰ τὸν Σίλ-
 βεστρον.

- Λασκαρίνα Ἀγαλλιανοῦ. 1556. Ἀδελφὴ τοῦ ἀγίου.
 Λασκαρίνα Σεβαστοῦ. 1590. Ἐκ Σουμούριας.
 Λασκαρίνα Λασκάρεως 1698. Ἐξ Ἀχυρῶνος.
 Λέουν. Ἐπίθ. οἴκογ. καὶ ὁ νῖὸς Ἰ. Βιστιαρίτη κοιμηθεὶς τῷ

1349.

- Λουτσάδαινα. Ἐπίθ.
 Λειβάδια. Χωρίον· ἥδη θέσις εἰς Τσόνια.
 Λεῦκα. Θέσις βορειοδυτικῶς τῆς μονῆς.
 Λαζαρῆς-Λαζαρίνα. Κυριώνυμον καὶ θέσις.
 Λαχαναδιώτης. Θέσις παρὰ τὴν Κλοπεδήν.
 Λαγαρίδης. Ἐπίθετον.
 Λίτζνα-τεπέ. Θέσις μέσον μονῆς καὶ Φίλιας.
 Λουπακιάρης. Ἐπίθετον.
 Λόγκος. Θέσις.
 Λιγονιώτης. Ἐπίθετον.

Μ.

- Μεθόδιος· ὁ κατὰ σάρκα νῖὸς τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου.
 Μιχαὴλ Χωριάτης. Τὸ ἐπίθετον σώζεται.
 Μανώλη Ράχτα. Θέσις ἐπὶ τοῦ Παρθενίου.
 Μέλαιγγας. Θέσις παρὰ τὴν Κλοπεδήν.

- Μοδούλης. Ἐπίθετον.
 Μέστομα. Θεσις παρὰ τὴν Ἀχυρῶνα.
 Μαλακό. Ἐπίθ. καὶ θέσις παρὰ τὴν Μυρσινιώτισσαν.
 Μαυρο-Ιωάννης. Κυριώνυμ. παρὰ Σίλβεστρον ἐξ οὗ ἡ θέσις
 «Μαυραγάννιδες» παρὰ τὸν ποταμὸν ἐν Τσόνιᾳ.
 Ματσελίνη. Θέσις παρὰ τὰ Βουθρώματα.
 Μόρος. Ἐπίθετον ἡ κυριώνυμον. Κατὰ Σίλβεστρον σωζόμενον
 «Μοροῦ».
 Μάρμαρον. Θέσις παρὰ τὰ Ἀλίπεδα.
 Μάγιστρος. Ἐπίθ. σωζόμενον.
 Μάταρος. Ἐπίθ. (παράβαλε τὸ Μαδαρό).
 Μαχθαρίνη. ἵσως Μαρθαρίνη ἡ μᾶλλον Μαγδαληνὴ 1536 ἀ-
 δελφὴ τοῦ Ἀγίου.
 Μαρούκος-Μαρούκα θυγάτηρ τοῦ Λέουν.
 Μαζβίνη. Ἐπίθ.
 Μαρτῖνος. Ἐπίθ. καὶ ποτάμιον παρὰ τὴν ἀλίαν Ἀννην. Σκάλ-
 λαν Καλλονῆς.
 Μακρυμύτσης. Κυριώνυμ. Κατὰ Σίλβεστρον Μαχρυμούτης.
 Μαξίταινα. ἐπίθετον.
 Μόσχος· ἐπίθετον σωζόμενον. Θέσις ἔξωθεν τῆς Ἀχυρῶνος
 «Μισχάτο».
 Μοιρούδα· ἐπίθ. ἵσως τὸ σωζόμενον Μοιρούλα.
 Μαυροϊεράκαινα. Ἐπίθετον.
 Μαρτσέλος ἡ Μαρτζέλος. Ἐπίθ. σωζόμενον. Ἐπίτροπος τῶν
 μονῶν τοῦ Ἀγίου.
 Μαδαρός· Βουνὸς ἀνατολικῶς τῆς Μυρσινιώτισσης.
 Μαλαθρᾶς· Βουνὸν δυτικῶς τῆς μονῆς Λειμῶνος.
 Μαλλιάγκος· Βουνὸς ἀνατολικῶς τῆς Μυρσινιώτισσης.
 Μαυρούλιδες- Θέσις. (ἐλώδης) παρὰ τὸ μετόχιον ἀγίων Αν-
 αργύρων.
 Μεσαώτης. Ἡσως ταυτὸ τῷ Μεσαβίδης· ἐπίθετον.
 Μυγιόπουλο. Ἐπίθετον καὶ θέσις.
 Μιχαλάκαινα. Ἐπίθ. σωζόμενον.
 Μανδρόσταρα. Θέσις διαμονῆς τῶν ποιμνίων.

- Μοδιανός. Ἐπίθετον.
 Μιχαλάκης Κουτέλα. Ἐξ ἀγίου Κοσμᾶ (τζομααλῆ) 1582 (ἴδε λέξιν Κούτελο).
 Μιχαὴλ Ἀτούμης. Τίὸς Ἰ. Βιστιαρίτη κοιμηθεὶς τῷ 1349.
 Μάρκος Πατέστος. Τὸ φερώνυμον ἐπίθετον σώζεται.
 Μελέτιος Ἀρχιμανδρίτης. Ἐξ Ἀχυρῶν συγγράφας πρῶτος ἀκολουθίαν τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου σωζομένην κατὰ τὸν Α. Π. Κεραμέα.
 Μπουροὺν-χαμπέρ-τεπέ. Θέσις μέσον μονῆς καὶ Φίλιας.
 Μαγγανᾶς Ἐπίθετον.
 Μονομάχος. » »
 Μουργετής. » » (παράβαλε τὸ Ἀμοργός).
 Μπόργος. » » σωζόμενον ἥδη Μποργοτζίδαινα.
 Μαγκιάκος. » »
 Μπλάζος. » » (ἴδε Παλαζός).
 Μουρζουβής. » » καὶ θέσις.
 Μπαρὴ-τεπέ. Θέσις ἐπὶ τοῦ βουνοῦ Πετσοφᾶ.
 Μανουὴλ Χιμευτὸς ἱερεύς. 1572.

N.

Νίκωνας. Κορυφὴ βουνοῦ μεταξὺ μετοχίου ἀγίων Ἀναργύρων καὶ μονῆς. Παρ’ αὐτὴν Ἐρημοκκλήσιον λεγόμενον Παναγιούδα· ἐπὶ πέτρας δὲ τῆς παρ’ αὐτῷ βρύσεως ὑπάρχει τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ ἔτος ,ζ. (7000=1492). Ἐτέρα ταύτης Ἐρημοκκλησία «Παναγιούδα» παρὰ τὴν θέσιν Τριάντα.

Νησσά. Βουνὸν νοτίως τῆς μονῆς Λειμῶνος.

Νιστέρα. Θέσις.

Νικόλαος Νίκος. 1539.

Νικολάκης τοῦ Κυρίτζη Δημητράκης.

Νομικόπουλος. Ἐπίθετον.

Νικόλαος Ρόδιος. 1773.

Νικήταινα. Ἐπίθετον.

E.

Ξιδόλακκας. Λόφος νοτιοανατολικῶς τοῦ Λειμῶνος ἐκ τοῦ ξύδᾶς ἐπιθέτου.

Ξενόδαφνα ἢ Ξενοτάφια. Παρὰ τὴν Κλοπεδήν.

O.

Οξειά-Πέτρα. Θέσις μέσον μονῆς καὶ Φίλιας ἐπὶ τοῦ συγκορυφώματος τοῦ βουνοῦ.

II.

Παλαιόπυργος. Θέσις ἐπὶ τῆς Ράχεως ἐνθα ἦν ἀνεμόμυλος.

Πατεστούδα Παλαιολόγου. Ἐκ Μυτιλήνης.

Πυργί· θέσις παρὰ τὴν Μυτιλήνην καὶ ἐν τῷ ὅρει Ἰσσα (Καρύδι).

Περασιά· χωρίον, νῦν θέσις μεταξὺ Τριάντα καὶ μετοχίου Ἀγ. Ἀναργύρων.

Παντοσάζικο· θέσις παρὰ τὸν Χριστὸν μέσον τῶν δύο μονῶν.

Πρασινάκια· θέσις παρὰ τὴν Κλοπεδήν (παράβαλε τὸ Χλιὸν =χλόη=πρασινάδα).

Πετροκόπος· ἐπίθ. καὶ θέσις τοῦ μετοχ. Ἀγ. Ἀναργύρων.

Πηγαδίνα· ἐπίθ. ἢ τοποθεσία (ἴσως Πηγαδέλι).

Περιστέρα. Κυριώνυμ. καὶ θέσις παρὰ τὸ Ξηρόκαστρον «Περιστεριάν».

Πυλάδο. Θέσις.

Ποτηρό. Θέσις.

Πητζός. Θέσις ἔχουσα φρέαρ ἐπιλεγόμενον Κρύο-νερό.

Πολωνής. Ἐπίθετον.

Περδούσης. Ἐπίθετον.

Πλουμούδα. Κυριώνυμον σωζόμενον.

Παλαιολόγος-Παλαιολόγαινα· ἐπίθετα καὶ κυριώνυμα σωζόμενα¹.

1. Ἡδε κατάλογον ἔδιον Παλαιολόγων.

Πάγκος· ἐπίθ. ίσως τὸ σωζόμενον «Πάγος» «Πάγαινα». Πετσοφᾶς· βουνὸς βορειανατολικῶς τῆς Μυρσινιωτίσσης Πηγαδέλια-Πηγαδέλι. Θέσεις παρὰ τὸν ἄγιον Γεώργιον Παρασιγίου.

Πατσελίνα· ταύτὸν τοῦ Ματζελίνη καὶ κάτωθεν τῶν Δαφίων. Πουντούρης· ἐπίθετον.

Παπᾶ Ιωάννης. Ἐκ Κανσιστρίου. (Κηνθύρας).

Πλατσιδᾶς· ἐπίθετον σωζόμενον.

Πέρος· ἐπίθετον σωζόμενον.

Παναγιώτης Αγιστσώτης. 1775.

Παντολέων Μεντόνης.

Παΐσιος Μπούρας. Ἐκ Μυτιλήνης 1757 γράψας ἀκολουθίαν δεύτερος τοῦ Ἀγίου Ἰγνατίου σωζόμενην. Τὸ ἐπίθετον τούτου σύζεται.

Παπᾶ Γεωργάκης. Ἐκ Πείρας (;) Κατὰ τὴν ΙΗ'. ἑκατονταεπιρίδα.

Παπᾶ Κορνιάρης. Ἰσως ὁ κατὰ Σίλβεστρον Φουρνόχαρος.

Προκοπάδο. Θέσις εἰς τὸν πρόποδας τοῦ Παλαιοκάστρου ἀναφερομένη «Μητρόπολις» 1555. Νῦν κτῆμα τῆς μητροπόλεως Μηθύμνης, «Τσιφλίκιον τοῦ ἀγίου Γεωργίου» καλούμενον. Ἐπί ταρὰ τὴν θέσιν ταύτην, ὅπου εὑρηται ἐρημοκκλήσιον τοῦ ἀγίου Ἀλεξάνδρου, ἥτο πράγματι ἡ πόλις «Καλλονὴ», ἐνταῦθα ἥτο καὶ ἡ μητρόπολις, ὁ δὲ Ἀγιος Ἀλέξανδρος οὐδὲ τάφος παρὰ τὸν Κλαπάδον ἡ Λαθιώνα, εἶναι μητροπολίτης Μηθύμνης καὶ πρῶτος αὐτῆς ἀρχιερεύς.

Πονηρός. Ἐπίθετον.

Παντεχνῆς. Ἐπίθετον καὶ θέσις.

Πανούδης. Ἐπίθετον.

Παχλός. Ἐπίθετον.

Παπιόκολος. Ἐπίθετον.

Πρωτοκυνηγάδικα. Θέσις.

Πετζουχέρης. Ἐπίθετον.

Π.

Πιγόπουλος. Ἐπίθ. νῦν Ρήγας. Ἰδιοκτῆται ἀγίου Γεωργίου Παρασιγίου.

Ροδόπουλον. νῦν Ροδέλι. Θέσις πρὸς νότον τοῦ Λειμῶνος.

Ροδάφνη. Θέσις εἰς Τσόνια.

Ραχὴλ Ἀδάμ. Ἐκ Μυτιλήνης τῆς συνοικίας Παπᾶ Συνόλου 1663.

Ρίγαινα Ἀβαγιανοῦ μοναχή. Ἐκ Μυτιλήνης 1630.

Ρεμένιος. Ἐπίθετον. Ἰσως τὸ σωζόμενον «Ρεμόντης».

Ράχις. Θέσις παρὰ τὴν Μυρσινιωτίσσαν. Νοτιοδυτικῶς.

Σ.

Σπαθάδικα. Θέσις παρὰ τὸν Λειμῶνα.

Στρίκος. Ἐπίθετον.

Σπανούδαινα. Συναδινός, Σαπουνάδες· ἐπίθ.

Σπηλιώτης· ἐπίθ.

Σκοτεινή. Θέσις.

Σκυλός. Ἐπίθετον.

Στρογγυλή. Ἀνωθεν τοῦ μετοχίου Ἀγ. Ἀναργύρων. Θέσις (Κακο-βουνό).

Σελόπουλος. Ἐπίθετον.

Σωτῆρος (Χριστός). Ἡ ἐκκλησία τῆς Μεταμορφώσεως παρὰ τὸ μετόχιον Ἀγ. Ἀναργύρων.

Σκαμνιζά. Θέσις.

Σικέλι. Θέσις νῦν Σκιούδι παρὰ τὸ ὄρος Ἐλαφος.

Σταλός. Θέσις παρὰ τὴν Ἀλίπεδα καὶ τὸ Παρασίγιον, καὶ μέσον Λειμῶνος καὶ Μυρσινιωτίσσης.

Σουρβίλαινα. Ἐπίθετον.

Σαλαμάνδρα· χωρίον, νῦν θέσις ἄγνωστος.

Σίλβεστρος. Ὁ πατριάρχης Ἀλέξανδρείας.

Συκοπούλι· Θέσις παρὰ τὴν Ἀχυρῶνα· νῦν τμῆμα τῆς Περιβόλας.

Σεβαστὸς Ἀγαλλιανός. 1556. Ἀδελφὸς τοῦ Ἀγίου.

Συρόπουλος. Ἐκ τοῦ Παλαιοκάστρου.

Στεφανώ. Ἐκ τοῦ Παλαιοκάστρου.

Σκεπαστός· βουνὸς ἐπίπεδος τοῦ Παλαιοκάστρου συνέχεια μετ' ἑρειπίων.

Σκουτέλης. Ἐπίθετον.

Σαλάταινα. Ἐπίθετον σωζόμενον.

Σεβαστούλα Ἀγαλλιανοῦ. Ἐξ ἀγ. Κοσμᾶ. 1615.

Σεβαστὸς Ἀγαλλιανός. Ἐξ Ἀμπελιώτου. 1613.

Σέργιος. Τίος I. Βιστιαρίτης κοιμηθεὶς τῷ 1349.

Σγουρί. Ἰερεὺς Σακέλλιος Μυτιλήνης. Ἐπίθετον σωζόμενον.

Στυλιανὸς Συρναῖος Ἀναγνώστης. 1786.

Σκοτεινός· βουνὸς παρὰ τὴν Φίλιαν καὶ Βουθρώματα.

Συνλοῦ-παγίρ, σοῦ-τεπέ. Θέσεις μέσον μονῆς καὶ Φίλιας.

Σαββάτιος. Ἐπίθετον.

Σκουφό. Θέσις.

T.

Τριάντα· χωρίον· νῦν θέσις· πολλὰ ἔχουσα ἀλλ' ἄσημα ἐρεπια.

Τσίκωνας, Τσίνκο· βουνὸν βορειοδυτικῶς τοῦ Λειμῶνος.

Τσόνια. Εὐρεῖα τοποθεσία κατὰ τὸ νοτιοδυτικὸν τῆς πεδιάδος Καλλονῆς.

Τουρλοτίδαινα. Ἐπίθ. (παράβαλε Ἀγία Τουρλωτή).

Τυραννίδι· λόφος πρὸς βορρᾶν τοῦ Λειμῶνος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλιας.

Τρυπητό· θέσις ἀνατολικῶς τοῦ Λειμῶνος.

Τσικνιά. (τσ-Κνιᾶς) μέγας τῆς νήσου χείμαρρος διασχίζων τὸ βορειανατολικὸν αὐτῆς καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν κόλπον Καλλονῆς.

Τσινάραινα. Ἐξ Ἀχυρῶνος. 1616.

Τσιγηλός· Ἐξ Ἀγιάστου.

Τοπτσοῦ-τεπέ, Τραπουλιὰ-τεπέ. Θέσεις μέσον Μυρσινιώτισσῆς μονῆς καὶ Φίλιας.

Ταραντᾶς· ἐπίθετον.

Τζαννέτος· ἐπίθετον σωζόμενον.

Υ.

Τπομονή. Κυριώνυμον.

Φ.

Φάραγγας, Φάρυγξ, Φάρααγξ. Χωρίον· νῦν θέσις. Πατρὶς τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου.

Φτυνά. Θέσις παρὰ τὰ Παπιανὰ ἡ Τσόνια.

Φραντζέσκος Ἀγαλλιανὸς. 1565. Ἀδελφὸς ἡ ἀνεψιὸς τοῦ ἀγίου.

Φωτεινός· ἐπίθετον σωζόμενον ἥδη.

Φοῦγες· θέσις ἄγνωστος.

Φραγκοπουλίνα, Φραγκόπουλος. Ἐπίθετα σωζόμενα.

Φραντζέσκα Ἀγαλλιανοῦ 1590.

Φατζισκάλλα. Θέσις παρὰ τὰ Βαθρώματα.

Φιλόθεος· ἀπὸ τοῦ Λειμῶνος θύτης Ψωμαίας 1637.

Φουρνόχαρος, Φουρνόχαρη, Φουρνοχαρόπουλος. Ἐπίθετα.

Φυτάδα. Θέσις· πιθανὸν ταῦτὸ τῇ Ἐφθάδα.

Φυτάλι· νῦν Ἐφθαλοῦ.

X.

Χραδής. Ἐπίθετον.

Χιλᾶς. Ἐπίθετον.

Χρυσεῖνης. Ἐπίθετον.

Χονδρουκούκης. Ἐπίθετον.

Χαμουλούδενα. Ἐπίθ. σωζόμενον.

Χλιός. Χωρίον, καὶ θέσις 1579.

Χαριτωμένη. Τὸ ἐρημοκκλήσιον ἀγ. Τουρλωτῆς καὶ ἡ περὶ αὐτὴν θέσις.

Χάλακα. (Χάλυξ). Θέσις εἰς Τσόνια· παρ' αὐτὴν ἄγιος Παντελεήμων, ἀνακτισθεὶς ἥδη.

Χησάρ κιοῦ. Τὸ παλαιόκαστρον.

Χειμάδι. Θέσεις ποιμνίων (μεράδες).

Χωστὸν σπήλαιον. Θέσις νοτιοδυτικῶς τοῦ λειμῶνος.

Ψ.

Ψαρός Ψαρή, ἐπίθετα.

Ψιμούλης. ἐπίθετον.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΑΓΑΛΛΙΑΝΩΝ

Περὶ τῆς ἐν γένει οἰκογενείας τῶν Ἀγαλλιανῶν, ἀδύνατον, νομίζομεν, νὰ καθορίσωμεν τὴν ἀρχικὴν γενεαλογίαν· τὰ ἐφεξῆς μόνον γινώσκομεν ὡς βέβαια καὶ θετικά. "Οτι ὁ ἄγιος Ἰγνάτιος, ἀνακαινιστὴς κυρίως τῶν εὐαγῶν μονῶν Λειμῶνος καὶ Μυρσινίστης (τῆς κατὰ τὸ 1331 ἀναφερομένης ὡς ἐνοριακὸν μοναστήριον τοῦ Μερσίνης) γεννηθεὶς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν ἔτει συγηρίῳ 1492, ἐπικαλεῖται ἐπισήμως καὶ σταθερῶς Ἀγαλλιανός· ὃ ἐπίθετον διακρατοῦσιν οἱ οἰκεῖοι ἐκείνου, καὶ τὸ ὅποιον μεταπρεπόμενον ἐνίστε διὰ τὸν εὔσεβῆ ζῆλον τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ δρᾶ τοῦ ἰδρυτοῦ ὄνομα, εἰς κυριώνυμον, διεσώθη ἐπισήμως μέχρι τοῦ ἔτους 1615, ἐξ ὅτου, φαίνεται, ὅτι παύει ἐξυπακούμενον." Οτι ἐπειδὴ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐκληρονόμησε τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Παπᾶ Μανώλη, ὅστις ἐν ἔτει 1527 ὑπάρχων, προστολοῦ τὰς μνησθείσας μονὰς τῷ νίῳ αὐτοῦ Ἰγνατίῳ, τῷ κατὰ κόσμον Ἰωάννῃ, τὸ Ἀγαλλιανός ἐκέκτητο καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ πρὸ τοῦ 1492. 'Αλλ' ὅτι δὲ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ παπᾶ Μανώλη, (ὁ Ἰωάννης καλούμενος, ὄνομα ὃ ἐδόθη τῷ ἐγγόνῳ αὐτοῦ ἀγίῳ Ἰγνατίῳ) τῷ αὐτῷ ἔχρητο ἐπωνύμῳ Ἀγαλλιανός, περὶ τούτου οὐδεὶς δύναται πεποιθότως νὰ ἀποφανθῇ. 'Εὰν δῆμος παραδεχθῶμεν τὴν κληρομικὴν διαδοχὴν τοῦ οἰκογενειακοῦ τούτου ἐπιθέτου, τότε δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὸ Ἀγαλλιανός ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς 15^{ης} ἑκατονταετηρίδος διαιωνίσθη μέχρι τῆς 17^{ης} ἥτοι μέχρι τοῦ 1615. — 'Εφ'οῖς παρατηρητέον ὅτι, ἵνα ἡ ἀπὸ τῆς ἱερείας κυρᾶς Ξενητοῦ ἴδιοκτητρίας τῆς Μυρσινιώτιστης κατὰ τὸ 1487, ἡ μονὴ αὐτῆς περιέλθη εἰς χεῖρας τοῦ παπᾶ Μανώλη, ἐπεται ὅτι μέσον τούτου καὶ ἐκείνης ὑπῆρχεν ἐξ ἀγχιστείας ἢ ἐξ αἴματος συγγένεια στενή, καὶ τολμῶμεν εἰπεῖν ὅτι ὁ τοῦ 1331 «Μερσίνης» θὰ εἶχε τὸ κοινόν μετὰ τῶν ὑστερον «Ἀγαλλιανῶν», ἐὰν μὴ ἐν ταῖς φλεψὶ τῶν τελευταίων ἔρρεε τοῦ πρώτου τὸ αἷμα βυζαντοκρατορικῆς ἐποχῆς.

ΑΓΑΛΛΙΑΝΟΙ

ἔτ. Εγείρ. ἔτ. Χριστ.		
1487	1487	Ιωάννης. 'Ο πατὴρ τοῦ παπᾶ Μανώλη.
1492	1492	, Παπᾶ Μανώλης Ἀγαλλιανός. Πατὴρ τοῦ Ἀγίου.
943	1536	Ιωάννης παπᾶ Μανώλη Ἀγαλλιανός. 'Ο Ἀγιος.
947	1540	Μαχθαρίνη Ἀγαλλιανοῦ.
951	1544	Δημήτριος Παπᾶ Μανώλη.
955	1548	'Ιωάσαφ Ἀγαλλιανοῦ.
961	1553	Μεθόδιος Ἀγαλλιανοῦ. Τίδος τοῦ Ἀγίου.
962	1554	Σεβαστὸς Ἀγαλλιανοῦ.
962	1554	Κλήμης Ἀγαλλιανός.
962	1554	Λασκαρίνα Ἀγαλλιανοῦ.
964	1556	Θεοδώρα Ἀγαλλιανοῦ.
999	1590	Φραντσέσκος Ἀγαλλιανός.
1000	1591	'Αγαλλιανὴ Ἰωάννου.
1000	1591	Δούκαινα Ἀγαλλιανοῦ.
1017	1608	Μιχαὴλ Ἀγαλλιανοῦ.
1025	1615	Σεβαστὸς Ἀγαλλιανοῦ (χωρ. Ἀμπελιώτη).
		Σεβαστούλα Ἀγαλλιανοῦ (χωρ. ἄγ. Κοσμᾶ).
		Γεώργιος Γαλληνοῦ.

ΔΟΤΚΑΙ

ἔτ. Εγείρ. ἔτ. Χριστ.		
930	1523	Δούκαινα Καμπούρη.
947	1540	Δούκαινα καὶ Ράλλης Δούκας.
948	1541	Δούκας Περδούσης.
952	1545	Δούκαινα Μπορδίνη (χωρ. Παλαιόκαστρον).
963	1555	Δούκας.
987	1579	Δούκας Κομνηνοῦ (χωρ. Εύκόλια).
988	1580	Δούκαινα Ἀσωματιανοῦ.
1018	1609	Δούκας καὶ Δουκάκης.
1066	1655	'Εμμανουὴλ Δούκας.

ΚΟΜΝΗΝΟΙ

Ἐτ. Ἐγείρ. Ἐτ. Χριστ.

954	1547	Κομνηνὸς μοναχός.
962	1554	Κομνηνός.
963	1555	Κομνηνὴ Παπᾶ.
964	1556	Παπᾶ Κομνηνός.
987	1579	Κομνηνάκης Σαρηγιάννης (χωρ. Μυτιλήνη)
988	1580	Κομνηνός.
1026	1616	Κομνηνὴ Τσινιάρη ¹ .

ΚΑΝΤΑΚΟΤΖΗΝΟΙ

Ἐτ. Ἐγείρ. Ἐτ. Χριστ.

944	1537	Καντακουζηνὸς Δούκας.
945	1538	Παπᾶ Καντακουζηνός.
964	1556	Ἐμμανουὴλ Καντακουζηνός.
999	1590	Μακάριος Καντακουζηνός.
1016	1607	Καντακουζηνὸς Σκουτέλη.
1071	1660	Μιχαὴλ Καντακουζηνός.

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΙ

Ἐτ. Ἐγείρ. Ἐτ. Χριστ.

954	1547	Παλαιολόγος, Παλαιολόγαινα.
		Γεώργιος Παλαιολόγος.
978	1568	Παλαιολόγος Δούκα Ἀντωνίου.
988	1580	Παλαιολόγαινα Μιχαὴλ.
1124	1714	Πατεστούδα Παλαιολόγου (χωρ. Μυτιλήνη).
1210	1795	Παλαιολόγος προεστὼς Ἁγίας Παρασκευῆς ² .

1. Οἱ τε Δοῦκαι καὶ Κομνηνοὶ ὡς κυριώνυμα καὶ ἐπώνυμα λίαν διαδεδομένα εἰσὶν ἐν Λέσβῳ δύναματα.

2. Τὸ μὲν Παλαιολόγος ὡς ὄνομα καὶ ἐπίθετον καὶ νῦν ἔχει τὴν ἐπίδοσιν· τὸ δὲ Καντακουζηνὸς σπανίως ἀπαντᾷ παρ' ἡμῖν, εὑρῆται δὲ μᾶλλον τὸ θηλυκὸν Καντακουζηνή, Κουζηνύλα, Καταξνή x.τ.δ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

Ἐπι μ.Χ. ὄνομα.

359 Εὐάγριος ὁ ἀρειανός. Ἀκμάσας ὀλίγῳ μετὰ τὴν Α'. Οἰκουμενικὸν Σύνοδον καὶ λαβὼν μέρος εἰς τὴν Τοπικὴν ἐν Σελευκείᾳ τῷ 359.—ὑπογράφεται «Εὐάγριος Ἐπίσκοπος Μιτυλήνης τῶν νήσων» (ἴδε Λεσβιακὰ Ἐ. Δράκου).

ἢ Γάλλος. Διαδεξάμενος τὸν Εὐάγριον, ἔχειροτονήθη ὑπὸ τῶν ἀρειανοφρόνων Ἀετίου καὶ Εύνομίου.

431 Ιωάννης Οὗτος ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Γ'. Οἰκ. Συν. ἐν Ἐφέσῳ τῷ 431, ὑπογράψας «Ἐπίσκοπος Λέσβου καὶ Προσελήνης».

451 Φλωρέντιος Μετέσχε τῆς Δ'. Οἰκ. Συν. ἐν Χαλκηδόνι τῷ 451, ὑπογράψας «Ἐπίσκοπος Λέσβου, Τενέδου, Προσελήνης, Αίγιαλων».

458 Εὐνόϊος ἢ Εὐνόμιος. Διάδοχος τοῦ θρόνου μετὰ τὸν Φλωρέντιον πιθανῶς ὑπέγραψεν εἰς τὴν κατὰ σιμωνιακῶν ἐγκύκλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γενναδίου (μεταξὺ τῶν ἐτῶν 458—471) ὑπογράψας «Ἐπίσκοπος Μητροπόλεως Μιτυλήνης».

535 Ζαχαρίας Ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς ὑπογράψας «Ζαχαρίας τῆς μητροπόλεως Μιτυλήνης» εἰς τὴν τοπικὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδον τῷ 536.

ISSMANNICIO
MEGARO

- 554 **Παλλάδιος** Κοσμεῖ τὴν Μυτιληναϊκὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τὰ 553. (Λεσβ. Ε. Δράκου).
- 681 **Γρηγόριος** Ὑπογράψας εἰς τὸν ΣΤ'. Οἰκ. Σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει «Ἐπίσκοπος Μιτυληναίων πόλεως τῶν Λεσβίων», 681.
- 692 **Σιδίννιος** Ἡν, ως φαίνεται, μετὰ τὸν Γρηγόριον, διὸ μετέσχε τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου (692) ὡς «Ἐπίσκοπος πόλεως Μιτυλήνης».
- 787 **Δαμιανὸς** «Ἐπίσκοπος Μιτυλήνης». Μετέσχε τῆς Ζ'. Οἰκ. Σύνοδου τῷ 787.
- 787 **Γεώργιος** Ὁ ἐπὶ εἰκονομάχων. — Ἀνεκρούχθη ἄγιος ἑορταζόμενος τὴν 7 Ἀπριλίου ἢ κάλλιον ιστ'. Μαίου δὲ τάφος λέγεται ὅτι ἦν σεπτὸς καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἀστεῖ ιερόν, νῦν σαρῆ-μπαμπᾶ, ἐνθα τότε ἴδρυτο ἡ Μητρόπολις. (Λεσβ. Ε. Δράκου).
- Λέων** Μετὰ τὸν προλεχθέντα Γεώργιον.
- 842 **Γεώργιος** Οὗτος ὑπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ Γεωργίου χειροτονηθεὶς ἐγκαθιδρύθη ὑπὸ Θεοδώρας τῆς Αὐτοκρατείρας καὶ Μεθοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἀρα περὶ τὰ 842—846.
- 879 **Δαμιανὸς** (Λεσβ. Ε. Δρ.) Ποιμαίνει τὴν ἐπαρχίαν περὶ τὰ 879, καὶ εὐρέθη ἐν τῇ ἐπὶ Φωτίου Πατριάρχου γενομένῃ Συνόδῳ.
- 889 **Μιχαὴλ** Μεθ', οὐ διετῆρει ἀλληλογραφίαν ὁ Πατριάρχης Φωτίος· ἵσως ἦν διάδοχος τοῦ κατὰ τῷ 842 Γεωργίου.
- Βασίλειος** Ἐλαβε μέρος ἐν τῇ Συνόδῳ, ἥτις ἐγκαθίδρυσε καὶ πάλιν τὸν Πατριάρχην Φωτίον πιθανῶς ἦν διάδοχος τοῦ Μιχαὴλ.
- Νικόλαος** Ἦκμασε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μετὰ τὸν Βασίλειον.
- 1053 **Κωνσταντῖνος** Ἐπὶ Πατριάρχου Μιχαὴλ Κηρουλαρίου, ἴδιᾳ 1054.

- *
1082 **Νικήτας**
- 1166 *
- 1171 **Πόθος**
- 1225 **Πόθος**
- 1225 **Ιωσὴφ**
- 1246 **Γρηγόριος**
- Μυτιλήνης τις ἀναφέρεται μέλος τῆς Συνόδου τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου (1066—1067). ἀναφέρεται τῷ 1082 καὶ 1084 ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου Κουμηνοῦ. Μυτιλήνης ἔτερος, μέλος τῆς Συνόδου τοῦ πατριάρχου Λουκᾶ τοῦ Χρυσοβέργη, τῷ 1166. — (Ο. Ε. Δρακ. ἀναφέρει τὸν Πόθον ἐπὶ δλόκληρον ἔξηκονταετίαν ὁρώμενον ποιμένα τῆς Μυτιλήνης, ἥτοι ἀπὸ τοῦ 1166—1225) ὁ Πόθος Ἀπλησθάρης τούπικλην, ὅστις ἐδωρήσατο τὴν μονὴν τῶν Κάτω Πτωμαίων τῷ Μανουὴλ Επορῷ ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει νὰ δίδῃ ὁ τελευταῖος κατ' ἔτος τῇ μὲν υπτροπόλει δέκα χρυσᾶ νομίσματα, τῷ δὲ γαμβρῷ τοῦ ἀρχιερέως ἰσάριθμα (ασκε').
- Υπογράφει συνοδικὸν πρᾶξιν ἐπὶ πατριάρχου Μιχαὴλ Ἀγχιάλου ἐγγραφῆς τῶν ἀρχιερέων πρὸς τὸν βασιλέα Μανουὴλ· ἦν ἀρά γε ὁ τῷ 1225 ἐν ἐγγράφῳ πράξει ἀναφερόμενος Πόθος ὁ Ἀπλησθάρης;
- Μυτιλήνης ἔτερος ἀναφέρεται φίλος τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδώρου Δούκα Λασκάρεως, οὗ κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ βίου στιγμὰς παρέστη παρήγορος, δηλ. τῷ 1222.
- Ο Ἀπλησθάρης, περὶ οὐ γίνεται λόγος ἐν τοῖς προλεγομένοις τοῦ παρόντος βιβλίου.
- Τακτέος μεταξὺ τῶν ἐτῶν τούτων, ὡς συμπεραίνει τις ἐκ τῶν πατριαρχικῶν ἐγγράφων Miklosich καὶ Mueller (1225-1246).
- Περὶ τούτου βλέπε τὰ προλεγόμενα· ἵσως παρέτεινε τὸ ζῆν μέχρι τοῦ 1256.—Ο. Ε. Δρ. λέγει ὅτι δῆσται ἔως τοῦ 1260.

- 1266 **Γρηγόριος** Ἡκμασεν ἐπὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀρσενίου του Αὐτωριανοῦ ἀναφέρεται τῷ 1266.— Μὴ εἶνε ὁ αὐτὸς τῷ προηγουμένῳ;
- 1315 **Διονύσιος** Ἐξ' Ἀρκαδίας τῆς Ἑλλάδος, φίλος τοῦ μεγάλου Δογοθέτου Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου ἵσως αὐτὸς ἢν ὁ Διονύσιος Μυτιλήνης, ὁ μέλος ὃν τῆς Συνόδου ἐπὶ πατριαρχῶν Ἰωάννου Γλυκέως καὶ Ἡσαΐου τοῦ Ἀγιορείτου μέχρι τοῦ 1327.— Ο. Ε. Δρ. λέγει· ἄρα γε ἄλλος ἔστιν ὁ ἀπὸ τοῦ 1325-1340 ἀναφερόμενος;
- 1329 **Γρηγόριος** ὁ μητροπολίτης Σάρδεων, μὴ δυνάμενος εἰς Σάρδεις νὰ μεταβῇ, εἶχε κατ' ἐπίδοσιν, ἢτοι προεδρικῶς, τὴν Μυτιλήνην ἢν μέλος τῆς Συνόδου τῷ 1329-1331.
- 1347 * Σημειοῦται Μυτιλήνης ὡς μέλος τῆς Συνόδου τοῦ πατριάρχου Ἰσιδώρου.
- 1354 * "Ανευ ὀνόματος" ἵσως ἔστιν ὁ ἐπόμενος.
- 1355 **Ιωσήφ** 'Ο τῇ 17 Αὐγούστου 1355 δεκατέσσαροι μητροπολίταις συνυπογράψας συγδικὴν πρᾶξιν απερὶ τῆς συμπενθερίας τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου Παλαιολόγου καὶ τοῦ βασιλέως τῶν Βουλγάρων Ἰωάννου Ἀσάνη, ἐπί τε τῷ βασιλεῖ κὺρῳ Ἀνδρονίκῳ καὶ τῇ θυγατρὶ τοῦ τῶν Βουλγάρων κυρῆ Κυράτζᾳ».
- 1370 **Μαλαχίας** Μέλος τῆς Συνόδου τοῦ πατριάρχου Φιλόθεου, τῇ 21 Ιανουαρίου ἐν τῇ καθαιρέσει συνυπογράψας ἰερομονάχου τινὸς τούπικλν Μαγκαφᾶ.— Ο. Ε. Δρ. λέγει ἐνταῦθα μὴ προβιβάσθη ὁ Μηθύμνης συνώνυμος;
- 1381 **Λέων** 'Ο Μαγνυτῖνος φίλος τοῦ νομομαθοῦς Ἀρμενοπούλου τοῦ Κωνσταντίνου ἥκμαζε κατὰ τὸ 1381.
- 1393 **Ιωσήφ** Συνυπογράψας εἴκοσιν-ἕξ μητροπολίταις ἐν

- τῷ πατριαρχικῷ γράμματι τῷ κυροῦντι τὸ νέον Τυπικὸν τοῦ Ἅγιου Ὁρους.
- Δεσπόζει τῆς Μυτιλήνης περὶ τὰ 1396, ἵδια δὲ τῷ 1389 ὑπογράφει συνοδικὴν πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὴν Ρωσίαν. (Ε. Δράκος).
- 'Ο λαβὼν μέρος εἰς τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ Σύνοδον τῷ 1439.
- Διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πάπα Ρώμης Εὐγενίου Δ'. Παρὴν ως Μυτιλήνης εἰς τὴν ἐν ἀγίᾳ Σοφίᾳ γενομένην συνέλευσιν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου περὶ ἐνώσεως καθ' ἢν ἐλειτούργησαν "Ἐλληνες καὶ Λατῖνοι" (αὐνθ.). Συνέγραψε δὲ τὴν ιστορίαν τῆς πτώσεως καὶ ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως ὡς αὐτόπτης. (Λεσβ. Ε. Δρακ.).
- "Ισταται ἐπὶ τοῦ δεσποτικοῦ ἐδωλίου περὶ τὰ 1450 (Ε. Δρ.).
- 'Εδρεύει ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας Μυτιλήνης ὁ Λεόντιος ἢ Λεωνίδας ἢ Λεονάρδος πάλιν. (Λεσβ. Ε. Δρακ.).
- Συνοδικὸν μέλος ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Συμεών, ὑπογράψας τὸν κατὰ Λατίνων συνοδικὸν τόμον.
- Μυτιλήνης τις ἀναφέρεται (πιθανὸν ὁ Μεθόδιος) χωρίς μνείας ὀνόματος, συνοδικός, οὗ τὴν γνώμην εἶχεν ὁ Ἐφέσου Δανιήλ.
- Συνοδικὸς δὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπέγραψε τῷ τότε ἐκδοθέντι ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Διονυσίου Β'. συνοδικῷ γράμματι περὶ τῶν μονῶν Λειμῶνος καὶ Μυρσινιωτίσσης. Χρυσάφης ὁ νέος ὁ μουσικὸς ἔχει μελοποῆσει πολυχρονισμὸν εἰς τὸν "Ανθίμον τοῦτον".
- Τὰ ἀρχεῖα τῆς μητροπόλεως Μυτιλήνης ἀρχονται ἀπὸ τοῦ 1565, καθ' ἢν ἐποχὴν ἐνυπογράφως οὕτος ἀναφέρει ἐν Κώδικι ὅσα χωρία

ύπνγοντο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐπαρχίας, ἐν οἷς συγκαταλέγει τὰ τμῆματα τῆς τε Ἐρεσσοῦ, Τενέδου καὶ τῶν Μοσχονησίων (Ε. Δράκος).

1565 Μακάριος

Ὑπογράφει τῇ καθαιρέσει τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάσαφ τοῦ μεγαλοπρεποῦς παρατείνει τὸ ζῆν ἔως τοῦ 1578.

1572 Γρηγόριος

Ποιμεναρχεῖ περὶ τὰ 1572 ὁ Γρηγόριος (Δ'). (Ε. Δρακ.)

1578 Γρηγόριος

(ἴσως δὲ αὐτὸς τῷ προαναφερομένῳ). Συνοδικὸς τῷ 1590 ὑπογράφει γράμμα, συνοδικὸν ἴσως, ἐπικυροῦν τὴν ως Πατριάρχου Ρωσσίας ἀνάδειξιν Ἰωβ τῆς Μόσχας· ζῆν ἔως τοῦ 1590.

1580 Παχώμιος

Ἄρχιερατεύει περὶ τὰ 1580—1584 (Ε. Δρακ.).

1590 Παΐσιος

Λέσβιος ἐκ τοῦ χωρίου Παπιαγά τῆς Καλλονῆς χειροτονηθεὶς τῇ 6 Αὐγούστου 1590 παρητίσατο τὸν θρόνον τῇ 28 Μαρτίου 1603. Παλαιολόγος τὸ κατὰ κόσμον ὄνομα, ἔγγαμος πρεσβύτερος, καὶ σακελλάριος Μεθύμνης, ἐν χροείᾳ γενόμενος ἐκάρον μοναχὸς μετονομασθεὶς Παΐσιος. Τὸν ἄνδρα τοῦτον δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα ἐζήτησαν οἱ Μυτιληναῖοι ως ἀρχιερέα. Παραιτηθεὶς δὲ διὰ λόγους ὑγείας ἀπέθανε μεγαλόσχημος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Λειμῶνος, ἐν ᾧ ἐβίωσε περὶ τὰ ὀκτὼ ἔτη. (αχι').

1603 Σωφρόνιος

Μέλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τῷ 1608, ἀποθανὼν τῷ 1610 ἴσως, διότι τότε ἀναφέρεται.

1606 Γρηγόριος

Προτανεύει ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας Μυτιληναίων διὸς ὁ Γρηγόριος (Ε').) ως δεικνύμενος περὶ τὰ 1606 καὶ 1616, μεσάζει δὲ ὁ διάδοχος καὶ ὁ προκάτοχος ἐν τῷ σταδίῳ (Λεσβ. Ε. Δρακ.). Ὑπογράφων συνοδικὴν πρᾶξιν τῇ 22 Αὐγούστου τοῦ ἔτους τούτου.—Ισταται, λέγει ὁ Ε.

Δράκ. ἐπὶ τοῦ δεσποτικοῦ ὁ Παρθένιος περὶ τὰ 1608 καὶ μετὰ τοιετίαν.

1611 Κωνστάντιος

Ἐκ τοῦ χωρίου Βασιλικά¹ τῆς Λέσβου. Παραιτησάμενος τὸν θρόνον τῇ 27 Μαΐου 1629 καὶ συγοδικῆς τυχῶν ἀδείας ἵνα μονάσῃ ἐν τῇ τοῦ Λειμῶνος, ἐν ᾧ καὶ ἀπεβίωσε τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1631, ἀφιερώσας κτῆματα καὶ ἱερὰ δι' αἱ οἱ Λειμωνιᾶται ὁφειλον νὰ δώσωσι μετὰ θάνατον ἐκείνου δέκα χιλιάδας ἀσπρα τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Γρηγόριος

(ἔκτος τὴν τάξιν). Οὗτος καὶ ὁ Μηθύμνης Μακάριος παρῆσαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου Γ'. τοῦ ἀπὸ Λαρίσης γενομένην κατὰ τὸ θέρος 1666. Μακροβίως δὲ ἀρχιερατεύει ἐντα ως παρουσιαζόμενος ἀπὸ τοῦ 1654—1693. (Ε. Δρακ.). — Ο Γρηγόριος οὗτος ἴσως εἴνε Γρηγόριος ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ἐκλεγεὶς τῇ 7 Σεπτεμβρίου μέλος τῆς Συνόδου τοῦ Πατριάρχου Διονυσίου Δ'. τῷ 1671.

Τούπικλην Μακρὺς ἐκ Τσουκαλοχωρίου τῆς Λέσβου, ἀναφερόμενος καὶ τῷ 1696. Λέγεται δὲ ὅτι οὗτος ἦν μουσικώτατος καὶ λογιώτατος. τὸ ἐπώνυμον Ἀϊναζῆς, συνοδικὸς τῷ 1712—1713 καὶ 1716, δὲς καὶ τὴν μητροπολιτικὴν οἰκίαν ἀνῳκοδόμησε συμπληρώσας τὴν οἰκοδομὴν τῇ 30 Νοεμβρίου 1721.

1676 Δανιὴλ

1708 Νικόδημος

Τὸ χωρίον τοῦτο χείμενον πρὸς τὰ δεξιὰ τῷ εἰσιόντι εἰς τὸν κόλπον Καλλονῆς, θάγητα πᾶσαν πιθανότητα ὁ συνήθης ἡ ὥρισμένος τόπος τῶν ἐν τῇ Λέσβῳ ἔξοριζομένων ἐκ τοῦ Βυζαντίου μεγάλων ἀνδρῶν, στρατηγῶν, ἡγεμόνων καὶ βασιλέων κατὰ τὸν Θ', Π'. αἰῶνα καὶ ἔτης. Εἰρήνη ἡ αὐτοκράτειρα, ὁ πατριάρχης Ἰγνάτιος Ραχαήλ κ.λ. Διὸς καὶ σήμερον ἔτι λέγεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὅτι τὸ ἐν λόγῳ χωρίον ὠνομάσθη ὅτι διότι κατώκουν αὐτὸς θασιλεῖς.

1740 **Ανθιμος**

Λέσβιος. Άρχιερατεύει καὶ πρὸ τοῦ 1740, ὡς ἔξαγεται ἐξ ἐπιγράμμάτος τοῦ ἐν Σκούντᾳ ναοῦ. Παρὴν συνοδικὸς τῷ 1748 μετὰ τοῦ Μεθύμηντος Ἀρσενίου. Άρχιεράτευσε δὲ δίς, διότι μεσάζει ἑτερος, ἀλλ' ἀμέσως ἴσταται, ὡς συμπεραίνεται ἐκ τοῦ γεγλυμμένου ὀνόματός του ἐπὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου ἐν Ἰππείῳ τῷ 1760. Τὸ δὲ γῆπεδον, ἐφ' οὗ τὸ γυμνάσιον καὶ Νοσοκομεῖον Μυτιλήνης, ἐδωρήσατο ὁ ἀνὴρ οὗτος διὰ διαθήκης τῇ ἑλληνικῇ κοινότητι τοῦ ἄστεως. (Ε. Δρακ.).

1759 **Παΐδιος**

Κυριαρχεῖ μόνον κατὰ τὰ 1759 ὡς ἐν Κώδικι τοῦ Λειμῶνος.

1769 **Γεράσιμος**

Ο πρών πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Μελέτιος ὁ Τενέδιος, δοτις ἦν ὑπερόριος ἐν Μυτιλήνῃ, ὅτε κατεπάτησαν αὐτὴν οἱ Ρῶσσοι τῷ 1769, διγραψεν ἐν ὑπομνήματι, ἀναφέρει καὶ τὸν Μυτιλήνης Γεράσιμον, δοτις φιλαδελφίαν τοῖς μοναχοῖς τοῦ Λειμῶνος δι' ἐπιστολῆς σωζομένης παραινεῖ, τῷ 1773 (Λεσβ. Ε. Δρακ.)

1783 **Ιερεμίας**

Απὸ τῆς μυτροπόλεως Χριστιανουπόλεως καὶ Τριπολιτσᾶς τῷ 1772 μετατεθεὶς εἰς τὴν μυτρόπολιν Μυτιλήνης, ἀπὸ ταύτης δὲ εἰς τὸν Οἰκ. Πατριαρχικὸν θρόνον κατὰ Μαΐου τοῦ 1809, διέμεινε κοσμῶν αὐτὸν μέχρι 3 Μαρτίου 1813, ὅτε παρητήσατο. Απέθανεν ἴδιωτεύων ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 5 Μαρτίου 1824. Ἡν δὲ Κρῆτην πατρίδα¹. Ἐξωθεν τοῦ μυτροπολιτικοῦ

¹. Τὸ ὄνομα τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς ἐν πολλοῖς ναοῖς τῆς ἐπαρχίας σώζεται. Οὗτος ἀνήγειρε τῷ 1809 τὸν πάρα τὴν Μυτιλήνην εἰς θέσιν «Βουναράκι» «πύργον τοῦ δεσπότου», τὸν ὅποιον κομψότατα ἀνέκτησεν ὁ Μυτιλήνης Κωνσταντίνος Βαλιάδης, ὁ γῦν εὐχεῶς πατριαρχεύων.

ναοῦ Μυτιλήνης ἐπὶ τῆς πλακός τοῦ τάφου αὐτοῦ ἀναγινώσκεται:

« Ἱερεμίας ὁ κλεινὸς τὸ βλάστημα τῆς Κρήτης Μυτιληναίων σεβαστὸς πατὴρ καὶ ἀρχιθύτης καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐν πέντε διεδόν χρόνοις πατριαρχεύσας εὐκλεῶς, κεῖται, φεῦ, κωφὴ κόνις. »

1824 Μαρτίου 5.

1809 **Καλλίνικος** Ἀνεψιὸς τοῦ Ἱερεμίου τούτου ποιμάνας τὴν Μυτιλήνην μέχρι τοῦ 1830.

1830 **Πορφύριος** Τούπικλην Φωτιάδης. Ἐκ Μανδαμάδου τῆς Λέσβου. Ἀπὸ Σερρῶν ἐγένετο τῷ 1829 μυτροπολίτης Μυτιλήνης· ἀνὴρ φιλόμουσος ἀπέστειλεν εἰς Εύρωπην πρὸς σπουδὴν τῆς ιατρικῆς τὸν ἀδελφόν του (Ιωάννην). Τῷ 1839 προσβιβάζεται εἰς τὸν θρόνον Κρήτης, ὃν μὴ δεχθεὶς παρητήθη, ἀποσυρθεὶς εἰς τὴν πατρίδα του, ὃπου καὶ ἀφῆκε τὴν 9 Φεβρουαρίου 1852 τὰ δοτᾶ ὅπισθεν τοῦ ναοῦ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ταξιάρχου, ἐφ' οὗ καὶ ἐπιτύμβιος ἀνάκειται μαρμάρινος.

1839 **Μελέτιος** Ο ἐκ Μυτιλήνης. Ἀπὸ πρωτοσυγκέλλου τῶν Πατριαρχείων ἐγκρίνεται μυτροπολίτης κατ' Αὔγουστον τοῦ 1839, καὶ μετὰ δλιγοχρόνιον ἀξιοπρεπῆ ἀρχιερατείαν παύεται καὶ εἴτα μετατίθεται τῷ 1848 εἰς τὴν μυτρόπολιν Ξάνθης. Τῷ δὲ 1858 ἀνέρχεται τὸ δεύτερον τὸν θρόνον τῆς Μυτιλήνης, ὃν διώκησεν ἐπὶ ἐννεαετίαν. Τότε ἐψηφίσθησαν καὶ αἱ ἀρχιερατικαὶ ἐπιχορηγήσεις (1860) καὶ μεταξὺ τῶν 117 θρόνων μυτροπολιτικῶν καὶ ἐπισκοπικῶν τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως 32ος ἦν ὁ Μυτιλήνης καὶ 38ος ὁ Μηθύμηνς. Ἀπέθανε

τὴν 1 Νοεμβρίου 1867 καὶ ἐτάφη ὅπισθεν τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ ἐν τάφῳ μαρμαρίνῳ.

1842 Καλλίνικος Ἐκ Σκοτίνης τῆς Θεσσαλίας. Ἀπὸ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου ἔχειροτονήθη μητροπολίτης Μυτιλήνης τὴν 15 Ἀπριλίου 1842· μετετέθη τῷ 1853 εἰς τὴν μητρόπολιν Θεσσαλονίκης καὶ ἀπ' αὐτῆς τῷ 1858 εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀποστολικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας. Παραιτησάμενος δὲ μετὰ τριετίαν καὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας κατεβίωσεν ἐν Μυτιλήνῃ, ἐν ᾧ καὶ ἀπεβίωσε τὴν 13 Ιουλίου 1889. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς μετ' εὐλαβείᾳς θέλει φέρεσθαι ύψῳ ἀπάντων τῶν Λεσβίων.

1853 Γρηγόριος (Ζ') ὁ ἐπιλεγόμενος Κατρῆς ἐκ Μυτιλήνης. Οὗτος ἀπὸ τοῦ 1828 ἐπίσκοπος ὡν Καμπανίας, ἐψηφίσθη κατὰ Μάρτιου τοῦ 1853 μητροπολίτης Μυτιλήνης· τὴν δὲ 26 Ιανουαρίου 1858 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Τυρνόβου. Μένων δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ 1868—1878, σχεδὸν ἴδιωτεύων καὶ μέλος τῆς Συνόδου, ἀπεσύρθη εἴτα εἰς Μυτιλήνην ὅπου ἀπεβίωσε τῷ 1882 καὶ ἐτάφη ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἀγίου Συμεών.

1858 Μελέτιος Τὸ δεύτερον. Καθ' ὃν καιρὸν οὗτος ἐσχόλαζε μένων ἐν Κωνσταντινουπόλει προϊστάτο τῆς πατριαρχικῆς μεγάλης τοῦ γένους Σχολῆς, κατὰ τὴν ἐν Ξηροκρήνῃ λειτουργίαν αὐτῆς μέχρι τοῦ 1849.

1867 Μεθόδιος Ὁ τούπικλην Ἀρώνης. Συνρραῖος τὴν πατρίδα. Ἀπὸ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῷ 1863 ἐψηφίσθη Μυτιλήνης κατὰ Νοέμβριου τοῦ 1867. Τὴν 28 Ιανουαρίου 1876 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Καισαρείας καὶ Καππαδοκίας, τὴν δὲ 12 Μαΐου 1878 ἐγένετο πρόδος Διδυμοτείχου.

1876 Κωνσταντῖνος Ὁ Βαλιάδης ὁ νῦν εὔκλεῶς πατριαρχεύων.

Ἐκ τοῦ χωρίου Βέσσα τῆς εύάνδρου Χίου, ἀπὸ ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς συνόδου ἐξελέγη τὴν 30 Ιανουαρίου 1876 ποιμενάρχης Μυτιλήνης· ποιμάνας δὲ ἐπὶ δεκαοκταετίαν αὐτήν, προεβιβάσθη τὴν 30 Ἀπριλίου 1893 εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Ἐφέσου, τὴν δὲ 2 Ἀπριλίου 1897 συνοδικὸς διατελῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ψηφίζεται οἰκουμενικὸς πατριαρχης αὐτὸς Ε'. τὴν σειρὰν τῶν Κωνσταντίνων πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἀρώνης τὸ δεύτερον, ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Διδυμοτείχου μετατεθεὶς τὴν 6 Ιουνίου 1893, ἀπεβίωσε μητροπολίτης Μυτιλήνης τῇ 18 Φεβρουαρίου 1897.

Ο τούπικλην Μουμτζῆς. Συνωπεὺς τὴν πατρίδα. Ἀπὸ ἀρχιγραμματέως τῆς συνόδου ἔχειροτονήθη μητροπολίτης Μυτιλήνης τῇ 13 Μαΐου 1897 ὁ νῦν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν.

1893 Μεθόδιος

1893 Κύριλλος

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΜΗΘΥΜΝΗΣ

Ἐπί μ.Χ. ὄνομα

300 **Ἀλέξανδρος** Ὁ ἀγιος (ἴδε Λεσβ. Ε. Δρακ.) Ὁ ἵερος οὗτος ἀνήρ, ὃς καὶ ἀλλαχοῦ ἐρούθη, εἶναι ἀδέβαιον ἀν παρευρέθη εἰς τὴν Α'. Οἰκουμενικὸν Σύνοδον, ἢ ἄλλος τίς ἐστιν ἔκεινος, καὶ ἀν Μηθύμνης ἢ Μυτιλήνης ὑπῆρξεν ἐπίσκοπος.

Διονύδιος

520 **Χριστόδωρος** Ἡκμασεν ἐπὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιφανίου (520—535).— Εἰς τι γράμμα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ε'. Συνόδου ὑπογράφει «καὶ ὁ Χριστόδωρος ἐλέω Θεοῦ ἐπίσκοπος Μεθύμνης τῆς νήσου Λέσβου». (Ε. Δρακ.)

681 **Ἀνδρέας**

Ἐλαβε μέρος ἐν τῇ ΣΤ'. ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμ. Συνόδῳ ὑποφαινόμενος ἐν τοῖς Πρακτικοῖς «Ἀνδρέας ἐλέω Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Μηθυμναίων πόλεως Λέσβου» καὶ ἐν αὐτῇ «Ἀνδρέας ἐπίσκοπος Μεθύμνης εἶπεν· ἔποιμι ταῖς ἀναφοραῖς τοῦ ἀγιωτάτου πάπα Ρώμης Ἀγάθωνος καὶ ταῖς χρόσεσι ταῖς ἐν αὐταῖς ἐγκειμέναις τῶν ἀγίων πατέρων· καὶ οὕτω πιστεύω, καὶ οὕτως δομολογῶ δύο φύσεις, δύο θελήματα καὶ δύο ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ἐνδὲ τῆς ἀγίας Τριάδος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν». (Λεσβ. Ε. Δρακ. ἐκδοθ. 1899. ἴδε πατριαρχικὰ Πρακτικά).

SISMANOGLIO
MEGARO

692 **Θεοφύλακτος** Λαβών μέρος εἰς τὴν ἐν Τρούλλῳ σύνοδον.
Ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πενθέκτῃ συνόδῳ (692) ὡς παρὼν ὁ «Θεοφύλακτος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Μηθυμναίων».

787 **Εὐστράτιος**

Παρῆν ἐν τῇ Ζ'. οἰκ. συνόδῳ 787. (ἢ 783;) «Εὐστράτιος ἐπίσκοπος Μεθύμνης». (ἴδε πατριαρχικὰ πρακτικὰ τοῦ. Δ'. σελ. 112. 272). Καὶ Ταρασίου πατριαρχεύοντος «Εὐστράτιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μεθύμνης. Ετος 783».

Παρῆν ἐν τῇ ὑπὲρ Τγνατίου τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως συνόδῳ, τῇ Η'. κατὰ Λατίνους οἰκουμενικῇ «Ἴακωβος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Μεθύμνης».

Περὶ τὰ 1070-1100. (ἴδε Λεσβ. Ε. Δράκ.). «Ἡκμασεν ἐπὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κοσμᾶ τοῦ Ἀττικοῦ, καὶ ἴδιᾳ τῷ 1081 ὅτε τὸν ἐπὶ δυσεβείᾳ κατηγορηθέντα Κοσμᾶν ὠρθοτόμησε καὶ ὁ «εὔτελὴς μητροπολίτης Μεθύμνης Γεώργιος».

Ἐπὶ πατριάρχου Λουκᾶ Χρυσοβέργη παρῆν ἐν τῇ κατὰ Σωτηρίχου τοῦ Παντευμένου τοπικῇ συνόδῳ τῷ 1155.

Διάδοχος τοῦ Μιχαὴλ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα.

Ἄρχιερατεύει περὶ τὰ 1169-1177· τῷ δὲ 1171 ἦν μέλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου.

Μηθύμνης τις ἦν ἐπίσης ἐν Κωνσταντινουπόλει μέλος τῆς Συνόδου ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰσαακίου Ἀγγέλου τοῦ Κομνηνοῦ.

Μέλος τῆς αὐτῆς Συνόδου, ἐν Νικαίᾳ λειτουργούσης τῷ 1220 ἐπὶ Μανουὴλ Χαριτοπούλου.

Ἴακωβος

1070 **Νικόλαος**

1147 **Γεώργιος**

1155 **Μιχαὴλ**

1166 **Νικόλαος**

1169 **Θεόδωρος**

1220 **Μιχαὴλ**

- 1225 Νικηφόρος** "Ισως τῷ 1225· διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο φαίνεται συνεπικυρῶν τὸ γράμμα τῆς εἰς τὸν Μανουὴλ Ἐπρὸν ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Μυτιλήνης Πόθου τοῦ Ἀπλησφάρη παραχωρήσεως τῆς μονῆς «Κάτω Πτωμαίων», περὶ ᾧ ἴδε ἐν τοῖς προλεγομένοις.
- 1250 Μιχαὴλ** Μέλος τῆς Συνόδου τοῦ πατριάρχου Μανουὴλ Β', συνυπογράφων κανονικάς τινας ἀποκρίσεις.
- 1315 Μαλαχίας** "Ος καὶ συνυπογράφεται ὡς συνοδικὸν μέλος ἐν ἀποφάσεσι συνοδικαῖς ἐπὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰωάννου Γλυκέως καὶ Ἡσαΐου τοῦ Ἀγιορείτου.
- 1370 Χαρίτων** 'Ἐπὶ τούτου ἐγένετο νέα αὐστηρὰ συνοδικὴ ἀπόφασις τῇ 31 Μαΐου 1371, μετὰ τὴν τῇ 19 Ιουνίου 1370, κατὰ τῶν κατεχόντων ἀρπακτικῶς, οἷον εἰπεῖν, κτήματα τῆς μητροπόλεως Μεθύμηνης.
- 1484 Ματθαῖος** Μετὰ παρέλευσιν αἰῶνος παρουσιάζεται ὁ Ματθαῖος καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Μεθύμηνης κατὰ τὸ 1484.
- 1527 Μακάριος** "Αρχεῖ τῆς Ἑκκλησίας Μηθύμηνης, ὅτε ίδρυτο ὑπὸ τοῦ διαδόχου τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου ἡ μονὴ Μυρσινιωτίσσης καὶ Λειμῶνος. Τῷ 1527 ἐπικυροῦ τὴν διαθήκην τοῦ ίδρυτοῦ αὐτῶν μετὰ τοῦ πρώτην Πισιδίας Μακαρίου ἐπίσης. Ἐγένετο εἶτα μητροπολίτης Θεσσαλονίκης τῷ 1531, καὶ μεγαλόσχημος ἐν τῇ μονῇ Λειμῶνος ὅπου καὶ ἀπέθανε τῇ 12 Ἀπριλίου 1546.
- 1531 Ἰγνάτιος** 'Αγαλλιανός. Ὁ ἐν ἀγίοις κτίτωρ τῶν ἱερῶν μονῶν Μυρσινιωτίσσης καὶ Λειμῶνος, περὶ οὗ λόγος πολλαχοῦ γίνεται τοῦ παρόντος συγγράμματος.

- 1560 Μιχαὴλ** Δεσπόζει πνευματικῶς ἐπὶ τῶν Μηθυμναίων τῷ 1560 ὁ Μιχαὴλ (Ε. Δρακ.) διαδεξάμενος τὸν ἔνεκα γῆρους ἀποσυρθέντα εἰς τὰς μονάς του ἄγιον Ἰγνάτιον.
- 1570 Ἰππόλυτος** 'Ο ἐκ Κηθύρων· διετέλεσε ποιμὴν Μηθύμηνης περὶ τὰ 1570 καὶ ἐπὶ ἔξαετίαν περίπου φαίνεται, διότι κατόπιν διωρίσθη μητροπολίτης Χίου, ἐνθα καὶ καθηρέθη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους τοῦ Γ'.
- 1576 Νεόφυτος** Γέγραπται οὕτος ἐπὶ σιγίλλιου τοῦ Λειμῶνος τῷ 1576.
- 1590 Μακάριος** 'Υπογράφων κατὰ Μαΐου ἐν τῇ κυρώσει τοῦ προβίβασμοῦ τοῦ Μόσχας Ἰώβ ὡς πατριάρχου Ρωσσίας.
- 1596 Ραφαὴλ** "Ος ἐν μονῇ Μαΐῳ συνοδικὸς ὅν, συνυπέγραψε κατ' Ἀπρίλιον γράμμα συνοδικὸν τοῦ πατριάρχου Γαβριὴλ περὶ τίνος κτήματος τῆς μονῆς τοῦ Λειμῶνος, ἥτοι του ἐν Παρασιγίῳ μονυδρίου τοῦ ἀγίου Γεωργίου, τῷ δὲ 1603 ἀπὸ Μεθύμηνης ἐξελέγη οἰκουμενικὸς πατριάρχης διαμείνας ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1607.
- 1608 Γρηγόριος** "Ος πρὸ τοῦ ἔτους τούτου ἐδωρήσατο τῇ μονῇ Λειμῶνος ἄμφια καὶ σκεύη ἱερά· τὸν δὲ 22 Αὐγούστου 1610 συνυπογράφει συνοδικὴν πρᾶξιν περὶ τοῦ θανόντος μητροπολίτου Μυτιλήνης Παϊσίου.
- 1608 Κωνστάντιος** Μετὰ τοῦ Μυτιλήνης Σωφρονίου καὶ ἑτέρων, ὡς καὶ ὁ Μεθύμηνης Κωνστάντιος, συνεπιβεβαιοῖ σιγίλλιον περὶ τῶν παρὰ τὴν Καλλονὴν δύο σταυροπηγιακῶν μονῶν κατὰ τὰ 1608.
- 1616 Γαβριὴλ** Μέλος τῆς Συνόδου τοῦ Πατριάρχου Τιμοθέου· συνυπογράφει συνοδικὴν πρᾶξιν περὶ

1643 Κορνήλιος

1652 "Ανθιμος

1656 Μακάριος

1697 Καλλίνικος

1699 "Ανθιμος

1714 Μελέτιος

τοῦ θανόντος Γρηγορίου Μηθύμνης κατὰ τὸ 1616. Φαίνεται δὲ καθήμενος καὶ μετὰ διετίαν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Μηθύμνης (1618). 'Αρχιερατεύσας μέχρι Φεβρουαρίου τοῦ 1652. "Ος δείκνυται καὶ ἐπὶ σιγιλλίου τοῦ Λειψωνος ἔκλεγεις τῇ 6 Φεβρουαρίου κατὰ τὴν τοῦ Δοσιθέου «Νομικὴν Συναγωγὴν» ἐν τούτῳ τῇ 5 Φεβρουαρίου τοῦ ἑτούς τούτου 1652, μένων ἐν Κωνσταντινουπόλει συνυπογράφει συνοδικὴν πρᾶξιν τοῦ πατριάρχου Ἰωαννικίου Β'. Παρητίσατο δὲ τὸν θρόνον τῇ 2 Αὔγουστου 1656 εἰς τὸν πρώτον Ναυπλίου Μακάριον, ἀναλαβόντα χορηγεῖν αὐτῷ τὰ πρὸς ζωάρκειαν.

Παρὸν εἰς τὴν ἔκλογὴν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου Γ'. τῷ 1662, καὶ συνοδικὸν μέλος τῷ 1671 ὡν, συνυπογράφει συνοδικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Βενετίᾳ μητροπολίτην Φιλαδελφείας Μελέτιον Χορτάκην, καὶ πάλιν τῷ 1680 συνυπογράφει τὴν πρᾶξιν τῆς ἔκλογῆς τοῦ Φιλαδελφείας Γερασίμου Βλάχου. 'Αρχιερατεύει 32 ἔτη τῶν Μηθυμναίων, τῆς δὲ κοινωφελείας τοῦ ἀνδρὸς ἔργα σώζονται ἕτι ἢ ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Ἀχερώνης γέφυρα (ζροδ' = 1676) καὶ ἡ παρ' αὐτὴν κοίνη (1688) δι' ἔξοδων κτισθεῖσαι αὐτοῦ. Δείκνυται δὲ πέραν τῷ 1693.

'Επὶ πατριαρχικοῦ ἐπιτιμίου ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Μανδαμάδου συνυπογράφει καὶ ὁ Καλλίνικος κατὰ τὸ 1697.

"Ος ἐπικυροῦ λογαριασμοὺς τῶν ἐκκλησιῶν Μολύβου (1699).

Συνοδικὸς ὡν ἐπὶ πατριάρχου Κοσμᾶ Γ'.

κατὰ Μάϊον τοῦ 1714 συνυπέγραψεν ἐπιστολὴν περὶ κληρονομικῆς τινος ὑποθέσεως ("Ιδε πατριαρχικὰ γράμματα ἀποτεινόμενα τοῖς κατοίκοις Κεραμίου καὶ Μανδαμάδου (1714) καὶ τοῖς ἐν Μολύβῳ (1716), ἡ συνυπογράφει οὗτος").

'Εκ Τελωνίων τῆς Λέσβου, παρὴν ἐν συνόδῳ τινὶ τῷ 1721, ἐν δὲ τῷ κώδικι τῆς κοινότητος Μολύβου σημειοῖ ὅτι κατὰ τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1733 διῆλθε τῆς πόλεως ἐκείνης ὁ ἔκλαυτος πρότατος αὐθέντης Ἰωάννης Μιχαὴλ Ραωβίτσας βοεβόδας, ὅστις ἔμεινε 14 μῆνας εἰς τὴν πόλιν Μυτιλήνην ἔξοριστος.

'Εκ τῆς νήσου Σκύρου. 'Απὸ τοῦ 1737-1748 φαινόμενος. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ φέρεται ἐπὶ Κρήνης (1748).

'Αρχιερατεύει ἀπὸ τοῦ 1749-1751 ἀποθανὼν κατὰ Φεβρουαρίου τοῦ 1774.

'Ο ἐκ Σκύρου τὸ δεύτερον. Δεσπόζει τῆς Μηθύμνης ἀπὸ τοῦ ἑτούς τούτου μέχρι τοῦ 1774. 'Ἐν ἑτει δὲ 1760 ἀνφοδόμησε μεθ' ἔτερων τὸν ἐν Ἀχερώνῃ ναόν, ὡς ἡ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς αὐλῆς αὐτοῦ μαρμαρίνη πλάξ αναγράφει.

'Ο Καραμήτσας ἐκ Μολύβου τῆς Λέσβου. Πρωτοσύγκελλος καὶ διάδοχος τοῦ 'Αρσενίου, προσενεγκὼν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ὡς δῶρον 90 πουγγεῖα κατὰ τὸν Ὑψηλάντην. (E. Δρ.). Εἶχε παρ' αὐτῷ γραμματέα Ἀθανάσιον τὸν Ραιδεστινόν, περὶ οὗ λόγος γίνεται ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος, βοηθὸν δὲ ἀρχιερέα ὑπὸ τὸν τίτλον «έπισκοπος Μακαριουπόλεως Νικηφόρος» (ᾳω'). Μεταξὺ ἀλ-

SISMANOGLIO
MEGARO

1731 "Ανθιμος

1738 'Αρσένιος

1749 Διονύσιος

1751 'Αρσένιος

1774 Διονύσιος

λων κοινωφελῶν ἔργων ἀνέκτισε τὴν ἐν Ἀχερώνῃ μητρόπολιν τῷ 1795. Παρητήθη τοῦ θρόνου ἑνεκεν ἀσθενείας τῷ 1801 λαμβάνων παρὰ τοῦ διαδόχου του ὡς ἑτήσιον γρόσια 1250.

1801 Πανάρετος

Κύπριος τὴν πατρίδα. Μετατεθεὶς τῷ 1817 εἰς Προῦσαν καὶ εἶτα εἰς Νικομήδειαν, ἐψηφίσθη μητροπολίτης Μεθύμνης κατὰ Μαΐου τοῦ 1801. Συνέστησεν ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς μητροπόλεως ἐλληνικὸν σχολὴν ἐπαρχιακήν, ἥν ἐπροίκισεν αὐτός τε καὶ οἱ ἐπαρχιῶται διὰ χρηματικῶν ἔργων, ἐκ τῶν τόκων τῶν ὁποίων ἐμισθοδοτεῖτο διδάσκαλος, δύμοτράπεζος καὶ δύμοδίαιτος ὡν τῷ μητροπολίτῃ, διορίσας ὑπευθύνους ἐπισκόπους τῆς περιουσίας ταύτης τῆς σχολῆς ἀνὰ δύο ἄνδρας ἐκ Καλλονῆς καὶ Μολύβου, αὐτὸς ὡν πρόεδρος. Προύκλεσε δὲ πρὸς τοῦτο καὶ διατακτήριον σιγίλλιον ἐπὶ πατριαρχείας Κυρίλλου κατὰ Ἰουνίου τοῦ 1813, ὅπερ σώζουσι τὰ ἐν Ἀχερώνῃ ἀρχεῖα τῆς κοινότητος.

1817 Παρθένιος

Ο τούπικλην Κατσακούλης ἐκ Παμφίλων τῆς Λέσβου ἀπὸ Προϊλάβου καὶ εἶτα Φιλίππων καὶ Δράμας ἐγένετο Μηθύμνης κατὰ Ἰουνίου τοῦ 1817.

1821 Κύριλλος

Παρῆν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Εὐγενίου τοῦ ἀπὸ Πισιδίας τοῦ 1821.

1825 Παρθένιος

Κατσακούλης τὸ δεύτερον ἀποβιώσας τὴν 19 Δεκεμβρίου 1831

1831 Ιάκωβος

Παλαιολόγος, Ἰωάννης τὸ κοσμικὸν ὄνομα, ἐκ τοῦ παρὰ τὸν Μόλυβον χωριδίου Πετρί τῆς Λέσβου. Ακροασάμενος τῶν διδασκάλων

Σαράφη καὶ Βενιαμίν, Κούμα καὶ Βάμβα καὶ διδάξας ἐπὶ πενταετίαν ἐν Μολύβῳ, καὶ ἐν Νικομηδείᾳ, ὡς οὐκοδιδάσκαλος τῶν παιδῶν Στεφάνου Βογορίδου, ἔχειροτονήθη διάκονος ἐπὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀγαθαγγέλλου καὶ ἀμέσως δευτερεύων ἐγένετο. Μηθύμνης δὲ ἔξελέγη κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1831 ὑπὸ τοῦ σοφοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου τοῦ Α'. Ἀπεβίωσε δὲ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1842 ἐν τῇ κωμοπόλει Πέτρᾳ καὶ ἐτάφη ἐντὸς τοῦ ἐπὶ βράχου ἐκτισμένου ἐκεῖ ναοῦ τῆς Θεοτόκου.

Ο ἐκ Κάπτης τῆς Λέσβου ἀπὸ δευτερεύοντος ἐψηφίσθη ἐν τῷ ἐν Ξηροκρόνῃ ναῷ μητροπολίτης Μηθύμνης κατὰ τὸ 1842, ἐνθα μετὰ ἐπταετίαν ἀπεβίωσεν. Ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἐκάπ. ἡ τῶν Μηθυμναίων Μητρόπολις μετὰ τῶν Κωδίκων καὶ πάντων τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων αὐτῆς.

Ο ἐκ Πάτμου ἔχειροτονήθη Μηθύμνης κατ' Αὔγουστον τοῦ 1849 ἀπεβίωσε δὲ τῷ 1873, ὡς καὶ δ Σεβασμιώτατος Ἀμασείας Ἀνθιμος γράφει, δλίγον μετὰ τὸν θάνατον τῆς αὐταδέλφης αὐτοῦ προϊστάμενος τῆς κηδείας αὐτῆς.

1842 Σωφρόνιος

1849 Αὔξεντιος

1853 Ἀγαθάγγελος

Απὸ τὰ Φάρασσα τῆς Καππαδοκίας ἐνεκρίθη μητροπολίτης Μηθύμνης κατὰ Σεπτεμβρίον τοῦ 1853. Κατὰ Μαΐου δὲ τοῦ 1873 προήχθη εἰς τὴν μητρόπολιν Ἰκονίου, ὃπου καὶ ἀπέθανε τῷ 1885 Ιουλίου 23. Ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τούτου ἐκάπ. ἡ ἐλληνικὴ σχολὴ ἐν Ἀχερώνῃ συναπότεφρωθείσης καὶ τῆς μεγάλης καὶ πλουσίας βιβλιοθήκης αὐτῆς.

1873 Παΐσιος

Τούπικλην Κουρέντης, ἐκ Σκοπέλου τῆς Ἑλλάδος, Ἀπὸ τῆς μυτροπόλεως Ἰμβρου, ἥς ἐψηφίσθη μυτροπολίτης τὴν 20 Δεκεμβρίου 1863, ἐγένετο Μηθύμνης κατ' Ἀπριλιον τοῦ 1873, δτε κατὰ τὸ 1881 μετετέθη εἰς Ἰμβρον.

1881 Νικηφόρος

Τούπικλην Γλυκᾶς ἀπὸ τοῦ χωρίου τῆς Ἰμβρου Γλυκέως, ἀνταλλάξας τὸν θρόνον πρὸς τὸν προκάτοχον τῆς Μηθύμνης Παΐσιον. Ἐκ τῶν λογιωτέρων ἀνδρῶν τοῦ γένους καὶ τῶν διακεκριμένων θεολόγων τῆς Ἐκκλησίας διώκησεν ἐπὶ δεκαπενταετίαν τὴν Μήθυμναν ἀποθανὼν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῇ 20 Φεβρουαρίου τῷ 1896.

1896 Στέφανος

Ο Σουλίδης. Ἐκ τοῦ χωρίου Μαργάνων τῆς Κορυτσᾶς, τρόφιμος τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ ἔθνικοῦ Πανεπιστημίου, Καθηγητὴς καὶ Ιεροκῆρυξ ἐν Συύρον καὶ Παλαιᾷ Φωκαίᾳ χρηματίσας, προεχειρίσθη Μυτροπολίτης Φιλαδελφείας κατὰ Ὁκτωβρίου τοῦ 1887. Τὴν δὲ 17 Φεβρουαρίου τοῦ 1896 διωρίσθη μυτροπολίτης Μηθύμνης, ὁ νῦν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας δρθοτομῶν.

ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΛΕΙΜΩΝΟΣ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΤΜΑ*

τ. Εγείρ. έτ. Χριστ.		
1526	Ιγνάτιος	ἐν ἀγίοις. Ο κτίτωρ.
1530		Μεθόδιος, ὁ νιὸς τοῦ κτίτορος.
1576		Σέργιος.
993	1584	Μιχαήλ.
994	1585	Κορνήλιος.
999	1590	Σαμουήλ.
	1592	Διονύσιος.
	1595	Γαβριήλ ἐκ Τσουκαλοχωρίου.
1008	1599	Δανιήλ.
1011	1602	Κλήμης.
	1602	Τιμόθεος.
1019	1610	Κορνήλιος.
1053	1643	Βενιαμίν.
	1648	Ραφαήλ.
	1648	Γρηγόριος.
	1651	Δαμιανός.
	1653	Ραφαήλ.
	1656	Διονύσιος.
	1660	Γαβριήλ.
1071	1660	Μακάριος.
1088	1676	Μαλαχίας.
1092	1680	Δαμιανός.

* Τὴν παροῦσαν τῶν ἡγουμένων σειράν, διαχοπομένην, ὡς φαίνεται, πολλαχοῦ, κατηρτίσαμεν ἐκ τῶν Κωδίκων τῆς Μονῆς καὶ τῶν πατριαρχικῶν καὶ τουρχικῶν ἐπιστημών ἐγγράφων.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΤΜΑ

Ἐτ. Ἐγείρ. ἔτ. Χριστ.

1116	1707	Κοσμᾶς.
	1713	Δανιήλ.
1122	1714	Μάξιμος.
1124	1716	Θεοφάνης.
	1724	Γρηγόριος.
	1732	Δανιήλ.
	1734	Παρθένιος.
1146	1736	Παΐσιος.
	1738	Δανιήλ.
1150	1740	Γρηγόριος δι' αὐτοκρατορικοῦ Φερμανίου.
	1740	Διονύσιος » »
	1745	Δανιήλ.
	1746	Διονύσιος.
	1755	Διονύσιος.
	1760	Ιγνάτιος.
	1761	Δοσίθεος.
	1762	Σαμουήλ.
1174	1763	Ιγνάτιος Δημητρίου.
	1774	Μισαήλ.
	1776	Διονύσιος.
1195	1780	Καλλίνικος δι' αὐτοκρατορικοῦ φερμανίου.
	1782	Μιχαήλ.
	1790	Διονύσιος.
	1790	Μακάριος.
	1791	Χρύσανθος Δηνιώτης.
	1795	Παπᾶ *Ανθιμος.
		Γεδεών.
	1801	*Ανθιμος.
	1812	Παπᾶ Στέφανος.
	1813	Παΐσιος ἐκ Σνεάμ.
	1814	*Αρσένιος ἐκ Μολύβου.
	1816	Γαβριήλ.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΤΜΑ

Ἐτ. Ἐγείρ. ἔτ. Χριστ.

1233	1817	Χρύσανθος Δηνιώτης.
	1819	Ιγνάτιος.
	1819	Στέφανος.
	1821	Παΐσιος.
	1822	Χρύσανθος.
	1825	Δανιήλ ἐκ Βρυσᾶς.
	1827	Σεραφείμ.
	1829	Δανιήλ ἐκ Μανδαμάδου.
	1830	Θεοφάνης.
	1831	Δανιήλ.
	1832	Σαμουήλ ἐκ Δαφίων.
	1833	Μελέτιος.
	1833	Σεραφείμ.
	1835	Παρθένιος.
	1835	Σαμουήλ.
	1836	Παρθένιος.
	1839	Μελέτιος.
	1840	*Ανθιμος.
	1840	Παΐσιος ἐκ Δαφίων.
	1841	Πορφύριος ἐκ Μανδαμάδου.
1260	1843	Νεόφυτος ἐκ Μυτιλήνης.
	1846	Μελέτιος ἐκ Μυτιλήνης.
	1847	Παΐσιος ἐκ Δαφίων.
	1849	Καλλίνικος ἐκ Μιστεγνῶν.
	1850	Παρθένιος ἐκ Μυτιλήνης.
	1851	Νεόφυτος ἐκ Μυτιλίνης τούπικλην Καρανίκος.
	1853	Σωφρόνιος ἐκ Παρακοίλων.
	1855	X" Χρύσανθος ἐξ Ιππείου τούπικλην Καραγιάννης.
1274	1857	Πανάρετος ἐξ Αγίας Παρασκευῆς.
	1859	Νεόφυτος ἐκ Μυτιλήνης.
	1860	Σωφρόνιος ἐκ Παρακοίλων.
	1862	Καλλίνικος ἐκ Μιστεγνῶν.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΤΜΑ

Ἐτ. Ἐγείρ. Ἐτ. Χριστ.

1863	Πανάρετος ἐξ Ἅγιας Παρασκευῆς.
1864	Νεόφυτος ἐκ Μυτιλήνης.
1865	Γρηγόριος Πρωτοσύγκελλος ἐκ Μανδαμάδου.
1867	*Ἀγαθάγγελος ἐκ Παρακοίλων.
1868	Νεόφυτος ἐκ Μυτιλήνης.
1869	Σωφρόνιος ἐξ Ἰππείου.
1870	Πανάρετος ἐξ Ἅγιας Παρασκευῆς.
1874	Ρωμανὸς ἐκ Βατούσης.
1876	Γεδεῶν ἐκ Πολιχνίτου.
1877	Καλλίνικος ἐξ ἁγίας Μαρίνης.
1878	Παρθένιος ἐξ Ἅγιασσου (Περιστερᾶς) Ἐπίσκοπος.
1882	Γεδεῶν ἐκ Πολιχνίτου.
1883	Γρηγόριος Λέσβιος.
1885	Καλλίνικος ἐξ ἁγίας Μαρίνης.
1886	*Ἀνθιμος ἐκ Παρακοίλων.
1888	Γρηγόριος Πρωτοσύγκελλος ἐκ Μανδαμάδου.
1890	*Ἀνθιμος ἐκ Παρακοίλων.
1893	Καλλίνικος Ἀρχιμανδρίτης ἐξ ἁγίας Μαρίνης.
1894	Γρηγόριος Πρωτοσύγκελλος ὁ ἐκ Μανδαμάδου.
1896	Γερμανὸς ἐκ Πλωμαρίου.
1897	Κυπριανὸς Ἀρχιμανδρίτης ἐξ Ἄψηλομετώπου ὁ νῦν ἡγουμενεύων.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΣΣΑΙ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΜΥΡΣΙΝΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΤΜΑ*

Χρονολογία	
1527	Μακαρία.
1530	Δομετιανή.
1839	Εὐπραξία.
1840	Θεοφανώ.
1844	Νυμφοδώρα ἐκ Μανδαμάδου.
1844	*Αναστασία ἐκ Μανδαμάδου.
1845	Πελαγία ἐκ Φίλιας.
1846	*Αναστασία ἐκ Μανδαμάδου.
1846	Πελαγία ἐκ Φίλιας.
1847	*Αναστασία ἐκ Τσουκαλοχωρίου.
1848	Εὐπραξία ἐκ Κλειοῦς.
1849	*Αναστασία ἐκ Τσουκαλοχωρίου.
1849	Φεβρωνία ἐκ Τελωνίων.
1850	Εὐπραξία ἐκ Κλειοῦς.

* Τὴν μακαρίαν ταύτην ρητῶς ἀναφέρει ὡς καθηγουμένην τῆς Μυρσινιωτίσσης μονῆς ὁ ἄγιος αὐτῆς ἰδρυτής. Διστυχῶς τὰ ὄνόματα τῶν διαδόχων αὐτῆς μέχρι τῶν μέσων σχεδὸν τοῦ λήξαντος αἰῶνος, ἥτοι μέχρι τοῦ 1839, οὐδὲν διεφύλαξεν ἔγγραφον. 'Αλλ' εὐεξήγητόν ἐστιν ἡ ἀφάνεια μιᾶς συνεχοῦς, τριακοσίων ἑτῶν καὶ πλέον, διαδοχῆς τῶν ἀοιδίμων ἐκείνων ἡγουμενισσῶν τῆς Μυρσινιωτίσσης μονῆς, ἐὰν ἀναμνησθῶμεν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ μονὴ ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ὅτε διαταγῇ τῆς Ὅμηρος Πύλης κατὰ τὸ 1242 ἔτος Ἐγείρας, ἥτοι κατὰ τὸ 1826 περίπου ἐπετράπη ἡ ἀνακαίνισίς της· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ὡς καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἐν τῇ ἐκεῖ Ἐκκλησίᾳ εἴθισται νὰ διαφυλάσσηται ὁ Κώδιξ τῆς Μονῆς, συναπετεφρώθη καὶ οὗτος ἐν τῇ διαδρομῇ τότε τοῦ πυρός, ὅπερ τὰ πλεῖστα κελλία, τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐξηφάνισεν.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΤΜΑ

Χρονολογία

1850	Αναστασία ἐκ Μανδαμάδου.
1853	Εὐπραξία ἐκ Κλειοῦς.
1855	Εὐπραξία ἐκ Κλομηδάδου.
1856	Φεβρωνία ἐκ Τελωνίων.
1857	Μυρανθία ἐξ Τψηλομετώπου.
1858	Φεβρωνία ἐκ Τελωνίων.
1859	Πορφυρία ἐκ Μανδαμάδου.
1860	Μυρανθία ἐξ Τψηλομετώπου.
1861	Πορφυρία ἐκ Μανδαμάδου.
1865	Εὐπραξία ἐκ Μολύβου.
1866	Μυρανθία ἐξ Τψηλομετώπου.
1867	Πορφυρία ἐκ Μανδαμάδου.
1869	Χριστονύμφη ἐκ Βαφειοῦ.
1870	Εὐφροσύνη ἐκ Κλειοῦς.
1889	Σωφρονία ἐκ Μανδαμάδου.
1889	Πελαγία ἐξ Τψηλομετώπου ἡ νῦν ἡγουμενεύουσα.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΤΜΑ

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΛΕΙΜΩΝΟΣ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ

Χρονολογ.	Αριθ. τεύχους	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ
1322	35	Μιχαὴλ μοναχός, ταχυγράφος,
1429	134	Θεόγνωστος Ἐπίσκ. Μοκοτινίας, γραφεύς.
1442	117	Δανιὴλ Ξενιτός, ἀντιγραφεύς.
1501	142	Μαν. Μαγγούσης ἀναγνώστης, γραφεύς.
1521	139	Μάξιμος ιεροδιάκονος, γραφεύς.
1527	220	Ἔγνατιος δὲν ἀγίοις κτίτωρ, καλλιγράφος.
1534	133	Γεώργιος Κυνηγός, ἀντιγραφεύς.
1539	110	Ιωάννης ιερεὺς ἐξ Ἀρτάκης, ἀντιγραφεύς.
1546	170	Θεόφιλος ιερομόναχος, γραφεύς.
1552	268	Μεθ. Ἔγν. Ἀγαλλιανὸς φιλόκαλος γραφ.
1554	185	Γρηγόριος ιερομόναχος, γραφεύς.
1554	39	Σεραφεὶμ ιεροδιάκονος "
1567	258	Μακάριος διάκονος μονῆς Δουβρόδ. γραφ.
1567	190	Νεόφυτος ἐπίσκοπος Ταλαντίου, γραφεύς.
1572	289	Παρθένιος Ἐκκλησιάρχ. Μυτιλήνης γραφ.
1572	259	Γαβρὶλ ιερομόναχος μουσικός, γραφεύς.
	274	Μάρκος ιερομόναχος, ἀντιγραφεύς.
1573	88	Ιωάσαφ ιερομόναχος ἐκ Μυτιλήνης, ἀντιγρ.
1576	199	Ἀθανάσιος υπτροπολίτης Ἐφέσου γραφεύς.
1583	168	Μητροφάνης ιερομόναχος, γραφεύς.
1588		Ιερόθεος ιεροδιάκονος, καλλιγράφος.
1591	119	Νεόφυτος ιερομόναχος, ἀντιγραφεύς.
1597	60	Ματθαῖος ιερεὺς, γραφεύς.
1601	127	Κύριλλος μοναχός, γραφεύς.
1602	96 + 181	Ραφαὴλ ιερομόναχος, καλλιγράφος.
1604	123	Κορνήλιος μοναχός, γραφεύς.
1604	166	Ἰωδὴφ μοναχός, γραφεύς.
1604	155	Δανιὴλ ιερομόναχος, καλλιγράφος.
1607	15 + 51	Κορνήλιος μοναχός, "
1609	138	Ραφαὴλ ιερομόναχος, γραφεύς.

SISMANDOLO
OTTO MEGARO

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ

Χρονολογ.	Αριθ. τεύχους	
1617	187 + 197	Ματθαῖος ιερομόναχος, γραφεύς.
1631	200	Ιάκωβος μοναχός, γραφεύς.
1633	160	Θεοδόσιος Μηδείας, καλλιγράφος.
1630	120	Κωνσταντῖνος ιερομόναχος, ἀντιγραφεύς.
1649	245	Ιάκωβος ἀρχιερεὺς μουσικός, καλλιγράφος.
1649	161	Ιωάννης Σαμαρᾶ ιερεύς, γραφεύς.
1649	167	Δαμιανός , γραφεύς.
1662		Σωφρόνιος , γραφεύς.
1667	109	Σεραφεὶμ ιερομόναχος ἐκ Καλλονῆς καλλιγράφος.
1673	159 + 239	Σεραφεὶμ δ' αὐτὸς ιερομόναχος, μουσικός.
1676	260	Δανιὴλ ἀρχιερεὺς Μυτιλήνης, μουσικός.
	131	Ματθαῖος ιερομόναχος ΙΣΤ' ἑκατ. καλλιγράφος.
	165	Γαβριὴλ μοναχὸς ΙΣΤ' ἑκατοντ. καλλιγράφος.
	164	Κωνστάντιος μοναχὸς ΙΖ' ἑκατοντ. καλλιγράφος.
1700	256	Ιωάννης Κλαδᾶς Λαυπαδάριος, μουσικός.
	194	Παΐσιος ιερομόναχος ἐκ Μυτιλήνης, γραφεύς.
1787	71 + 243 + 246	Γεννάδιος ιερομόναχος μουσικός, καλλιγράφος.
	201	Ιερεμίας ιερομόναχος ΙΓ'—ΙΖ' ἑκατ. γραφεύς.
	209	Γεράσιμος μοναχὸς ΙΖ' ἑκατοντ. γραφεύς.
	212	Χριστοφόρος ΙΖ' ἑκατοντ. γραφεύς.
	219	Ἀκάκιος ιερομόναχος ΙΖ' ἑκατοντ. γραφεύς.
1802	247	Γαβριὴλ ιερομόναχος μουσικός καὶ γραφεύς.
1828	272	Παρθένιος ιερομόναχος μουσικός καὶ γραφεύς.
	250	Κύρος . ἀρχιερ. ἐκ Μαρμαρᾶ ΙΗ' ἑκ. μουσ. γραφεύς.
	240	Νεόφυτος ιερομ. ΙΗ' ἑκατοντ. μουσ. γραφεύς.
	192	Μελέτης . ἀρχιμ. ἐξ Ἀχερώνης ΙΗ' ἑκ. καλλιγράφος.

ΙΔΡΥΤΑΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ
ΤΩΝ ΜΟΝΩΝ ΛΕΙΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΥΡΣΙΝΙΩΤΙΣΣΗΣ

Χρονολογία

Χρονολογία	
1442	Δανιὴλ Ξενητοῦ ιερεύς.
1487	Κυρὰ Ξενητοῦ ιέρεια ἰδιοκτήτρια τῆς Μυρσινιωτίσσης.
1527	Μανουὴλ Ἀγαλλιανὸς ιερεὺς ἰδιοκτήτης τῆς τε Μυρσινιωτίσσης μονῆς καὶ τῆς τοῦ Λειμῶνος.
1527	Ιγνάτιος Ἀγαλλιανὸς ὁ "Αγιος. Ἀνακαινιστὴς τῶν μονῶν Μυρσινιωτίσσης καὶ Λειμῶνος.
1527	Μακαρία μοναχὴ καθηγουμένη τῆς Μυρσινιωτίσσης.

* Πάντα ταῦτα τὰ ὄνόματά εἰσι γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ τῆς Προθέσεως κατὰ τὸ Ιερός Λιτόν (1502). καὶ ἐμνημονεύοντο βεβαίως εἰς τὰς ιεροτελεστίας τῶν Μονῶν· ἀλλ' ἀν τὰ ὄνόματα ταῦτα ἀνήκωσιν εἰς γενεὰν προγενεστέρων τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου καὶ τοῦ πατρὸς του Μανουὴλ, ἢ εἰσὶ σύγχρονα τούτων ἢ καὶ μεταγενέστερα, τοῦτο τυγχάνει μέντοι.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΤΜΑ

Χρονολογία	
1527	’Αθανασία μοναχὴ Ροδίτισσα.
1527	Δομετιανὴ μοναχὴ Ροδίτισσα. Τῷ δὲ 1530 καθηγουμένη.
1527	Μάρθα μοναχή.
1527	Εὐγενία μοναχή.
1527	Μακαρία μοναχὴ Πολίτισσα.
1527	Μεθόδιος Ἀγαλλιανὸς υἱὸς τοῦ Ἀγίου μοναχός. Τῷ δὲ 1531 καθηγούμενος καὶ διάδοχος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
1527	Γερμανὸς ἱερομόναχος καὶ πνευματικός.
1527	Μακάριος Οἰκονόμος.
1527	’Ησαΐας μοναχός.
1527	’Ιωαννίκιος "
1527	Νεόφυτος "
1527	Μελέτιος "
1527	’Αθανάσιος "
1527	Ματθίας "
1527	Δωρόθεος "
1527	Μαλαχίας "
1536	Μαχθαρίνη Ἀγαλλιαιοῦ ἐκ Σουμούριας.
1538	’Αγγελίνα Νικολάου ἐκ Φάραγγος.
1554	Θεοδώρα Ἀγαλλιαιοῦ ἐκ Σουμούριας.
1572	Θεοδωρούλα Ἀγαπίου.
1575	Σίλβεστρος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.
1576	Σέργιος καθηγούμενος.
1576	Μαυροϊωάννης.
1578	Γαβριὴλ μοναχὸς (κατὰ κόσμον ἐπωνυμούμενος Ρήγόπουλος) ἀφιερώσας τῷ Λειμῶνι τὸ ἐν Παρασιγίῳ Καλλονῆς μονύδριον τοῦ ἀγίου Γεωργίου.
1584	Κελαδίτης Μαρζέλος—Μανουὴλ ὁ τοῦ Χιμεντοῦ—κὺρ Κωνσταντῆς ὁ τοῦ Λέουν—κὺρ Δημήτρης Ἐμμανουὴλ τοῦ Κεφαλᾶ—κὺρ Παῦλος τοῦ Ραλ-

SISMANOCHIO
MEGARO

Χρονολογία
1589
1592
1596
1599
1601
1618
1629
1663
1680
1769
1772
1782
1800
1805
1810
1811
1838
1840
1850
1860
1870
1870

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΤΜΑ

λη—κὺρ Ἀντώνης Δημητρίου τοῦ Κεφαλᾶ—κὺρ Δούκας ὁ λεγόμενος τῆς Θεοδώρας, οἱ Ἐπίτροποι τῶν μονῶν τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου.
Λασκαρίνα Σεβαστοῦ ἐκ Σουμούριας.
’Ανδρόνικος Σεβαστοῦ μοναχός.
Ραφαὴλ μητροπολίτης Μηθύμης καὶ ἀπὸ ταύτης Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.
Ρίγαινα Ἀβαγιανοῦ ἐκ Μυτιλήνης.
Παῖσιος μητροπολίτης Μυτιλήνης ἐκ Κεραμίου.
Γρηγόριος μητροπολίτης Μηθύμης.
Κωνστάντιος μητροπολίτης Λήμνου καὶ Μυτιλήνης.
Ραχὴλ Ἀδὰμ ἐκ Μυτιλήνης.
Περμαθιὰ Μιχαλάκη ἐξ Ἀχερώνης.
Αἰκατερίνη Χριστόφα ἐκ Μυτιλήνης.
’Αμερισούδα Σωτήρχου ἐκ Μυτιλήνης.
’Απόστολος Μοσκοῦς ἐκ Μυτιλήνης.
’Αναστασία Κυριάκου Τζομπάνη ἐξ Ἀφάλωνος.
’Ιγνάτιος Κωνσταντίνου ἐξ Ἀγιάσσου.
Χρύσανθος Ντινιώτης ἐκ Καλλονῆς.
’Αγαλλιαιὸς Γιαννάκη.
Τεώργιος Εὐστρατίου ἐκ Δαφίων.
Πορφύριος ἱερομόναχος ἐκ Μανδαμάδου.
Γεράσιμος ἱερομόναχος ἐκ Παρακοίλων.
X" Εὐστράτιος ἐκ Παρακοίλων.
’Ιωάννης Σταμάτη ἐξ ἀγίου Λέντη.
Δημήτριος Κωνσταντίνου ἐκ Μυτιλήνης.
Κοτσᾶ Ράλλης Μανωλάκη ἐξ Ἀχερώνης.
Δημήτριος Μιχαλάκη ἐκ Καλλονῆς.
’Ιγνατιὲφ ἐκ Ρωσσίας.
Μαρία Θεοδωρόβνα ἐκ Ρωσσίας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

περιέχον τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῶν ἐν ἀγίοις
Πατέρων ἡμῶν Ἰγνατίου καὶ Ἀλεξάνδρου
ἀρχιεπισκόπων Μηθύμνης καὶ δύο
παρακλητικοὺς κανόνας τῶν
Ἀρχαγγέλων.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

τοῦ

ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΗΟΥΜΝΗΣ

SISMOCIO
MEGARO

Χρύσανθος Ἱερομόναχος ὁ ἐξ Ἀγιάσου κω-
μοπόλεως τῆς νήσου Μυτιλήνης, τοῖς
ἐντυγχάνουσι τὸ χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν.

Ἐπειδὴ περ ἔκαστος τῶν ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίᾳ πάλαι ἀγίων ιδίαν ἔσχεν ἀκολουθίαν συν-
τεταγμένην, ψάλλεσθαι παρὰ πάντων ἐν τῇ μνήμῃ
αὐτοῦ, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν νέων, καὶ οὐδείς πω μέχρι
τοῦδε προεθυμήθη συντάξαι καὶ περὶ τοῦ ἐν ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου τοῦ θαυματουργοῦ, ἀλλ' οἱ
θέλοντες αὐτὸν ἔορτάζειν παρ' ἑτέρων ἀγίων πολλά-
κις ἀφορμὰς λαμβάνειν ἡναγκάζοντο, καὶ παρ' οὐ
μέν, Τροπάρια ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθῳ συ-
νερανίζοντο, παρ' οὖ δέ, καὶ ὅλον Κανόνα. Καὶ οὕτως
οὐκ ἐξ ὧν οὗτος Θεῷ εὐηρέστησεν, ἀλλ' ἐν οἷς ἔτεροι
κατὰ Χριστὸν τὸν βίον διήγυσαν τοὺς τῆς Ἀκολου-
θίας ὕμνους ἐπλήρουν ἐν τῇ τούτου ἐτησίῳ ἔορτῇ.
Τούτου χάριν Ἀθανάσιος ὁ ἐκ Ραιδεστοῦ παρὰ τῷ

Πανιερωτάτῳ Μηθύμνης διατρίβων κυρίῳ κυρίῳ. Διονυσίῳ, μὴ φέρων ἑτέραις στολαῖς τὸν ἄγιον καταστολίζεσθαι, τὸ λεγόμενον, ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων ώς παρὸ Θεοῦ δεδοξασμένον μεγαλύνεσθαι, εὐπρεπὲς κρίνας, εὐλαβείᾳ τῇ πρὸς αὐτὸν παρακινηθείς, ἐκ τῶν αὐτοῦ τοῦ ἄγίου πλεονεκτημάτων ταύτην συνέταξε τὴν ἀκολουθίαν εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ μοι ἀντεγράψαι φιλαδέλφως ἐπέδωκεν. Ἀποδεξάμενοι τοίνυν τὸ πρόθυμον τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν πρὸς τὸν ἄγιον αὐτοῦ εὐλαβητικὴν κλίσιν, μέμνησθε πρὸς Κύριον οἱ ἀναγινώσκοντες. Καί μοι τῆς ἀντιγραφῆς, εἴ τι κατὰ ἄγνοιαν παρέδραμον, μετὰ τὴν φιλάδελφον ἐπιδιόρθωσιν, τὴν ἀπὸ καρδίας συγγνώμην ἀπόδοτε.

Ἐρρωσθε, αψπδ' Ἰουλίου κε'.

SISMANOCHIO
MEGARO

Τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ Ὁκτωβρίου μηνὸς ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου Ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης τοῦ νέου καὶ θαυματουργοῦ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ιστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόντοια γ' δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἡχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε πάτερ τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχα μέγιστε, χαίρων ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ὅσιως ἄγιε, καὶ τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐνδέδειξαι, τῆς χάριτος δοχεῖον πανέντιμον, καὶ κατεφώτισας, ὁδηγῶν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, Ἰγνάτιε.

Προσέλθωμεν ἀπαντες πιστοί, καὶ ἀπαρυσώμεθα, ἄγιασμὸν ἐκ τῆς λάρνακος, οὐ ἐναπόθετον, καθορᾶται πᾶσι, τὸ τίμιον λείψανον, θαυμάτων ἐνεργοῦν τὰ παράδοξα, τῷ μετὰ πίστεως, ἔκβοῶντι πρὸς τὸν Κύριον, Ἰγνατίου λιταῖς με διάσωσον.

Ωραίοις ποσὶ σου ἀνδρικῶς, ὅφιν κατεπάτησας, τὸν νοητὸν ὡς Ἰγνάτιε, καὶ ἀγωνίσμασι, τοῖς ἀσκητικοῖς σου, κούφως ὑπερβέβηκας, τῶν κάτω φθειρομένων, καὶ ἔφθασας, πρὸς τὰ

άιδια, τοῦ Θεοῦ, ὃ παριστάμενος, ἐν τοῖς ἄνω ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Δόξα. Ἡχος α'.

Τὸν διὰ Χριστὸν ἐπίπονον βίον σου ὅσιε Πάτερ, τίς ἀν κατ' ἀξίαν ἐφίκοιτο διηγήσασθαι; Θεοφόρε Ἰγνάτιε. Σὺ γὰρ ὡς ἀδάμας στερρῶς τὸ τῆς ἡμέρας βάρος καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἥνεγκας, ἀχρὶς οὐ τὰς σεπτάς σου μονὰς κατὰ θυμὸν ἀπαρτίσης, καὶ πολλοὺς προσαγάγης Χριστῷ δι' αὐτῶν. Σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον τοῦ Εὐαγγελίου ὡς ἀγαθὸς ἐργάτης ἀρχιερατικῶς ἐπηύξησας. Ἀνθ' ὧν ἡδη περιπολεύων ἐν οὐρανοῖς, ἀξίως τῶν πόνων σου παρὰ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ χαίρων ἀκούεις. Εἰσελθε, δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαίροις παρ' ἡμῶν παρθένε Θεοτόκε τὸ σεπτὸν κειμήλιον ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, ἡ λαμπάς ἡ ἀσθεστος, τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρήτου. Χαίροις ἐξ ἦς ἀμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, Ἡχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Δεῦτε νῦν ψαλμικῶς τῶν φιλεόρτων στίφη, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν συμφώνως, Ἰγνάτιον τὸν ἔνδοξον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

O"ρη τε καὶ βουνοί, σκιρτήσατε Μηθύμνης, ὅτι ὃν ἐν ὄροις, ἐθρέψατε οἰκείοις, ὑμᾶς ὑπερεδόξασεν.

Στίχ. Οἱ ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Δόξα ιεραρχῶν, καὶ τῶν ὄσιων κλέος, τῷ βίῳ σου κατέστη, Ἰγνάτιε τρισμάκαρ, Ἀγγέλοις δὲ συγόμιλος.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Πάναγνε Μαριάμ, χριστιανῶν ἡ σκέπη, ὃν ἔτεκες ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε.

Nῦν ἀπολύεις. Τὸ Τοισάγιον. Τὸ Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὸ τροπάριον Ἡχος α'. **Tὸν ποιμενάρχην Μηθύμνης Ἰγνάτιον ἄδυα-**σι. Ζίτει ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ. Εἴτα Θεοτοκίον. Καὶ ἀπόλυσις. 'Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ εἰς τὸ λυχνικὸν τὸ Μακάριος ἀνήρ, τὸ α' Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκροαξα iστῶμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἡχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Tὴν σὴν πανίερον μνήμην, πάτερ Ἰγνάτιε, πιστῶς ἐπιτελοῦντες, ἔξαιτούμεθα πόθῳ· χάριν τε παρέχειν ἡμῖν δαψίλῃ, τοῖς Χριστοῦ βαίνειν ἵχνεσι, καὶ προσβολὰς ἐναντίας τῶν δυσμενῶν, ἀπωθεῖν ἀεί, πρεσβείας σου.

"Ομοιον.

Mετὰ Θεὸν τὰς ἔλπιδας σοὶ ἀνεθέμεθα, οἱ σοὶ προσπεφευγότες, δοῦλοι σου Ιεράρχα· διὸ ὡς παρρησίαν ἔχων Χριστῷ μὴ διαλείπης δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευεν οἴα πατήρ συμπαθέστατος, Ἰγνάτιε.

"Ομοιον.

Oἱ τὰς σεπτάς σου οἰκοῦντες μονάς, Ἰγνάτιε, καὶ πέριξ χώρα πᾶσα Μηθύμναίων σκιρτῶσι, σήμερον τελοῦντες φαιδρὰν ἐορτήν, ἐπὶ σῇ μνήμῃ, ἄγιε, καὶ εὐωδίας πληροῦνται πνευματικῆς, ἀσπαζόμενοι τὴν κάραν σου.

"Ετερα στίχ. Ἡχος πλ. δ'.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

O"ντως θαυμαστὸς Ἰγνάτιε, σὺ ἀνεδείχθης κανών, ἀρετῆς καὶ κατηύγασας, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἐνθέοις σου

πραξει, καταπαλαισας τὸν πολυμήχανον, νήπιον ὥσπερ αὐτὸν παιζόμενον, ἔδειξας, ὅσιε, διὸ καὶ δεδόξασαι εἰς οὐρανούς, καὶ χαίρων παρίστασαι τῷ τρισηλίῳ φωτί.

Πάτερ πατέρων, Ἰγνάτιε, Ιεραρχῶν καλλονή, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων τε, θερμοτάτη ἀντίληψις, καὶ θλιβομένων χαρὰ ἀνέκλειπτος, χειμαζομένων λιμὴν ὁ εὐδιος, ὡφθης, μακάριε, ἐπὶ γῆς γενόμενος, μετὰ σαρκός, ὅθεν καὶ νῦν πάρεστο, πᾶσιν ἡμῖν βοηθός.

Xάριν θεόθεν δεξάμενος, πάθη ποικίλα σαρκός, θεραπεύειν τῶν πίστει σου, τῷ ναῷ Ἰγνάτιε, προσιόντων θερμότατα δέξις προφθάνεις τοῖς τὸ σὸν ὄνομα ἐπικαλουμένοις εἰς ἀντίληψιν, ὅθεν νῦν ἀπαντες συνελθόντες ἀσμασι χρεωστικῶς, πόθῳ σὲ γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Ἡχος πλ. 6'.

Pνευματικῶς εὐφρανθῶμεν σήμερον, ὡ φιλέορτοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ θεράποντος Χριστοῦ, Ἰγνατίου τοῦ παμμάκαρος· ὅτι κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ἔξ απαλῶν ὄνυχων βοέλυξάμενος, παρὰ Θεῷ γῆν ἡρετίσατο. Πνευματικὸς πατήρ πρῶτον ἐν σκηνώμασιν ἀναδειχθεὶς ἱεροῖς, καὶ πνευματικὸς ποιμὴν ὑστερον λογικῶν θρεμμάτων τῇ Μηθυμναίων Ἐκκλησίᾳ θεόθεν ἀποσταλείς. Ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ διαπρέψας ὅσιως, μυροβλήτης γενέσθαι μετὰ πότμον ἡξίωται· καὶ παριστάμενος τῇ Τριάδι, ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον δ αὐτός.

Tις μὴ μακαρίσῃ σε, παναγία Παρθένε; Τις μὴ ἀνυμνήσῃ σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ο γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Γίὸς μονογενῆς, διατὸς ἐκ σου τῆς ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰχέτευε, σε μνὴ παμμακάριστε, ἐλεγθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣΟΔΟΣ

Τὸ Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶνται καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριψμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρος· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὔεργετηθήσονται· ὅτι δὲ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ως χρυσὸν ἐν χωνευτῷ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ως ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀναλάμψουσι, καὶ ως σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. "Οτι χάρις καὶ ἐλεος ἐν τοῖς δοῖοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἔφοντὶς αὐτῶν παρὰ Υψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. "Οτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, δσιότητα. Οξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς δομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ως ἀπὸ εὔκυκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται. Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ωφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ως λαῖλαψ ἐκλικυῆσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν

άνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς ἐνώτισασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἔθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν· καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Τύπιστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρονται. Πολὺ δέ ἔστι φρόνησις ἀνθρώπων, καὶ ἡλικία γῆρως, βίος ἀκηλίδιωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡράγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, οὐ δόλος ἀπάτηση ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γάρ φαυλότητος ἀμαυροῦ τὰ καλά, καὶ ρευμασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Αρεστὴ γάρ ἡν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὅσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴθ' οὕτως ἡ συνήθης ἐκτενὴς παρὰ τοῦ ιερέως. Τὸ **Καταξίωδον**. Εἶτα τὸ **Πληρώσωμεν** καὶ τὰ ἔξης.

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν στιχηρὸν τῆς Μονῆς. Ἡχος α'.

Tῶν νοερῶν δυνάμεων ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερα στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου. Ἡχος α'.

H' πανέντιμος μνήμη σου, πάτερ Ἰγνάτιε, ὡς ἄλλος ἡμῖν ἥλιος ἀνατείλασα, πάντας ἐφαίδρυνε τοὺς φιλεόρτους σου. Τὴν γάρ θείαν κάραν σου προκειμένην ὄρῶντες, τὸν αὐτόν σε πάλιν ὡς πολύτιμον ἄλλον πλουτοῦντες πιστεύομεν θησαυρόν, καὶ εὐλαβῶς αὐτὴν προσκυνοῦντες, γηθοσύνως σοι κράζομεν.

Πάτερ ἄγιε τῇ πρὸς Θεόν σου θερμῇ μεσιτείᾳ, ἀξίωσον ἡμᾶς, καθάπερ νῦν, ἐτησίως, ὑμνεῖ, καὶ δοξάζειν σε.

Ο αὐτός.

Tὸν διὰ Χριστὸν ἐπίπονον βίον σου, ὅσιε Πάτερ, τίς ἀν κατ' ἀξίαν δυνηθείη διηγήσασθαι, θεοφόρε Ἰγνάτιε; Σὺ γάρ ὡς ἀδάμας στερρῶς, τὸ τῆς ἡμέρας βάρος καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἡνεγκας, ἄχρις οὐ τὰς σεπτάς σου Μονὰς φαλμικῶς εὐτρεπίσης, καὶ πολλοὺς προσαγάγης Χριστῷ δι' αὐτῶν. Σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον τοῦ Εὐαγγελίου ὡς ἀγαθὸς ἐργάτης ἀρχιερατικῶς ἐπηγένησας. Ανθ' ὧν ἦδη περιπολεύων ἐν οὐρανοῖς, ἀξίως τῶν πόνων σου, παρὰ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ χαίρων ἀκούεις. Εἴτε λθε δοῦλε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Ο αὐτός.

E' πὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, ὅσιε, τὰς ιεράς σου Μονὰς ἐθεμελίωσας· οὐδαμῶς γάρ ἵσχυσαν ταύτας διασαλεῦσαι, οἱ σφοδρῶς κατ' αὐτῶν ἐπιπνεύσαντες κλύδωνες, μένουσαι δὲ διὰ παντὸς ἀσινεῖς τῇ χάριτί σου τὰς ἀριστείας σου πᾶσι μεγαλοφώνως κηρύττουσι· καὶ ἀκαταπάυστως δοξολογοῦσι, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Kαθοπλισθεὶς τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τρισμάκαρο Ἰγνάτιε, εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον τῆς ἀνω φιλοσοφίας εἰσέδους μυστικῶς καὶ τῇ θεωρίᾳ ἀνέυρων, ὃν ἐπόθησας πολύτιμον μαργαρίτην, μεγαλέμπορος ἐγένου πολλοῖς, τῆς οὐρανίου βασιλείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ᾧ γηθοσύνως σὺν Ἀγγέλοις γορεύων, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Ἡχος δ'.

A' ποστολικῶς διαπρέψαντα τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον ἄλλον σε τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἡ τοῦ Πνεύματος γάρις ἀπέδειξεν, οὐ γάρ ἔδει σὲ τὸν λύχνον ὑπὸ τὸ μό-

Δόξα. Ἡχος πλ. α'.

διον κρύπτεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῆναι, ἵνα πᾶσιν
ἡμῖν φαίνης τῷ ἀπλέτῳ φωτὶ τῶν λόγων σου, καὶ τῷ κάλ-
λει τῶν ἐν ἀρετῇ ἔργων σου διεγείρης ἡμᾶς πρὸς δόξαν τοῦ
οὐρανίου Πατρός. Ὁν προσκυνοῦντες κατὰ χρέος, τὴν εἰς
ἡμᾶς διὰ σου ἄκραν ἀγαθότητα αὐτοῦ δοξάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Εἰς τὸν στιχ. στιχηρὰ προσόμοια. Ἡχος δ'.

Ως γενναῖον ἐν μάρτυρι.

Tὴν σεπτήν σου πανήγυριν, ἐκτελοῦντες, Θεόσοφε, σὲ
ἐπικαλούμεθα, πάτερ ἄγιε πάστης ὄργης τε καὶ θλί-
ψεως, ἡμᾶς διαφύλαττε. Τοῦ δοξάζειν σε ἀεί, εὐχαρίστως
καὶ ἅπασι τὰ παράδοξα, πανταχοῦ τῶν θαυμάτων σου,
κηρύττειν, διαπύρως Μεθυμναίων τὸν προστάτην γεραίρου-
τες.

"Ομοιον.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Tὴν ζωὴν ἡν διήνυσας, ἐπιπόνως, Ἰγνάτιε, πάντες ἀ-
νευφήμησαν οἱ ποθήσαντες, τὸν ἐν Χριστῷ βίον, ὅσιε,
διὸ καὶ προσήρχοντο, πλήθη σοι τῶν μοναστῶν εὐλαβῶν
ἐνθα ἐπηξας, παναοίδιμε, τὰς σεπτάς σου μονάς, καὶ ὁ-
λοτρόπως, ἑαυτούς σοι ἀνετίθουν, κλέος Μηθύμνης καὶ καύ-
χημα.

"Ομοιον.

Στίχ. Οἱ ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Tῷ Θεῷ παριστάμενος, μετὰ πάντων, Ἰγνάτιε, τῶν
Ἄγιων, πρέσβευε, ὅπως ἵλεως, ἀμαρτωλοῖς ἡμῖν γέ-
νηται, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ μερίδος δεξιᾶς, παραστά-
τας ἐνδείξηται, ἡμᾶς ἀπαντας, καὶ τρυφῆς παραδείσου ἀ-
ξιώσῃ, τῇ Ιδίᾳ συμπαθείᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

E'ν τῇ πρὸς Θεὸν ἐκδημίᾳ σου, Ἰγνάτιε ὅσιε, ἀθυμίας
νέφος τῷ πλήθει τῶν μαθητῶν σου ἐπέπεσε, καὶ πα-
ριστάντες τὴν κλίνην σου, θρηνοῦντες ἔλεγον. Πάτερ ἡμῶν
Ἄγιε, μὴ ἔάσῃς ἡμᾶς ὄφρανούς, οὓς διὰ τῶν καμάτων σου
ἐκ τοῦ δρυμοῦ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως πρόρριζον ἀποσπά-
σας, εἰς τὸν λειμῶνα τοῦτον τῆς ἡσυχίας μετεφύτευσας καὶ
τῇ πνευματικῇ ἀρδείᾳ τῶν λόγων σου ὡς καλὸς φυτοκόμος
κατήρδευσας. Οἶς καὶ αὐτός, οἴα πατήρ φιλόστοργος καὶ
διδάσκαλος σοφός, παραμυθίαν δεδωκὼς εἶναι σὺν αὐτοῖς
νοητῶς καὶ συμπαθῶς ἐπειθεῖς· καὶ τελευταῖον λόγον τὴν
εἰρήνην λιπών, εἰς τὴν οὐράνιον λῆξιν μετέβης γηθόμενος, ἐν-
θα τοῦ ἀμηχάνου κάλλους τῆς τριστήλου δόξης ἀπολαύεις
ἐμφορούμενος. Ἀλλὰ πάρεστο μέσον καὶ ἡμῶν ἀοράτως, Ἱε-
ράρχα Χριστοῦ, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς τῶν δεινῶν τοῦ βελίαρ,
καὶ ὁδηγῶν καὶ φωτίζων, πρὸς σωτηρίαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις.

"Απολυτίκιον. Ἡχος α'.

Tὸν ποιμενάρχην Μηθύμνης Ἰγνάτιον ἄσμασι, τὸν μετὰ
πάντων Ἅγιων δοξασθέντα ἐν θαύμασιν, ὑμνήσωμεν ἀ-
παύστως οἱ πιστοί, συμφώνως ἐν τῇ τούτου ἑορτῇ καὶ ὡς
πλεῖστα κατιδόντες ὑπ' αὐτοῦ, θεραπευθέντα πάθη ἐκβοή-
σωμεν. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι.
Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σου πᾶσιν ἴαματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου δοι.

Εἴτα ἡ συνήθης εὐλόγησι τῶν ἄρτων. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν δρυθρὸν. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον τό, **Θεὸς Κύριος.** Καὶ
τὸ τροπάριον. **Τὸν ποιμενάρχην Μηθύμνης Ἰγνάτιον.** **Δόξα**
τὸ αὐτό, **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Εἴτα μετὰ τὸν πρώτην στιχοδογίαν
τοῦ ψαλτηρίου,

Τὸ Κάθισμα· ἥχος α'. Τὸν τάφον δου Σωτῆρο.

Τὴν ἄκραν προσευχήν, ἥν ἔτέλεις νηστεύων, καὶ πᾶσαν τὴν λοιπήν, τοῦ τοῦ σώματος τῆξιν, οἱ Ἀγγελοι, Ἰγνάτιε, οὐρανόθεν ἐθαύμασαν, καὶ οἱ δαιμονες, οἱ πυλωροὶ τοῦ ἄδου, φόβῳ ἔφριξαν· βροτοὶ δὲ πάντες ἐώρων, ἐν γῇ σῶς ἄστρον.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τὸν πόθον τὸν θερμόν, ἰκετῶν σου, τρισμάκαρ, Ἰγνάτιον κλεινέ, ἐκπληρῶν μὴ ἐλείπης. Εἰς σὲ γὰρ προστρέχομεν, πεποιθότες οἱ δοῦλοι σου, καὶ αἰτούμεθα, λύσιν δεινῶν εὔρειν πάντων· καὶ δὴ πρόφθασον, ἀντιλαβοῦ, ἡμᾶς ρῦσαι, ὑψόθεν ἴσχυν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Κυρέρνησον, ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτερον αὐτήν, ὑπὸ πλῆθος πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου· σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Εἰς τὴν 6'. στιχολογίαν. Τὴν ώραιότητα.

Κόσμον κατέλιπες, πάτερ Ἰγνάτιε, ἔρημον ὄχησας, χαίρων καὶ ἔφθασας πρὸς ὃν ἐπόθησας· Χριστὸν σαρκὸς τῇ σκληραγγίᾳ. Ὅθεν καὶ ὁ Κύριος, ἐπὶ γῆς σὲ ἐδόξασε, ποιμένα καὶ διδάσκαλον· ἐκκλησίας προέστησεν· ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πᾶσιν, ἄγιον θαυματουργὸν σὲ ἐδειξεν.

Δόξα ὅμοιον.

Υἱμνον ἐπάξιον, πρόσδεξαι, ἄγιε, τὸν ἐκ χειλέων μου, τοῦτον καὶ πάρασχε χάριν τὴν σήν μοι δαψιλῶς ἐκκλίνειν τὰς ἀμαρτίας, πρὸς ἀς ὁ παμπόνηρος, ἐπιχαίρων ἐλκύει με, καὶ παιγνιον ἀπασι, προτιθείς με τὸν δείλαιον, ἐπαπειλεῖ μοι ὁ βροτοκτόνος, τῆς σωτηρίας μου τὴν ἀπόγνωσιν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε, μῆτερ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταίσμασιν ὁ ἄθλιος. Ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου, δέξαι με, πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα· ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι, χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγευφημέσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, τὸν περιβόητον Χριστοῦ ἀρχιερέα, τὸν ἀειλαμπέστατον φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, τὸν ὄντως ἐν τοῖς Ἀγίοις θαυματουργόν, τῆς Λέσβου ἀπάσης ὄντα μέγαν φρουρόν, τὸν Μηθύμνης γενόμενον, προστάτην τε καὶ ὁδηγόν, εἰς τρίβους σωτηρίους Χριστοῦ· ὃν δοξάζομεν ἄπαντες.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἴκτερον μῶν ἐκ σου τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ίλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὔρωμεν ἔλεος.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου. Τὸ Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον. 'Ο Ν'. **Δόξα Πατρὶ, Ταῖς τοῦ Ιεράρχου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.**

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἅχος πλ. 6'.

Ιέραρχα τοῦ Χριστοῦ, Ἰγνάτιε, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς εἰς εὐωχίαν πνευματικὴν τῶν θαυμάτων σου, φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν τῇ χάριτί σου. Ἰγα δι' αὐτῆς ὁδηγούμενοι, τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ποιῶμεν, καὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας διὰ πρεσβειῶν σου, οἱ ἐν ἀσμασι τιμῶντές σε τύχωμεν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς στ', καὶ τοῦ 'Αγίου εἰς π'. ('Ο Κανὼν τοῦ 'Αγίου ἀποτελεῖ ἀκροστιχίδα τοῦ ποιητοῦ τῆνδε, «'Αθανάσιον, Ἰγνάτιε μου φρούρει». Τὰ δὲ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος τούτου συμπληροῦσιν αὐτὴν διὰ τῆς λέξεως «Ροδοστοῦ».

ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

'Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

A ὥρματηλάτην Φαραὼ ἔβυθισε τερατουργοῦσά ποτε, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα· καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Διὰ παντὸς τοῖς λυπηροῖς κρατούμενος, ὁ δυστυχέστατος καὶ τληπαθῆς ὄντως, καὶ ἀχρεῖος δοῦλός σου, εἰς σὲ προστρέχω σῶσόν με παναγία παρθένε, καὶ τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον, ἵνα σὲ ὑμῶν τὴν πανύμνητον.

Ἐπισκοπῆ σου ταχυνῆ ἐπίσκεψαι, νῦν μὲ τὸν δείλαιον τῷ χαλεπῷ ζόφῳ, τῶν ἀμέτρων θλίψεων, δι' ὅλου συνεχόμενον καὶ ἀνάστησον μόνη, κατερραγμένων βοήθεια, κλίνη συμφορῶν κατακείμενον.

Χαρᾶς μου σὺ τὴν θρηνῶδοῦσαν πλήρωσον, καρδίαν Δέσποινα ἡ τὴν χαρὰν πᾶσι τοῖς πιστοῖς πηγάσασα· τῷ παραδόξῳ τόκῳ σου, ἐκδυσωποῦσα πᾶσαν, πικρίαν τῶν περιστάσεων τῶν χειμαζουσῶν με τὸν ἄθλιον.

"Ολον ἐν σοὶ ἀναζωοῖ τὸν ἄνθρωπον, νεκρὸν γενόμενον, ὁ τῆς ζωῆς ὄντως χορηγός, πανάχραντε, ὅλον μὲ ἐνδυσάμενος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βροτὸς ἀτρέπτως γενόμενος, μείνας ὅπερ ἦν πρὸ σαρκώσεως.

Κανὼν τοῦ 'Αγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

'Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. **Άνοιξω τὸ στόμα μου.**

A πεύρω σου ἔρωτι, ἐπειγομένῳ, Ἰγνάτιε, τὰ σὰ ἀγωνίσματα ἀγκωμιάσαι νυνί. Σήν μοι ἄνωθεν κατάπεμψον πλουσίως, βοήθειαν "Ἄγιε, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Θεῷ ἀνατέθεικας, ὅλον σαυτὸν παναοίδιμε, ἐκ βρέφους καὶ ἀπασαν κόσμου τερπνότητα καταλέλοιπας καὶ τρίβους τοῦ Κυρίου, σταυρὸν ἀνελόμενος, χαίρων διήνυσας.

Απαύστως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον, τῆς Λέσβου τὸ βλάστημα, ὅτε σὲ ἅπαντες παραμύθιον, κεκτήμεθα καὶ μόνον δεινοῖς οἱ τρυχόμενοι καὶ πειρασμοῖς φοβεροῖς.

Ρυσθείημεν, πάναγνε, τῇ προστασίᾳ σου Δέσποινα, παντοίας κακώσεως τοῦ βροτοκτόνου ἔχθροῦ, ὅπως χαίροντες τὰ σὰ ἀνευφημοῦμεν, παράδοξα θαύματα μόνη θεόνυμφε.

'Ωδὴ γ'.

O ύρανίας ἀψίδος ὁροφουργὲ Κύριε καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὑπὸ σκέπην τὴν θείαν καὶ κραταιὰν Δέσποινα, σοῦ, θεοκυῆτορ, προστρέχω, νῦν ὁ πανάθλιος πάσης μὲ λύτρωσαι, θλίψεως νόσου καὶ βλάβης, πάσης περιστάσεως, πάσης ὄργης καὶ ποινῆς.

Τῶν παθῶν μου τὸν σάλον, καὶ χαλεπὸν κλύδωνα, καὶ τρικυμιῶν τὰς ἐφόδους κόπασον Δέσποινα· σὺ γάρ μου καύχημα, σὺ καὶ προστάτης ὑπάρχεις· σὺ καὶ καταφύγιον, σὺ καὶ ζωῆς θησαυρός.

"Ολος ὁν ἐν τῷ σκότει, τῶν δυσχερῶν, πάναγνε, ὅλως ἐν τῷ βάθει ὑπάρχω τῶν παραπτώσεων, ὅλος κρατούμενος, ὑπὸ ἀμετρήτων κινδύνων ὅλην ἐξαιτοῦμαί σου τὴν χάριν, Δέσποινα,

Ναυαγοῦντά με σῶσον τῷ χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν ἀλληλήλων κινδύνων, θεοχαρίτωτε, καὶ πρὸς ἀκύμαντοι, καὶ γαληνότατον ὄρμον, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, νῦν μὲν ὁδῆγρου.

Ἄπὸ πλήθους πταισμάτων ὁ δυστυχὴς δοῦλος σου πάλιθει περιπίπτω ἀμέτρων θλίψεων, πάναγνε, ὃν ἐλευθέρωσον καὶ πρὸς λιμένα χαρᾶς με, θᾶττον καθοδήγησον, θεομηλάστε.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἐν δοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Nόσους καὶ πάθη, ἔξιαται ποικίλα ἑκάστοτε, ἡ σεπτή σου κεφαλὴ δεδοξασμένη Ἰγνάτιε, διὸ ἀσπαζόμενοι, ταύτην γεραίρομεν.

Απαραλλάκτως, ἐφ' ἥμιν ἄλλος ὥφθης Ἀντώνιος, ἐπίσχατων τῶν καιρῶν ἔρημικοῖς ἀλωνίσμασιν, διὸν γὰρ ἐπιλασμοὺς μονὰς ἀς ἐπηξας.

Σύμφωνον αἶνον, χρεωστικῶς σοι πάντες προσάγομεν, ἵσταρχα τοῦ Χριστοῦ, ὅνπερ ἐκ σου ἀπελαύομεν, χαρίτων καὶ ἀπασι ταύτας κηρύττομεν.

Θεοτοκίον.

Oἱ τῇ θερμῇ σου, βοηθείᾳ θαρροῦντες, πανάχραντε, προσπεφεύγαμεν ἴδού οἱ ἀμαρτίαις ὑπεύθυνοι. Πάσης οὖν κολάσεως ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι.

Κάθισμα. Τὴν δοφίαν καὶ λόγον.

Hεωρίαν καὶ πρᾶξιν τῶν ἀρετῶν, τὰς μεγίστας εἰς ἄκρου καταλαβόν, κανὼν καὶ ἀρχέτυπον, μονασταῖς ἔχρημάτισας. Πάντες γὰρ προσήρχοντο εἰς σὲ οἱ αἰρούμενοι, κατὰ Χριστὸν ζῆσαι πρὸς σὲ ἀποβλέποντες. "Οθεν καὶ ἀξίως εἰς ἀνώτερον θρόνον, Θεὸς σὲ ἀνήγαγε, καὶ ποιμένα ἀνέδειξε, τῆς Μητροῦ, Ἰγνάτιε. "Ον αἴτησαι πρεσβεύων ἀεί, τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς μετὰ πόθου τελοῦσι, τὴν πανέντιμην μημήν σου. —

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Tὴν ψυχήν μου, Παρθένε, τὴν ταπεινήν, ἀπὸ βρέφους μολύνας, ὁ μιαρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ ἐπιστρέψωμαι. Οὐδὲ γὰρ ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου, κόρη, ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ καὶ κακῷ οἰκονόμῳ. Άλλὰ πρὸς σέ, ἀχροντε, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· εἰς σὲ γάρ, Παρθένε τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ωδὴ δ'.

Sύ μου ἴσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ προφήτῃ Ἀβδακούμ σοὶ κραυγάζω: τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Μόνη πιστῶν ὥφθης προστάτης ἀσάλευτος, τῶν ἀπάντων μόνη ἀποτέξασα, δημιουρούν τε καὶ λυτρωτήν, μόνη ταῖς δειναῖς με, δοιούμενον περιστάσεσιν, οἰκτείρησον καὶ σῶσον, παναγία Παρθένε, θιλισμένων ἐτοίμη βοήθεια.

Νύξ με πολλῶν, ὁδυνηρῶν κατεκάλυψε, τὸν ἀπάντων δούλον σου οἰκτρότατον· ἀλλ' ἡ τὸ φῶς τέξασα σαρκί, καὶ τὴν οἰκουμένην θεοπρεπῶς καταλάμψασα, ἀνάτειλόν μοι φάος θυμηδίας, Παρθένε, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ο ποιητής, πάντων κτισμάτων καὶ Κύριος, ἐκ γαστρός σου, πάναγνε, σεσάρχωται, ὅλως βροτός, ἀληθῶς φανείς, ὅλως κατ' οὓσιαν, Θεὸς ὑπάρχων ἀθάνατος· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀπὸ πάσης με νόσου καὶ κινδύνου ῥυσθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Νέφος δεινῶν, τρικυμιῶν ἐκταράττει με, καὶ ποικίλων, συμφορῶν τὸ πέλαγος, καταποντίζει τὸν δυστυχῆ, πρόφθασον, Παρθένε ἀναγαγεῖν καὶ διάσωσον, τῷ τάλανί με δοῦσα ἀντιλήψεως χεῖρα, τῷ τὴν σὴν ἐκζητοῦντι βοήθειαν.

’Ωδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Iερεὺς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἱερώτατος γέγονας, καὶ θεοπροβλήτως, οἵς ἀρχιερεὺς ἔχρημάτισας πρακτικωτάτῳ σου λόγῳ δίκην σάλπιγγος, ἀνεκήρυξας τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ο πατὴρ ὁ σός, τρισμάχαρ, ὅτε σύ, ἔξω γέγονας, κόσμου καὶ διῆγες, ὑπὲρ τὰ ὄρωμενα, ἥλλαξεν, εὐλαβηθείς σου τὸν τρόπον σχέσεις φύσεως ἐαυτὸν γάρ σοι υἱόν, ἐν πνεύματι ἔταξεν.

Νέον ἄλλον σε Θηβαῖον, Παῦλον πάντες κηρύττομεν, Κριλωτὴν Ἡλίαν, Ἰωάννην πρόδρομον, ἄμα τε Σάββαν, Εὐθύμιον μέγαν καὶ Μακάριον καὶ διδάσκαλον, ἄλλον ἡμῖν χρηματίσαντα.

Θεοτοκίον.

Dυνατὴ ἡ σὴ πρεσβεία πρὸς τὸν Κύριον, πάναγνε. Τοῦτο οὖν δυσώπει, ἵλεων γενέσθαι τοῖς δούλοις σου, τοῖς οὐδεμίαν ἔλπιδα πλὴν σου ἔχουσι τοῦ τὴν κόλασιν διεφυγεῖν τῇ αἰώνιον.

’Ωδὴ ε'.

Iνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον· καὶ ἔκαλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, ἄλλ' ἐπιστρεψόν καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Θεοτόκε παρθένε, πάντων πεπτωχότων ἐτοίμη ἀγόρθωσις πρόφθασον καὶ ῥῦσαι τῆς παρούσης με ζάλης ὡς εὔσπλαγχνος, ὅτι σὲ καὶ μόνην, ὁ δυστυχὴς ἐπικαλοῦμαι, προστασίαν, καὶ σκέπην καὶ καύχημα.

Ἐπὶ σοί, παναγίᾳ, πᾶσαν τὴν ἔλπιδα μου τίθημι· σῶσον με, ἀπὸ πάσης βλάβης ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, ἀπὸ πάσης νόσου, καὶ συμφορᾶς θανατηφόρου, ἀπὸ πάσης ὀργῆς καὶ κακώσεως.

Ολικῶς σοῦ τὴν θείαν, σκέπην ἐκζητῶ, παναγία ὁ δοῦλος σου, ταῖς τοῦ βίου ζάλαις, καὶ ταῖς θλίψειν, οἷμοι, χλονούμενον,

μὴ παρίσης νῦν με ὡς ἀγαθὴ θεοκυητόρ· ἀλλὰ σπεῦσον οὐκτείραι, καὶ σῶσόν με.

Καταιγίς με χειμάζει, ποικίλων κακώσεων, καὶ συμφορῶν πονηρῶν, καὶ πρὸς χάος ἥδη, ἀπωλείας καθέλκει τὸν δείλαιον· τῇ θερμῇ σου τάχος, ἐκδυσωπῶ πρὸς τὸν υἱόν σου μεσιτείᾳ οἰκτείρασα σῶσόν με.

’Ωδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Iδοὺ ἡ πανέντιμος, ἡμέρα καὶ εὐφρόσυνος, ἐπέστη ἡμῖν τοῦ ποιμενάρχου, ἐν ᾧ γηθόμενοι, νῦν ἀλλαλάξωμεν, Ἰγνάτιε πρόφθασον θερμῶς, ἡμᾶς ἔκλυτρούμενος, πάσης νόσου καὶ θλίψεως.

Γενναίω φρονήματι, ὑπήνεγκας θαυμάσιε, φορὰς ἐγαντίας τῶν ἀρχόντων, κατὰ καιρούς σοὶ ἐπαναστάντων πικρῶς. Οὐ γάρ δίκην ἦτεις ἐκ Θεοῦ, μᾶλλον δὲ δι' ἄγνοιαν πραοτάτην συγχώρησιν.

Νοός σου, μακάριε, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον, Θεὸς ἀπεδέξατο ἐξ ὑψους· διὸ καὶ χάριν σοὶ ἀνταπέδωκεν, εἴτις πρῶτον ἴδοι ἀγνοῶν, σὲ ἀπὸ τοῦ σχήματος, ὡς Θεοῦ δοῦλον σέβεσθαι.

Απάρας Ἰγνάτιε, εἰς Κωνσταντίνου ἐνεκεν, ἀνάγκης ὡν ἔκτισας μονῶν σου, ἐκεῖ διέλαμψας ἐμφανέστατα, ὡς ἄλλος τις ἥλιος λαμπρός, καίτοι ταπεινότατος, ραχενδύτης διέτριψας.

Θεοτοκίον.

Oν ἔτεκες ἄφθορον, ἀνευ ἀνδρὸς Θεὸν ἡμῶν, τοῦ κόσμου παντὸς τὴν σωτηρίαν, τοῦτον δυσώπει ὑπὲρ ἀπάντων βρότων, ὅπως πᾶσιν ἵλεως φανῇ, ἐν ὕρᾳ τῆς κρίσεως φιλανθρώπως ὡς εὔσπλαγχνος.

’Ωδὴ στ'.

Iλάσθητί μοι, σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ θοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τὸ πὸ τὴν σὴν κραταιάν, προσφεύγω σκέπην πανάμωρε,
μὴ μὲ παρίδης βυθῷ, δεινῷ χειμαζόμενον, καὶ ἔξαπορούμενον
ἀλλὰ δίδου χεῖρα βοηθείας μοι καὶ σῶσόν με.

Ἡ τῶν πιστῶν ἀρραγῆς, προστάτης μόνη θεόνυμφε, προ-
στάτης φάνηθι νῦν, κάμου τοῦ παντλήμονος, πάσης ρυομένη με
ἀπειλῆς καὶ νόσου καὶ ὄργῆς τῆς συνεχούσης με.

Τὰς τῶν δακρύων ῥόας, μὴ μου παρίδης, Πανάχραντε,
καὶ τοὺς πικροὺς στεναγμοὺς ἐνώτισαι, Δέσποινα, καὶ μὴ ἀπο-
ρίψῃς με, μόνη προστασία τῶν πιστῶν νῦν δεομένων σου

Ἐπίβλεψόν ἐπ' ἐμέ, ἵλεω ὅμματι, Δέσποινα, καὶ νοσημά-
των δεινῶν, ἐκλύτρωσαι τάχιον, καὶ πάσης κακώσεως, νῦν
προσδοκωμένης, καὶ παγίδος καὶ συμπτώσεως.

Φρόντισμα τοῦ Ιησοῦ προτυπῶν.

Τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν τότε ὡς ἔβλεψαν, καὶ προνοίᾳ
τοῦ Θεοῦ σου ὡς ἄξιον ἐγνωσαν, οἱ συνόδου πρῶτοι τῆς
Μηθύμνης ποιμένα προέστησαν.

Ισότιμος μὲν ἐκείνοις ἐγένου, μακάριε, ἐπελεύσει τῆς ἔξι
ψους τοῦ πνεύματος χάριτος ἀρετῆ δὲ μείζων ἀνεφάνης τῷ κό-
σμῳ, Ἰγνάτιε.

Ἐνέθηκας, ἐπανελθὼν εὐφροσύνην καὶ ἄφατον, θυμηδίαν,
ταῖς καρδίαις, λαοῦ τοῦ ποιμνίου σου, καὶ σεπτὰς μονάς σου,
φαιδροτέρας προνοίᾳ σου ἔδειξας.

Θεοτοκίου.

Σὺ γέγονας τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς ἡ ἀναίρεσις, σὺ ὡς ἔδει, τοῖς
ἀνθρώποις χαρὰν προξενήσας, σύ, παρθενομῆτορ, τῶν βρο-
τῶν τὴν οὐσίαν ἔκαίνισας.

Κοντάκιον ἕχος δ'. Ἔπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον θαυματουργοῦσαν, τοὺς πλουτοῦντας
δούλους σου κάραν πανίερον τὴν σὴν, ιεροφάντορ Ἰγνά-
τιε ἀσπαζούμενος ταύτην, ἡμᾶς διαφύλαττε.

Ο Οἶκος.

Προσελθόντες ἐνθάδε μετ' εὐλαβείας βροτοὶ ἀπαντες αὐτό-
γθονές τε καὶ ἐπήλυδες, ἀκούσωμεν τὰ τῆς ἀρετῆς γενναῖα
ἄθλα καὶ κατορθώματα Ἰγνατίου τοῦ πάνυ· τοῦ ἐκ Μηθύμνης
βλαστήσαντος, καὶ ταύτην ἀρχιερατικῶς τιμήσαντός τε καὶ
κοσμήσαντός τῷ καθ' ἑαυτὸν βίον τε καὶ τρόπον ἀρετῆς πρα-
κτικωτάτῳ παραδείγματι, καὶ μυροβλήτου ἐν ἐσχάτοις ἡμῖν
ἀναδειχθέντος μετὰ θάνατον Ἀγίου, καὶ τοῦτον ἔκαστος ἀνευ-
φημοῦντες πρὸς τὸν δοξάσαντα αὐτὸν Θεὸν ἐκβοήσωμεν. Πάτερ
ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος, Ἰγνα-
τίου τοῦ σοῦ θεράποντος πρεσβείας, πάσης βλάβης ἡμᾶς δια-
φύλαττε.

Μηνὶ Ὁκτωβρίῳ ιδ'. Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου
τοῦ νέου, ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης τοῦ θαυματουργοῦ.

"Ἐπαινον ἄδων ιερῷ Ἰγνατίῳ.

"Ἄνθ' ὃν ἐς ἀεὶ τοῖς ἀπασιν ἀρήγει

Βὴ δ' ὁ γ' ἐς οὐρανὸν ἐν δυάδι Ὁκτωβρίου ἐπτάδος.

Φρόντισμα τοῦ Ιησοῦ προτυπῶν.

Παῖδες ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσα-
λέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶτες· εὐλογη-
τὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ράνον συνήθως ἐφ' ἡμᾶς σὺ τὰ ἐλέη σου, οἰκτίρμον Θεοτό-
κε καὶ δεινῶν συμφορῶν καὶ νόσων πολυπλόκων, καὶ ἀπειλῆς
διάσωσον, τοὺς πιστῶς σοι προσιόντας.

Κύμασιν ὅλον συμφορῶν με, καλυπτόμενον ἔξέγειρον καὶ
σῶσον, πρὸς λιμένα χαρᾶς, θύνασά με κόρη, ἡ τῆς χαρᾶς τὸν
αἴτιον ἀπαθῶς ἀποτεκοῦσα.

"Ολη τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ καὶ καρδίᾳ σε πιστῶς ἐπι-
καλοῦμαι, τῶν πικρῶν στεναγμῶν, καὶ θρήνων καὶ δακρύων, ἀ-
παλλαγὴν αἰτούμενος καὶ φθορᾶς θανατηφόρου.

Ρῦσαι με, ρῦσαι Θεοτόκε, τῆς παρούσης ἀπειλῆς, ὡς ἐλεήμων, τῆς παρούσης ὄργης, τὸν δοῦλόν σου βοῶντα, εὐλογημένη πάναγνε σὺ ὑπάρχεις θεομήτορ.

Ἡλιος ὥσπερ φωτοφόρος, ἐκ νηδύος σου προῆλθεν ὁ Δεσπότης, καταλάμπων τοὺς σοὶ πιστῶς ἀναβοῶντας: Εὐλογημένος πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

‘Ωδὴ ζ’. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Mέτριος, πρᾶος, καὶ ἐπὶ θρόνου ὥφθης βεβιωκώς, πάνυ ταπεινὸς γάρ, μᾶλλον δὲ εὐλαβῶς, τῷ Θεῷ λειτουργῶν ἔψαλλες, εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐ τὴν τυχοῦσαν, εὐφροσύνην ἔδεξατο πανδημεί, πάντα τὰ χωρία ὅντως ἐν τῇ ψυχῇ τῆς Μηθύμνης ὡς ἀπέλαυνον, σὲ ὡς ἔζητησαν, ἐκ Θεοῦ ποιμενάρχην θερμότατα.

Ὑπνον ὡς ἔγνως, τὸν ἐν Κυρίῳ σὺ ὡς προγνωστικός, πόθῳ τὰς σεπτάς σου κατέλαβες μονάς, ἐν αἷς καὶ τὸ σῶμά σου, πλοῦτον ἀσύλητον, τοῖς σοὶς τέκνοις, παρέθου, θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Tὴν ὑπέρ φύσιν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου κυήσασαν, καὶ ἀπειρογάμως ἀγνὴν ὡς ἀληθῶς, χρηματίσασαν μητέρα Θεοῦ, ὡς θεομήτορα, πάντες εὔσεβῶς ἀνευφημήσωμεν.

‘Ωδὴ η’.

Eπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἔζέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόᾳ· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψύουτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ιδε τὸν πόνον Δέσποινα, τῆς ἀθλίας καρδίας μου, ἴδε στεναγμούς, καὶ κοπετούς καὶ δάκρυα, καὶ ταῦτα μετάτρεψον εἰς χαρμονὴν ἀένναον· ὅπως σοὶ ἐν πίστει καὶ χαρᾷ ἔχοντας

οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ιερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερψύουτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τερωτέρα πέφηγας, τῶν ἀὖλων Δυνάμεων, ὡς τὸν ὅλων κτίστην ὑπὲρ νοῦν κυήσασα· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, πάσης ὄργης καὶ θλίψεως, πάσης ἀπειλῆς, πάσης ἀνάγκης καὶ νόσου, καὶ πάσης ἀμαρτίας λυτρωθῆναι τοὺς πίστει καὶ πόθῳ σὲ Παρθένε ἀεὶ δοξολογοῦντας.

‘Ως Νινευῖτας ἔσωσας μεταγνόντας, φιλάνθρωπε, οἵς ὁ Ιωνᾶς καταστροφὴν ἐκήρυξε καὶ νῦν ἐλευθέρωσον, τῆς συνεχούσης θλίψεως καὶ τῆς ἐφεστώσης ἀπειλῆς ὡς οἰκτίρμων, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως, σὲ τεκούσης Παρθένου, τοὺς ὑπερψύντας σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Αλλην ἔκτός σου, ἄμωμε, προστασίαν οὐ κέκτημαι· ρύστην ἐν ἀνάγκαις καὶ θερμὴν βοήθειαν, ἐν νόσοις ἐπίσκεψιν, καὶ γαρμονὴν ἐν θλίψει, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ταχυνὴν προστασίαν, εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ προστρέχω· καὶ σὲ ἐπιχαλοῦμαι τὴν κεχαριτωμένην.

‘Ωδὴ η’.

Fίλον σὲ Θεοῦ προεγνωκώς καὶ μετὰ θάνατον ὁ θεῖος Σίλβεστρος Ἀλεξανδρέων ὁ πρόεδρος, τὸ μνημεῖον ἡγέωξε· καὶ μυροβλήτην εύρηκώς σκιρτῶν ἔβοησεν. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ρεῖθρον οἴα περ πηγῆς ἴδων τὸ ἀναβλύσαν σου, μῆρον ἐκ μηνήματος, μαθητῶν σου θεῖος σύλλογος, γεγηθὼς χεῖρας ἐκρότησε, καὶ ἐμμελῶς τὴν τοῦ Δαβίδ, ἐκκρούων λύραν πᾶσιν ἔβοά· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

‘Όση τις δυνάμει βουληθείς, πάτερ Ἰγνάτιε, ἀπερ ἐτέλεσας καὶ τελεῖς ἀπειρα θαύματα καθ’ ἐκάστην διηγήσασθαι οὐκ ἐφίκτον καθ’ ἐκυτόν, ὅρῶν τὸ ἔργον, πᾶσι κραυγάζει, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο' διὰ ταπείνωσιν τὴν σὴν Θεὸς λόγος, πάναγνε, οὐρανοὺς ἔκλινε, καὶ ἐνώκησε τῇ μήτρᾳ σου ἀναπλάσας ἐξ αἰμάτων σου τοὺς συντριβέντας, ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ διὸ ὑμνοῦντες, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν τόκον σου.

'Ωδὴ θ'.

Ε' ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σέ, Θεότοκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ναῷ σου παρεστῶτά με τῷ σεπτῷ παναγίᾳ, παρθένε Θεόνυμφε, καὶ τῶν πολλῶν, λύσιν ἐξαιτούμενον συμφορῶν, καὶ ὄδυρμῶν κατάπαυσιν, μὴ μὲ ἀποστρέψης τὸν δυστυχῆ, ἀλλ' οἴκτερον καὶ σῶσον, τῇ θείᾳ σου ἐντεύξει, ὅπως ἐν πίστει μεγαλύνωσε.

Νῦν πρόφθασον, Παρθένε, ως ἀγαθή, καὶ τῆς νῦν ἐξελοῦ περιστάσεως, τὸν ἐπὶ σοί, πᾶσαν προσδοκίαν ως ἀληθῆ, τιθέμενον οἰκέτην σου, καὶ κατερραγμένον ταῖς συμφοραῖς ἀνάστησον ἐν τάχει· ἡ μόνη προστασία τῶν μετὰ πόθου δοξαζόντων σε.

Οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις ὃς ἐπὶ σοί, τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο, πάναγνε, καὶ χαλεποῖς πώποτε συνέπεσε λυπηροῖς· ἀλλ' εἰς γαράν, πανύμνητε, καὶ εἰς εὐφροσύνην διηγεκῆ· διὸ κάμοῦ τὰ πλήθη, τῶν θρήνων καὶ τῶν πόνων, εἰς εὐθυμίαν μεταποίησον.

Τὸ πέρτερον παντός με ἀνιαροῦ τὸν παντλήμονα δοῦλόν σου ποίησον, μήτηρ Θεοῦ, πάντων ρυομένη τῶν δυσχερῶν πάστης ὄργης καὶ θλίψεως, καὶ τῆς ἐνεστώσης νῦν συμφορᾶς, διάσωσον, Παρθένε, τῇ θείᾳ σου δυνάμει· πάντα γὰρ ὅσα θέλεις δύνασαι.

'Ωδὴ θ'. "Ἄπας γηγενὴς δκιρτάτω.

Υ' πνον τῶν ἡμῶν, βλεφάρων, φιλέορτοι, ἀποτινάξωμεν καὶ νηφαλιότητι, προθύμως ὡδὲ πάντες προσέλθωμεν· πνεύ-

ματικὴν γὰρ τράπεζαν, ἡμῖν προτίθησι, τῶν θαυμάτων, ὁ σοφὸς Ἰγνάτιος. Ἐντρυφῶντες οὖν τοῦτον τιμήσωμεν.

Ρήτορες δεινοί, ἵχθυες ως ἄφωνοι μένουσιν, "Ἄγιε, ὅταν ἐγχειρήσωσι, τὰ τοῦ σου βίου ὑμνῆσαι σκάμματα. Ποῖον γὰρ πρῶτον εἶπωσιν, ἢ ποῖον ὕστατον, ἀποροῦσιν· ὅθεν σου τὰ μείζονα, τῇ σιγῇ δεῖν τιμᾶσθαι προκρίνουσιν.

"Ἐπιδε ἡμῖν, τοῖς δούλοις σου, "Ἄγιε Λεσβίων πάντων χαρά, τοῖς προσκαλουμένοις σου, τὸ θεῖον ὄνομα μετὰ πίστεως, καὶ τὰς μονάς σου φύλαττε, καὶ πάντας τοὺς εὔσεβεῖς, τοὺς κατ' ἔτος, πόθῳ σου τὴν πάντιμον ἐκτελοῦντας πανήγυρεν ἀσμασιν.

Νεύρωσον κάμοῦ, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν καὶ ἀποκάθαρον, πάσης τοῦ ἀλάστορος σκοτεινοτάτης, ἀγλύος "Ἄγιε, ὅπως ἴσχύων ψάλλω σοι τοῦτον τὸν ἔπαινον, καθ' ἐκάστην μετὰ καθαρότητος, ἐκπληρῶν μου τὸ γρέος τὸ ἄφυκτον.

Θεοτοκίον.

Υ' πέρ τὴν ἐμήν, ἴσχὺν ὅλως πέφυκε τὸ ἐξυμνῆσαι σε, κατ' ἀξίαν Δέσποινα, θεοχαρίτωτε μητροπάρθενε, σὺ γὰρ πᾶσῶν ὑπέρκεισαι ἐν γενεαῖς γενεῶν, καὶ ἀὖλων τάξεις ὑπερβέηκας, ως Θεὸν ὑπὲρ φύσιν κυήσασα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸ τῆς Μηθύμνης καύγημα, Χριστοῦ τὸν Ιεράρχην, Ἰγνάτιον τὸν ἔχλαμπρον, οἰκουμένης φωστῆρα, τιμήσωμεν κατὰ γρέος, πρὸς Θεὸν ἐκβοῶντες. Θεὲ σῶσον ἐλέησον, καὶ ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς οὐρανίου σου βασιλείας, ἀξίωσον, φιλάνθρωπε, Ἰγνατίου πρεσβείας.

Θεοτοκίου.

O"ρος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ κιβώτον καὶ τράπεζαν, ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν ἀγνὴν καὶ παρθένον, ἐξ ἣς Θεός, σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἔθέωσε τὸ πρόσλημα ἀπορρήτω ἐνώσει.

Εἰς τοὺς αἰνους, **Πᾶσα πνοὴ** ἴστῶμεν στιχ. δ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόντοις γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. ἕχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

H' Λέσβος ἀγάλλου πανδημεί, ὅτι ἔσχες φύλακα, καὶ παλιοῦχον θεόσδοτον, τὸν ἔξανθήσαντα, ἐκ τῶν σῶν χωρίων, ως ῥόδον ἡδύπνοον, καὶ ἀρχιερωσύνῃ ἐμπρέψαντα, τὸν πολυθαύμαστον, ἐν ἀγίοις χρηματίσαντα καὶ σὲ θείαις ἀρεταῖς κοσμήσαντα.

Δίς.

Συνδράμωμεν πίστει ἀκλινεῖ, πάντες ὡς φιλέορτοι, καὶ εὐλαβῶς ἀσπασώμεθα, τὴν θαυματόρυτον, κάραν Ἰγνατίου, καὶ ἀπαρυσώμεθα, παθῶν ἀθεραπεύτων ίάματα, καὶ ὀσφραινόμενοι, εὐωδίας, ἡνπερ ἄρρητον, ἀποπνέει πανταχοῦ κηρύξωμεν.

Ίγνατιε, ὅψει ἀρετῶν, σαυτὸν ἀνεπτέρωσας, καὶ αἰθερόδρομος ἔφθασας, πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῶν ἐπουρανίων, ἔνθα συγχορεύουσιν, αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων καὶ ψάλλουσι, τὸν ἐπινίκιον, τῇ Τριάδι ὑμνον ἀπαυστον, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, Ἀγιε.

Δόξα, ἕχος Πλ. α'.

A' νέτειλεν ἡμῖν ὡς ἔαρ λαμπρόν, ἡ πανέντιμος καὶ φαιδρὰ ἡμέρα Ἰγνατίου τοῦ Χριστοῦ θεράποντος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ἀποδρεψάμενοι ἀνθη τῶν ἀρετῶν μυρίπνοα, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, καὶ μιμησώμεθα ἔκαστος αὐτὸν κατὰ δύναμιν. ὅπως καὶ ἡμεῖς, τῇ πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκτενεστάτη πρεσβείᾳ, ἄξιοι γινώμεθα δι' ἀρετῆς τῶν ἄ-

μυρτιῶν ἡμῶν ὀφέσεως τυχεῖν, σωτηρίας τε καὶ ἐλεόν εύρεῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. **Μακαρίζομέν** δε **Θεοτόκε Παρθένε.**

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις. Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. 'Ωδὴ γ'. καὶ στ'.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον ἕχος βαρύς.

Στίχ. **Τίμιος** ἐναντίον **Κυρίου** ὁ θάνατος τοῦ ὁδίου αὐτοῦ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ **Κυρίῳ** περὶ πάντων.

Πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολῆς **Παύλου.**

Ἄδελφοὶ πείθεσθε τοῖς Ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ως λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλιστιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο, προσεύχεσθε περὶ ὑμῶν πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέψεσθαι περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. 'Ο δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, δ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, ἐν αἷματι διαθήκης αἰώνιου, τὸν Κύριον ὑμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· φὴ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

Αλληλούϊα ἕχος 6'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν **Κύριον.**

Στίχ. 'Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγώ εἴμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἔαν τις εἰσέλθῃ σωθῆσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εύροισει. 'Ο

κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰμὶ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ ἥψος
ἥλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι δὲ ποιῶν δὲ
καλός δὲ ποιῶν δὲ καλὸς τὸν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προ-
βάτων. Οἱ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὡν ποιῶν, οὐδὲ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα,
ἵδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἔρχόμενον, καὶ ἀφίνοι τὰ πρόβατα καὶ φεύ-
γει· καὶ δὲ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Οἱ δὲ μι-
σθωτὸς φεύγει, διτὶ μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν
προβάτων. Ἐγώ εἰμι δὲ ποιῶν δὲ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γι-
νώσκουμαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με δὲ πατήρ κάγὼ γινώ-
σκω τὸν πατέρα καὶ τὸν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἐστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, κάκε-
νά με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γενήσεται μία
ποιῶν εἰς ποιῶν.

Κοινωνικὸν δὲ **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.**

Μεγαλυνάριον.

Tὸν ἐν ἱεράρχαις θαυματουργόν, καὶ τὸν ἐν ἀνάγκαις ἀπροσ-
μάχητον βοηθόν, τὸν θεῖον ποιμένα καὶ λειτουργὸν Κυ-
ρίου Ἰγνάτιου Μηθύμηνης, πάντες τιμήσωμεν.

SISMANOGLIO
MEGARO

ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΓΝΑΤΙΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΗΘΥΜΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Εὐλόγησον Πάτερ.

«Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι’ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσε-
ται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εύρησει»

(Ιωάννης δὲ Ευαγγελιστὴς Κεφ. Ι': 9)

Προγιγνώσκων πάντοτε δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς
Θεὸς τὴν κατάχροντιν τὸν ὅποιαν ἡ ἀνθρωπίνη γνώμη ἔκαμεν εἰς
τὴν λεγούμενην ἀνθρωπίνην σοφίαν, καὶ ἀντὶ νὰ ὠφελῆται ἐξ αὐ-
τῆς, καὶ νὰ φωτίζηται, καὶ νὰ ὁδηγῆται εἰς τὰ συμφέροντα καὶ σω-
τηρία τέλη τῆς ψυχῆς, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς σωτηρίας, καὶ ἐ-
ξέκλιναν οἱ πλεῖστοι εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ ὡς φιλανθρωπότατος
πατήρ παντοιοτρόπως ζητῶν τὴν σωτηρίαν τοῦ πλάσματός του, κρά-
ζει μεγαλοφώνως καὶ ἀναβοᾷ παρροσίᾳ «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι’ ἐμοῦ
ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ
νομὴν εύρησει». Ω θεία φωνὴ καὶ θεοπεσία. Ή φωνὴ αὕτη ἐστὶν
ἀνταξία πάντων τῶν οὐρανίων καὶ ἐπιγείων ἀγαθῶν, καθότι καὶ ἐ-
έκείνων πρόξενος γίνεται, καὶ ἐνδοθεν τῆς θύρας ταύτης εἰσὶ κε-
κρυμμένοι οἱ θησαυροὶ τῆς γνώσεως, τῆς σοφίας τῆς ἀκρας εύτυ-
χίας, τῆς τελείας χαρᾶς, τῆς αἰωνίας εὐφροσύνης, τῆς μακαριότη-
τος, καὶ ἐν γένει τῆς εὐδαιμονίας τὰ ἄρροντα ἀγαθὰ ἐκεῖνα, «ἄ δ-

θθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὗς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίᾳν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη». Διὰ τῆς θύρας λοιπὸν ταύτης ὁφεῖλει ὁ νουνεχῆς καὶ φρόνιμος νὰ φροντίσῃ νὰ τρέξῃ διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ. Τὴν θύραν ταύτην νὰ κρούσῃ διὰ νὰ ἀνοίξῃ. Ταύτην τὴν θύραν ἔκρουσαν οἱ ἀπ' αἰῶνος δίκαιοι, εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν καὶ ἐσώθησαν. Ταύτην τὴν θύραν εἶδον πάντες οἱ "Ἄγιοι καὶ εἰσελθόντες εὔρον ἐν αὐτῇ τὰς δόξας τῶν Ἀγγέλων καὶ, σὺν αὐτοῖς δοξάζοντες τὸν καθῆμενον ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, δοξάζονται παρ' ἡμῶν ἐπὶ γῆς αἰώνιως. Εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν θύραν ἔστρεψε τὸ βλέμμα αὐτοῦ καὶ ὁ σῆμερον ἔορταζόμενος ἐν Ἀγίοις Ἰγνάτιος ὁ ἐκ Μηθύμνης. Διὰ νὰ μάθωμεν δὲ τίνι τρόπῳ εἶδε, ἔκρουσεν, εἰσῆλθεν, πιστεύω ὅτι θέλομεν δῶρον ἀναμφιβόλως πᾶσαν προσοχὴν καὶ ἀκρόασιν, διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἡμῶν τὸ συμφέρον. Πάντοτε εἰς πάντα καιρὸν ὑπάρχουσιν ἀνθρώποι, οἵτινες προσπαθοῦσι, καὶ ὑποφέρουσι διὰ νὰ βεβαιώσωσι ιδέαν τινὰ ἐσφαλμένην, ἢν ἔχουσι, λέγοντες ὅτι, ἐκεῖνος ὅστις μέλλει νὰ γείνῃ ἀνθρωπὸς μὲ προκοπήν, ἀνθρωπὸς πολιτικός, ἀνθρωπὸς τὸν δποῖον βλέποντες οἱ ἄλλοι, νὰ μακαρίζωσι καὶ καλοτυχίωσιν, ἀνθρωπὸς ἐπὶ τέλους ὅστις νὰ ἀξιωθῇ καὶ λάθῃ βασιλικὰς τιμὰς καὶ ἀξιώματα, εἰς τὸ νὰ διοικῇ καὶ κυβερνᾷ βασιλικὰς ὑποθέσεις καὶ πολιτικὰ πράγματα, ἐκεῖνος λέγουσιν ὁ ἀνθρωπὸς εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τὴν καταγώγην ἐκ πλουσίων καὶ εὔγενῶν γνέων, καὶ νὰ ἦνε ἀπὸ μεγάλην καὶ ἐνδοξὸν πατρίδα. 'Αλλ' οἱ ἀνθρώποι οὗτοι οἱ τοιουτοτρόπως σκεπτόμενοι καὶ ἀνοίτως κρίνοντες καὶ πιστεύοντες, δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι φανερὰ φανερὰ ἔξαπατῶσιν ἑαυτοὺς ὑπὸ τῶν τοιούτων ματαίων καὶ ψευδῶν συλλογισμῶν τοὺς δποῖους ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν πλάττουσι. Διότι πόσα καὶ ὅποια ἀγαθὰ δύνανται ν' ἀκολουθήσωσιν εἰς ἑνα ἀνθρωπὸν, πόσαι δόξαι, πόσαι τιμαί, πόσα δὲ ἀξιώματα καὶ μεγαλωσύνη, ὅταν οὗτος ἥθελεν εἰσέλθῃ εἰς τὴν θύραν ἐκείνην, τὴν δποίαν δεικνύει κράζων μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Τοῦτο βεβαιοῦται καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους θεοδοξάστους ἀγίους, ἔξαιρέτως δὲ καὶ ἀπὸ τὸν ἔορταζόμενον σῆμερον μέγαν Ἰγνάτιον, τὸ καύχημα ὅλης τῆς νίσου Μυτιλήνης, ἔξοχως δὲ τὸν θησαυρὸν τῆς Μηθύμνης καὶ βοηθὸν ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν, ὅστις ἦτο μὲν ἀπὸ πα-

τρίδα μικρὰν καὶ ἀδοξὸν, ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Καλλονὴν χωρίου Φάραγγος Μεθύμνης, ἐκ γονέων δὲ ἐναρέτων καὶ εὔσεβῶν, ἀφιερωθέντων τῷ Θεῷ καὶ αὐτὸν λατρευόντων, οἱ ὅποιοι φαίνεται ὅτι κατίγοντο ἐκ παλαιᾶς οἰκογενείας ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων διαμενούσης. Μόλον τοῦτο, ἀφοῦ ἐγνώρισεν οὗτος τὴν θύραν τοῦ Εύαγγελίου καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν καὶ ἐτράφη ἀπὸ τὴν τροφὴν ἐκείνην τὴν κεκρυμένην ἐν αὐτῷ, ἀς ἴδωμεν ἡ τροφὴ ἐκείνη εἰς ποίαν δόξαν ἐπὶ γῆς, καὶ μάλιστα ἐν τῇ πατρίδι, ὑψώσεν αὐτὸν καὶ εἰς ποίας τιμὰς τὸν ἔφερεν. "Ολη ἡ πατρὶς ἐσέβετο αὐτὸν διὰ τὰς μεγάλας του ἀρετὰς καὶ εὐλαβεῖτο ὑπὲρ βασιλέα. Οἱ παῖδες ἐκάλουν αὐτὸν πατέρα. Οἱ γένεοι μετεχειρίζοντο αὐτὸν ὡς παράδειγμα εἰς τὸν βίον των. Οἱ γέροντες συνεβουλεύοντο αὐτὸν εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν καὶ πᾶσα ἡλικία καὶ τάξις ἀνθρώπων εἶχεν ἑνα πατέρα· ἑνα διδάσκαλον καὶ ἑνα ἄξιον καὶ στοχαστικὸν σύμβουλόν του, τὸν ἀξιοθαύμαστον Ἰγνάτιον. Εἰς τοιαύτην δὲ προελθὼν δόξαν, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς του καὶ οἱ συμπατριῶται του ἀπῆτουν, ὡς εἰκός, ἵνα νυμφευθῇ, ἵνα μὴ χάσῃ ἡ Πατρὶς ἑνα καλὸν πολίτην, ὑπὸ τοσούτων περικοσμούμενον ἀρετῶν, καὶ ὅστις ἦτο ἐπομένως διὰ τὴν πατρίδα καὶ αὐτοὺς εἰς θησαυρός, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ἀφοῦ καὶ ὁ γάμος παρὰ Κυρίου ἐδόθη ὡς μυστήριον, ὑπήκουσεν αὐτοῖς καὶ ἐδέξατο τὸν ἰερὸν τοῦ γάμου στέφανον. Τόσην δὲ ὑπερβολικὴν χαρὰν ἥσθανθησαν ἄπαντες, ὡστε ἐνόμιζον ὅτι ἐνεκεν τοῦ Ἰγνατίου ἡ μικρὰ ἐκείνη καὶ ταπεινὴ πατρὶς αὐτῶν ἦτο μία Κωνσταντινούπολις, ἷτο μία Ρώμη, ἷτο ἡ ἐνδοξότερα τῶν βασιλίδων πόλεων, καὶ ὅτι ἐντὸς αὐτῆς εἶχον θησαυρόν, ὅστις ὑπερέβαινε καὶ αὐτοὺς τοὺς τοῦ Κροίσου ἀμυθῆτους καὶ πολυτελεῖς θησαυρούς. Ἐνόμιζον ὅτι ἐβασίλευε μὲν ἀλλαχοῦ τὸ ἐσπέρας ὁ ἥλιος καὶ ἡ νὺξ ἥρχετο· ἐπὶ δὲ τῆς Μυτιλήνης οὐδέποτε ἐγίνετο ἐσπέρα καὶ νύξ· καὶ ὅτι πάντοτε ἐφώτιζεν ἐδῶ ὁ ἥλιος ιστάμενος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανίου θόλου. Διὰ τοῦτο καὶ ὅταν ὁ ἄγιος Θεόδος πύδοκησεν ἵνα ὁ Ἰγνάτιος προβιβασθῇ εἰς τὸ ἀξιώμα τῆς ιερωσύνης διὰ τὴν ὑπερβολικήν του καθαρότητα· ὅταν ἔξελεξεν αὐτὸν λειτουργόν του, ἵνα τελῆ τὴν μυστικὴν ἐκείνην καὶ ζῶσαν θυσίαν πρὸς ἔξιλασμὸν τῶν ἀμαρτιῶν τῶν χριστιανῶν· ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἔχειροτό-

νησεν αύτὸν πρεσβύτερον, καὶ εἴτα ὡς νουνεχῆ καὶ πεπαιδευμένον ἐτίμησεν μὲ τὸ ὄφθικιον τοῦ Σακελλίου, διότι δὲν ὕκνει, οὐδὲ ἐπει
νὰ διδάσκῃ καθημερινῶς τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλος ἐνόψει
αύτὸν Χρυσόστομον, διὰ τὸ προσηνές καὶ τὴν χροστοήθειαν τῶν λό-
γων του, ἀλλος Βασίλειον, διὰ τὴν αὔστηρότητα τοῦ ἥθους, καὶ ἀλλος
Θεολόγον Γρηγόριον, διὰ τὸ ὑψηπετὲς τῶν ἐμπνεύσεων του: ἔξαιρ-
τως δὲ οἱ πτωχοὶ πλουτοδότην, οἱ τεθλιψμένοι παρηγοροτίν, οἱ ἐν
φυλακαῖς ρύστην, καὶ ἔκαστος, οἵαν παρ' αὐτοῦ εὔεργεσίαν ἔλα-
βανε, τοιαύτην ἀπεδίδου αὐτῷ καὶ τὴν προσωνυμίαν. Καὶ ἐν τούτοις
ἡτο προφέτας τὴν καρδίαν καὶ ταπεινός, ὡς ὁ Δαβὶδ ἔκεινος ἦτο
ἀνδριάς, δοτις δὲν διεσείετο ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν ἀνθρωπίνων
καυχήσεων· καὶ τοσοῦτον εἶχε καθαρὰν τὴν διάνοιαν, ὥστε ποτὲ
δὲν ἐπήρθη ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ ἐφαντάσθη ποτὲ
ὅτι ἐτελείωνε ἀρετὴν καμμίαν εἰς ὅσα καλὰ ἔκαμεν. Ἀλλὰ καὶ ἐν-
δύετο εὔτελῶς πρὸς κατηγορίαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ταπεινῶν
ἐαυτοῦ ἐνθυμούμενος δὲ ἀφ' ἔτέρου τὸν σοφὸν Σολομῶντα, ὥστε
λέγει. «Κύριος ὑπεροφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χά-
ριν» συνανεστρέφετο καὶ ὠμίλει ἴστοιμως πρὸς πάντας· καὶ αὐτοὺς
δὲ τοὺς παῖδας, οὓς ἤθελεν ἀπαντῆσει καθ' ὅδον ἔχαιρέτα μὲ χα-
ρὰν καὶ εὐπροσηγορίαν. Ἡ διμιλία του ἦτο πραεῖα καὶ ταπεινή, Τὸ
πρόσωπόν του φάιδρὸν πάντοτε· καὶ ἐνίοτε, δταν ἐγέλα, ἐφαγέρου
ιδίαν τινὰ ἀγιότητα. Εἰς πάντας ἦτο προφέτας καὶ οὐδέποτε φρή-
σθη κατ' οὐδενός. Ἀπαντας μικροὺς καὶ μεγάλους ἐθεώρει φίλους
καὶ ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ οὗτοι δι' ἔκεινον ἐθυσιάζοντο. Σώφρων, ἐγ-
κρατής καὶ ἀνδρεῖος εἰς τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς, ὥστε διὰ τὸν
ἄκραν σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν, ἵν εἶχεν εἰς ὅλα τὰ κοσμικά
καὶ σωματικά πάθη, ἥξιώθη ἐν τε τῇ ἴδιᾳ πατρίδι καὶ ὅλῃ τῇ γῆς
νὰ ἐπονομασθῇ τοιοῦτος ὁ ἀοίδιμος. Πάντοτε ὀλιγαρκής καὶ εὐχα-
ριστημένος εἰς τὸ δλίγον. Τὸν ἄρτον αὐτοῦ ἔτρωγε μὲ ἰδρῶτας
καὶ κόπους πολλούς, Ἡ προσευχή του ἀδιάλειπτος καὶ κλαυ-
θηρά, ὥστε τὰ δάκρυά του ἔβρεχον τὸν τόπον, ὅπου ἴστατο προ-
ευχόμενος. Αἱ ἀγρυπνίαι του ὑπερανθρώπιναι· καὶ ὅλως εἰς τὴν
ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην τῶν θείων Γραφῶν κατεγίνετο. Καὶ πα-
ρὰ πάντα ταῦτα εἶχε διάπυρον ἀγάπην νὰ κτίζῃ ξενῶνας.

νὰ κτίζῃ ναούς, νὰ κτίζῃ ἱερὰ Μοναστήρια ἀνδρῶν καὶ γυναικεῖα,
γνωρίζων ὡς οὐράνιος ὅτι δι' αὐτῶν καὶ μετὰ θάνατον ἥθελεν ὡφε-
λῆ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔργα καὶ ἐπὶ γῆς εὐαρε-
στοῦσιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν οὐράνιον ζωὴν μετ' ἀφοβίας με-
γάλης καὶ παρροσίας συνοδεύουσι τὸν ταλαιπωρὸν ἀνθρωπὸν·
Ἄλλ' ἂς ἴδωμεν ἥδη καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐκπλάνωσιν
τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Κυρίου ἥμων. Ἄς ἴδωμεν ὅτι εὐθὺς ὡς γνω-
ρίσῃ τὶς τὴν θύραν ἐκείνην, καὶ θελήσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν, εύ-
ρισκει ἔτοιμον τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Ὡν ὅθεν ὁ ἄγιος νενυμφευμέ-
νος καὶ ἔχων τέκνα, ἐλυπεῖτο πολύ, διότι, ὡς νὰ εἴπωμεν, ἦτο ὑπὸ
δουλείαν, καὶ δὲν ἥδυνατο νὰ δουλεύσῃ τῷ Θεῷ καθὼς ἐπεθύμει.
Τί δὲ φονόμυσεν ὁ τῶν ὄλων Κύριος, ὁ τῇ χειρὶ τῇ ἐαυτοῦ διακα-
τέχων τὰ σύμπαντα; ὁ ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζων; Ἀνέπαυσεν ἐκ
τῶν θλίψεων καὶ ταραχῶν τοῦ κόσμου τούτου τὴν ἡγαπημένην σύ-
ζυγον τοῦ ἀγίου· παρέλαβεν αὐτὴν εἰς τὰς οὐρανίους σκηνὰς αὐ-
τοῦ καὶ μετώκισεν εἰς τὴν ἀληθινὴν οὐράνιον πόλιν καὶ πατρίδα
ἥμων· ἐφερεν αὐτὴν εἰς τὴν ζωὴν ἐκείνην, τὴν ὅποιαν ἥμέρας καὶ
νυκτὸς ἡ τρισμακάριστος μετὰ τοῦ παυφιλτάτου συζύγου αὐτῆς
ἐφαντάζετο καὶ ώνειροπόλει. Καὶ μετ' αὐτὴν δέχεται ὡς θυμίαμα
εὔοσμον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν μικροτέρων τέκνων του. Οὕτως ἀφίνει
τὸν "Αγιον ἐν πᾶσιν ἐλεύθερον, μεθ' ἐνὸς μόνον υἱοῦ, τοῦ μεγα-
λειτέρου Μεθοδίου. Δίδωσι δὲ εὐκαιρίαν αὐτῷ ἵνα θέσῃ εἰς πρᾶξιν
τὸν σκοπόν του, νὰ γίνῃ δηλαδὴ πνευματικὸς πατὴρ καὶ ποιὺν,
νὰ κτίσῃ πνευματικὴν μάνδραν, νὰ συναγάγῃ ἐν αὐτῇ λογικὰ πρό-
βατα, νὰ φανερωθῇ πνευματικῶς εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης,
ὅτι εἶναι κανὼν πίστεως, εἰκὼν προφτητος, ἐγκρατείας διδάσκαλος,
ἀγλαόμορφον θησαυροφυλάκιον παντοδαπῆς ἀρετῆς. Τί δὲ ἐπράξε-
καὶ ὁ "Αγιος; Δὲν ἐφάνη μὲν τόσῳ σκληρός καὶ ἀσπλαγχνος εἰς τὸν
θάνατον τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, δὲν θετάθη ὅμως καὶ
ἐναντίος εἰς τὴν προσταγὴν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ δι' ἔ-
κείνους μὲν λυπηθεὶς ὡς ἀνθρωπός, καὶ κλαύσας ὡς σύζυγος καὶ
πατὴρ ἐνεταφίασε δεόντως τὸν δὲ Θεὸν ἐκτενέστερον δοξάζων καὶ
εὐχαριστῶν ἐλεγεν ὁ γενναῖος τὸν λόγον ἐκεῖνον τοῦ μακαρίου Ἰω̄.
«Κύριος ἔδωκε· Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ

έγένετο. Εἰν τὸ δνομα Κυρίου εύλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἡώς τοῦ αἰῶνος». Ἀφοῦ λοιπὸν ἐνόσεν δ "Αγιος ὅτι τὸ πρᾶγμα, ὃτι ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν μετάστασις τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του ἦν θεϊκὴ οἰκονομία, παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ὑπολειφθέντα ἀγαπητὸν του υἱὸν Μεθόδιον, ἔγκαταλιμπάνει τοὺς οἰκείους καὶ φίλους, ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς πατρίδος του, πορεύεται οὐ μακρὰν αὐτῆς καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν ἐστίαν τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἵνα μετέλθῃ καὶ διαγάγῃ ἐν αὐτῇ ἔτερον στάδιον βίου τῷ Θεῷ εὐπρόσδεκτον καὶ ἑαυτῷ εὐάρεστον. Εἰς ἓνα βουνὸν ἐνταῦθα, τὸ ὅποιον «Δρακοντίτῃ» ἥδη καλοῦσιν οἱ Ἕγχωριοι, ὁ πατὴρ τοῦ Ἅγιου Παπᾶ Μανῶλης Ἀγαλλιανός, ιερεὺς καὶ οἰκονόμος Μηθύμνης, κατεῖχεν Ἱερὸν ναὸν μετὰ τῆς ὑπολειφθείσης περιοχῆς αὐτοῦ, τιμώμενον ἐπ' ὄνόματι τῆς Παναγίας τῆς Μυρσινιώτισσης, τὸν ὅποιον ὅμοῦ μὲν τὸν ἔτερον Ἱερὸν ναὸν τῶν Παυμεγίστων Ταξιαρχῶν εἰς τὸν Λειμῶνα, ως ἴδιοκτητά του καὶ ἔξηγορασμένα κτήματα, προσήλωσεν εἰς τὸν νιόν του Παπᾶ Ἰωάννην ιερέα καὶ Σακελλίον Μηθύμνης, τὸν ἐπονομασθέντα Ἰγνάτιον, τὸν ἑορταζόμενον σῆμερον "Άγιον. Ἐνταῦθα δὲ παραγενόμενος δ "Άγιος δὲν ἔξοδεύει εἰς μάτνι καιρόν, ἀλλὰ παρευθὺς προσκαλεῖ οἰκοδόμους, οἰκοδομεῖ δι' ίδίων του ἔξόδων μνύδριον εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου" ἐνδύεται τὸ μοναχικὸν σχῆμα· προσλαμβάνει δόκιμον τὸν νιόν του Μεθόδιον· γίνεται πνευματικὸς πατὴρ αὐτοῦ καὶ τοῦ κατά σάρκα πατρός του Μανωλί, δὸν περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου, αἰτίσαντα καὶ λαβόντα τὸ ἀγγελικὸν μέγα σχῆμα ἐκάλεσε Μακάριον· εἴτα συναθροίζει καὶ ἄλλους τινὰς ἀδελφούς, μετὰ προθυμίας καὶ ἀφοσίωσεως προστρέχοντας αὐτῷ, συνδιάγει αὐτοῖς βίον θεάρεστον καὶ ἀγγελικὸν πολιτείαν. Καὶ γίνεται ἥδη ἀπαξ ἐτὶ καταφανὲς καὶ πασιδόλον ποίαν καὶ πόσον δύναμιν ἔνέχει τὸ καλὸν παράδειγμα ἀνδρὸς μάλιστα ἔξοχου καὶ σεβασμίου· πόσον ἐλκύει εἰς μετάνοιαν καὶ σωτηρίαν πάντα ἀνθρωπὸν καὶ πόσον παρακινεῖ εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ εὔσεβειαν. Εὐθὺς δὲ καὶ ως ἐμαθον ἐκ τῶν πέριξ χωρίων ὅτι δ Ἰγνάτιος κατοικεῖ ἐν ἔρημίᾳ, ὅτι ἔκτισε Μοναστήριον καὶ ὅτι διδάσκει τὸν λόγον τῆς μετανοίας, ως πάλαι ποτὲ δ τίμιος Πρόδρομος εἰς τὴν παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἔρημον ἐκήρυξε τὸ βάπτισμα

εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, ἔτρεχον πρὸς αὐτόν, ως αἱ διψῶσαι ἔλαφοι, ἵνα πίωσιν ἀπὸ τῆς πηγῆς τῆς γλυκείας διδασκαλίας τῶν λόγων του. Οἱ δὲ πολλοὶ φεύγοντες τὴν τύροβην καὶ ταραχὴν τοῦ κόσμου καὶ τὰ δεινὰ τῆς ζωῆς, κατέφευγον καὶ ἀνεπαύοντο εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν αὐτοῦ, ὅπως τὰ πλοῖα ἐν καιρῷ τοῦ καταλαβόντος αὐτὰ χειμῶνος καταφεύγουσιν εἰς ἀσφαλῆ καὶ σωτήριον λιμένα, ἵνα τὴν βεβαίαν καταστροφὴν καὶ ἀπώλειαν ἀποφύγωσι. Καὶ προσήρχοντο τόσον ἄνδρες, ὅσον καὶ γυναικες, οὐχὶ μόνον ἀπὸ τῆς νήσου Μυτιλήνης ὁρμῶμενοι, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων πόλεων καὶ χωρῶν. Καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων, πλείους δὲ τῶν γυναικῶν, ἀπῆτον ἵνα ἀσπασθῶσι τὸ μοναχικὸν σχῆμα, σκέψις τότε μεγάλη καὶ φροντὶς κατέλαβε τὸν "Άγιον, τί ἐπρεπε δηλαδὴ νὰ πράξῃ ἐν τῇ τοιαύτῃ δυσκόλῳ περιστάσει. Ἀποφασίζει ὅθεν νὰ καταλίπῃ ταῖς γυναιξὶ τὴν Μονὴν ἐκείνην. Καὶ ἀποκαθιστᾷ αὐτὴν γυναικεῖον Μοναστήριον, ἀφίνων τὴν προσωνυμίαν, ἥτις ἐδόθη εἰς τὴν ἀειπάρθενον μητέρα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, διότι ὁ περὶ αὐτὴν τόπος κατακαλύπτεται ἐξ ἀειθαλῶν θάμνων μυρσίνης, καὶ ἦν ἔκεκτο καὶ πρότερον ὁ Ἱερὸς τῆς Θεοτόκου ναός, ἐκ τοῦ τόπου αὗθις ἢ τοῦ ἔξουσιαστοῦ του προσλαβόμενος τὸ ἐπώνυμον. Συστήσας δὲ καὶ διατάξας, ως ἄριστα τὰ ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ, ἔρχεται εἰς τὸν ἥδη ἡρειπωμένον Ἱερὸν ναὸν τοῦ Λειμῶνος, θέσιν ἀπέχουσαν ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τὴν Μυρσινιώτισσαν, καὶ κτίζει ἐκ θεμελίων ἐπὶ παλαιῶν ἐρειπίων τῆς περιοχῆς αὐτοῦ ἔτερον εὐρὺ Μοναστήριον, ἀνδρῶν, εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν Παυμεγίστων Ταξιαρχῶν, τὸ ὅποιον σεμνύνει ἀρχικῶς διὰ τοῦ ὄνόματος τοῦ Ἅρχιστρατῆγου Μιχαήλ, τοῦ μεγάλου του Ταξιάρχου, καὶ ἀποκαλεῖ αὐτὸν Μοναστήριον τοῦ Λειμῶνος, διότι ὁ τόπος οὗτος φύσει κατάρρυτός ἐστιν ἐξ ἀφθόνων καὶ διαυγῶν ὑδάτων καὶ καταστόλιστος ἐκ πολλῶν φυτῶν καὶ πάσος ἀειθαλοῦς χλόης εύρισκομένης πάντοτε ἐν τοῖς λειμῶσιν. Ἀνεγείρει εἴτα ἐνδον καὶ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς περιοχῆς τὸν ρυθέντα Ἱερὸν ναόν. Οἰκοδομεῖ πάμπολλα κελλία. Ἀνοίγει ἔξωτον ἀμπελῶνας, χωράφια καὶ ἐλαιῶνας. Ἀγοράζει ποίμνια καὶ ὑποζύγια, ἵνα καλλιεργῶσι τὴν γῆν καὶ ἔχωσιν οἱ μονασταὶ τὰ ὑποζύγια καὶ ἐπιτήδεια εἰς τὸν βίον καὶ οἱ διαβάται καὶ πτωχοὶ ἔναγκαῖα καὶ ἐπιτήδεια εἰς τὸν βίον καὶ οἱ διαβάται καὶ πτωχοὶ ἔ-

νοι τροφοδοτῶνται ἔξ αὐτῶν. Ἐν βραχεῖ δὲ χρόνῳ συνάγει ἐν αὐτῇ πλῆθος ἐναρέτων μοναστῶν, ἀνδρῶν πάσης τάξεως, λογίων, πλουσίων, ἐργατῶν, καὶ ἀφιερώσας τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Μοναῖς εὐρισκούμενους, ποιμαίνει αὐτοὺς ἐπὶ τετραετίαν, ὡς ὁ καλὸς ποιμὴν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁδηγῶν καὶ διδάσκων διὰ τοῦ ἴδιου παραδείγματος εἰς ἐπίδοσιν καὶ προκοπὴν πάσης ἀρετῆς καὶ εἰς τὴν ἄκραν θεοφιλίαν καὶ φιλαδελφίαν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ φθόνῳ τοῦ μισοκάλου, οἱ τοῦ τόπου ἄρχοντες καὶ ἰσχυροὶ ἥρξαντο νὰ ἐνοχλῶσι τὸν ἄγιον καὶ τὰ ἱερὰ αὐτοῦ μοναστήρια, ζητοῦντες νὰ διαρπάσωσι καὶ οἰκειοποιῶσι κτῆματα αὐτοῖς ὑποκείμενα καὶ ἀφιερωθέντα, ἐξ ἄλλου δὲ εἶχεν ὑπ’ ὄψιν του πάντοτε ως ἄνθρωπος τὸ ἀώρον τοῦ θανάτου, συνέγραψεν ἴδιοχείρως καὶ συνέταξε τὴν ἑαυτοῦ διαθήκην. Καὶ δι’ αὐτῆς ἀποκαθιστῶν ἐν φρικτοῖς ἐπιτιμίοις εἰς μὲν τὰς διακονίας τοῦ ἀνδρῶν μοναστηρίου τοὺς ἐναρετωτέρους τῶν μοναχῶν, εἰς δὲ τὰ τοῦ γυναικείου διακονήματα τὰς ἐναρετωτέρας τῶν μοναζουσῶν, ἐντέλλεται ἵνα, καὶ ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς διαδόχων αὐτῶν, εἰσάγονται εἰς ταῦτα δι’ ἐκλογῆς οἱ δοκιμώτεροι ἐν μέσῳ αὐτῶν. Διορίζει ἵνα τὸ ἀνδρῶν μοναστήριον δι’ εὐλαβῶν καὶ δοκίμων γερόντων φροντίζῃ περὶ τῆς συντηρήσεως καὶ τοῦ γυναικείου, καὶ περὶ τῆς παροχῆς καὶ προμηθείας παντὸς χρειώδους καὶ ἀναγκαίου πρὸς τὸ ζῆν τὰς μοναστρίας, αἱ δόποιαι ἐξ ἐκείνου θέλουσιν ἔχει αὐτά, καὶ ὠρισμένως καὶ αὐστηρῶς παραγγέλλει ἵνα οὐδεμία μοναχή, ἐκτὸς τῆς ἡγουμένης, παρουσιάζηται ἐνώπιον δποιουδήποτε ἀνδρὸς κληρικοῦ τε καὶ λαϊκοῦ, καὶ ἀν ἔτι πάσας τὰς ἀρετὰς ἔχη ως ἐφόδια καὶ ἔχεγγυα. Ἀφοῦ δὲ διέθετο τὰ πάντα καλῶς καὶ νουνεχῶς καὶ θεοφιλῶς, καὶ ἐπεσφράγισε καταλλήλως τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἀνεχώρησε καὶ ἐφθασεν εἰς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, τὴν Κων)πολιν, πρόθεσιν καὶ σκοπὸν ἔχων θεῖον ἵνα ζητήσῃ καὶ λάβῃ βασιλικοὺς δρισμούς, καὶ πατριαρχικὰ σιγιλλιώδη γράμματα πρὸς σύστασιν καὶ διακυβέρνησιν τῶν μοναστηρίων καὶ μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων, ἐξ ὅσων καὶ ὁ ἴδιος ως ἴδιά του κτῆματα ἐκ πατρικῆς περιουσίας εἰς τὰ ἱερὰ αὐτοῦ μοναστήρια ἀφιέρωσε, καὶ ἐξ ὅσων καὶ δι’ ἴδιων χρημάτων καὶ δι’ ἐλεημοσυνῶν τῶν χριστιανῶν

παρ' ἄλλοιν ἥγόρασεν: 'Ἄλλ' ἔνταῦθά εἰσι θαυμαστοὶ οἱ οἰκονομικοὶ τρόποι τῆς ἀνεξιχνιάστου σοφίας τοῦ Θεοῦ. 'Αφοῦ δηλαδὴ ὁ ἄγιος ἐφερεν εἰς πέρας μετ' εὔκολίᾳ ὅλους τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, δι' οὓς ἐπεσκέψθη τὸν βασιλεύονταν πόλιν, καὶ ἐπιμέθη παρὰ πάντων κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν διὰ τὴν συνετὴν φρόνησιν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν κατὰ Θεόν πολιτείαν καὶ ἐπαινετὴν διαγωγὴν αὐτοῦ, τότε δὴ τότε φθάνει καὶ ἡ ἀπροσδόκητος ἀγγελία τῆς τελευτῆς τοῦ τότε τῆς ἐπαρχίας Μηθύμνης ἀρχιερέως. Ζητεῖται παρὰ τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἑκκλησίας ὑπὸ τῶν Μηθύμναίων ἐπιμόνως ὁ Ἱγνάτιος, ὡς ἀρχιερεύς. Κρίνεται εὐλογὸν τῇ ἐκλογῇ καὶ ψήφῳ τῆς ἀγίας καὶ Ἱερᾶς συνόδου νὰ ἀναβιβασθῇ εἰς τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα. Μανθάνει τοῦτο ὁ Ἱγνάτιος, καὶ πολλοὺς μεταχειρίζεται τρόπους ἵνα ἀποφύγῃ καὶ μὴ δεχθῇ τοῦτο ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀποφυγή, καθόσον ἀνωθεν προσεκαλεῖτο εἰς αὐτό. Καὶ ἀφοῦ ἐπείσθη περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀποφυγῆς, καὶ ἐνόπευ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦτο Θεοῦ οἰκονομία, συμφέρον ἔαυτοῦ καὶ τοῦ ποιμνίου, ὅπερ ἔμελλε νὰ ποιμάνῃ καὶ δόηγήσῃ εἰς νομάς τῶν ἀρετῶν, κλίνει καὶ ἄκον τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐξ ὑψους βουλῆς καὶ θείας ἀποφάσεως, δέχεται, ὡς Θεοῦ δῶρον, *τὸν ψῆφον καὶ χειροτονεῖται ἀρχιερεὺς Μηθύμναίων. Καταστησάμενος δὲ σταυροπήγια, τὰ καὶ πρότερον τοιαῦτα ὄντα, Ἱερὰ αὐτοῦ Μοναστήρια, τὴν Μυρσινιώτισαν Παναγίαν καὶ τοὺς Ταξιάρχας τοὺς ἐν τῷ Λειμῶνι, κατέρχεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ γνήσιος καὶ κανονικὸς ἀρχιερεὺς Μηθύμνης, τέκνον αὐτῆς καὶ πατήρ ὑπάρχων. Υπερβολικὴ τότε καὶ ἀκράτητος χαρὰ κατέλαβε τοὺς πάντας ἐν τῇ ὑποδοχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐδραμον μετὰ σπουδῆς καὶ προθυμίας εἰς προϋπάντησίν του τὰ ἐν ταῖς Ἱεραῖς του Μοναῖς πνευματικὰ τέκνα αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπαρχιωτῶν τῶν νέων πνευματικῶν τέκνων του κατασπαζόμενα καὶ καταφίλουντα τὴν ἀγίαν αὐτοῦ δεξιάν, καὶ λαμβάνοντα τὴν εὐλογίαν καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ ἀγίου πατρὸς αὐτῶν καὶ Δεσπότου. Οἷον δὲ ἀμεμπτον βίον καὶ πολιτείαν ἐνάρετον ἔδειχεν ἐν τῷ μοναδικῷ ἐπαγγέλματι, καὶ οἵαν ἐν τῷ πρὸ τούτου εἰς τὸν κόσμον ὃν ἀνεπίληπτον διαγωγὴν, [τοιαύτην διετράνωσε καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ διὰ τῆς πληθύος τῶν θεαρέστων πράξεων

καὶ κατορθωμάτων του, δι' ὃν περιέβαλε καὶ κατεκόσμησε τὸν θρόνον τῆς Μηθύμνης, καταστήσας αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον ἐνδοξον καὶ κλεινὸν διὰ τῆς ἀγιότητός του. Ἐθαύμαζον οἱ ἀληθεῖς χριστιανοὶ τὴν εὐλάβειαν, ἥν εἶχεν ὁ μακάριος, ὅτε, ιερουργῶν, ἐτέλει τὴν θείαν καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ἐθαύμαζον τὰς θεοπνεύστους καὶ πατρικωτάτας διδασκαλίας τῶν λόγων, ἃς ἀπέτεινεν αὐτοῖς ἐκκλησιαζομένοις, καὶ τοὺς ἀσκητικοὺς ἀγῶνας, οὓς μετήρχετο καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἔδρας καθήμενος ἐθαύμαζον τὴν φιλόστοργον πατρικὴν ἀγάπην, ἥν εἶχεν εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον του· τὴν προνοητικὴν καὶ θερμοτάτην φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν, ἥν ἐδείκνυεν εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν του, τὸ εὐθὲς τὸ ὄποιον εἶχεν εἰς τὰς κρίσεις, τὸ ἐπιτημτικὸν εἰς τοὺς ἀμαρτάνοντας, τὸ μαρτύριον εἰς τοὺς σκληροὺς καὶ δργίλους, τὸ συμπαθὲς καὶ ἀνεξίκακον εἰς τοὺς μετανοοῦντας, καὶ τέλος τὸ προτρεπτικὸν καὶ μέγα ἐνδιαφέρον περὶ τῆς πρὸς ἄλληλους τῶν χριστιανῶν του εἰρήνης, δύμονίας καὶ δικαιοσύνης. Περὶ τῆς τελευταίας ταύτης ὑψίστης ἀρετῆς ὁ ἴδιος ἀποφαίνεται δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν ἐφημέριον τοῦ Φάραγγος λέγων· «δοκίμασε νὰ εἰρηνεύῃς ἡ ἀγιωσύνη σου, καὶ νὰ δώσῃς ὅπου χρεωστεῖ τοῦ ἄλλου τὸ δίκαιον..... καὶ βλέπε νὰ εἰρηνεύωνται οἱ χριστιανοί σου ἵνα μὴ παιδεύωνται». (Βλέπε ίδιογρ. ἐπιστ.). Πᾶσα δὲ συλλήδον ἀρετὴ ἡτο τελεία ἐν τῷ Ἀγίῳ. Διὰ τοῦτο ἐν μὲν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ἐπίγαζον καὶ κατφίκουν αἱ ἀρεταί, οἱ δὲ δι' αὐτῆς διερχόμενοι ξένοι, πρὸς οὓς ἡ ταχύπτερος φῆμη ἔφερεν αὐτάς, ἐπροθυμοποιοῦντο νὰ σπεύσωσιν, ἵνα ἴδωσι τὰς χάριτας καὶ λάβωσι τὴν ἀγίαν αὐτοῦ εὔχην. 'Ο δὲ ἄγιος ἀδαμάντινον ἔχων τὸ φρόνημα τῆς ἄκρας ταπεινώσεως, δι' οὐδὲν οὐδέποτε ὑψηλοφρόνησεν, οὐδ' ἐπλανήθη νὰ παρασαλέσῃ τὸν ἀδιάσειστον πύργον τῆς ταπεινοφροσύνης αὐτοῦ, διὰ τῶν στοχασμῶν ὅτι κατώρθωσέ ποτέ τίνα ἀρετὴν, παρ' οὐδὲν λογιζόμενος καὶ θεωρῶν πάσας τὰς τιμὰς καὶ δόξας τοῦ κόσμου. Καὶ ἐπειδὴ μεγαλειτέραν τιμὴν καὶ δόξαν ἐνόμιζε τὸ νὰ μακαρίζηται ἐν τοῖς μακαρίοις τοῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, παρὰ νὰ ἐπαινῆται ἐξ ἀνθρώπων, καὶ διὰ τοῦτο κατέφλεγεν αὐτὸν πάντοτε ὁ ἔρως τῆς ἡσυχίας, ἐποίμανε χρόνους ἰκανοὺς θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον. Φθάσας δὲ εἰς ἡλι-

κίαν γῆρως καταλαμβάνει αὖθις τὰς ιεράς του μονάς, ἐπανευρίσκει ἐν αὐταῖς τὴν περιπόθητον αὐτῷ ἡσυχίαν, εὐφραίνεται εὐφροσύνη πνευματικὴν βλέπων ὡς καλὸς ποιμενάρχης κύκλῳ αὐτοῦ τὰ πνευματικὰ τέκνα του ἔχοντα κλάδους ἀγαθοεργίας, καὶ ὡς στελέχη αὐξάνοντα καθεκάστην εἰς ἀρετάς. Μετέρχεται ἥδη σκληροτέρας ἀγῶνας τῆς μοναδικῆς πολιτείας, ἀξιοῦται διὰ τὴν ἰσάγγελόν του διαγωγὴν προγνωστικοῦ χαρίσματος, προλέγων οὕτω πολλὰ σκάνδαλα τὰ ὅποια ἔμελλον νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ ἀκολούθησαν μετὰ θάνατόν του καὶ εἴτα βραδύτερον εἰς τὰς ιεράς του μονάς, προστίθησι καὶ ἐτέρας διατάξεις γραπτῶς καὶ προφορικῶς παρὰ τὴν διαθήκην του μετὰ σφοδρῶν ἐπιτιμῶν εἰς τὸ νὰ τηρῶνται ἀπαρασάλευτα, ὅσα κανονικῶς διέθετο ἐν αὐτῇ, καὶ τέλος προειδὼς τὸ ἀφευκτὸν τοῦ ἐπερχομένου θανάτου· ἐκτενῶς νουθετεῖ ἄπαντας πνευματικῶς, ἐντέλλεται ἵνα ἐνταφιάσωσι τὸν νεκρὸν αὐτοῦ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Παναγίας Μυρσινιωτίσσης καὶ ἵνα μὴ ποιήσωνται ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων αὐτοῦ, ἵσως διὰ νὰ μὴ δοξασθῇ καὶ μετὰ θάνατον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἵσως διὰ νὰ μὴ γνωρίσωσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶνε ἡγιασμένος παρὰ Θεῷ. Εἴτα μετὰ τὰς πνευματικὰς νουθεσίας καὶ ιεράς διατάξεις προσευχάμενος καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρατίθεται τὴν ἀγίαν καὶ καθαρωτάτην ψυχὴν αὐτοῦ εἰς χεῖρας Θεοῦ, πολὺν καταλιπὼν θρῆνον οὐ μόνον εἰς τὰς μοναῖς πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα, ἀλλ' ἐν γένει εἰς πάντας τοὺς ιερωμένους καὶ λαϊκοὺς τῆς ἐπαρχίας Μηθύμνης, ἃς πνευματικὸς πατήρ καὶ ποιὺς ἔχρονιτισεν. 'Αλλ' ὁ Θεὸς καὶ μετὰ θάνατον θαυμαστοῖ τὸν ποιὺν ἔχρονον καὶ δοξάζει τὸν θεράποντα αὐτοῦ. 'Αφοῦ μετὰ πολλῆς ὑμνωδίας καὶ παρορθοσίας ἐτάφη τὸ σῶμα τοῦ ἀγίου καὶ παρηλθον ἵκανοι χρόνοι, ὑπὲρ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη, Σίλβεστρος ὁ ἀγιώτατος πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, δοτις καὶ προεγίνωσκε τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀγίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβῶν δι' ἀναγκαίας ὑπηρεσίας, ἐμπνέεται θεόθεν ὑπὸ τῆς ἀκρατίτου ἐπιθυμίας καὶ τοῦ σκοποῦ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς 'Αλεξανδρείαν τὴν ἐπαρχίαν ἐαυτοῦ. "Οθεν ἐπιβὰς πλοίου, κατὰ τὸν πλοῦν προσήγγισεν ἀπροσδοκήτως ἡ τυχαίως εἰς τὴν Μυτιλήνην. 'Ενταῦθα δὲ γενόμενος οὗτος ἐνεθυμήθη τὸν φίλον αὐτοῦ Ἰγνάτιον, καὶ ἀποβιβασθεὶς

έρχεται εἰς τὴν ιερὰν τοῦ ἀγίου μονὴν ἵνα συναντήσῃ αὐτὸν καὶ συνευφρανθῇ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς μετ' αὐτοῦ, εύρισκει δὲ αὐτὸν ἀποθαμμένον, ζῶντα δὲ παρὰ τῷ Θεῷ. Ἐλυπήθη μεγάλως καὶ ἐκλαυσεν ἀπαραμυθήτως ὡς ἐπιστήθιος φίλος, διότι δὲν ἔτυχεν αὐτὸν ζῶντα ἵνα πληρώσῃ τὸν πόθον αὐτοῦ. Διαπυνθανόμενος δὲ τὰ κατ' αὐτὸν μανθάνει παρὰ τῶν μοναστῶν τὴν ἐντολὴν, ἢν εἶχεν ἀφίσῃ αὐτοῖς νὰ μὴ ἐκθάψωσι τὸ λείψανόν του καὶ ποιήσωσιν ἀνακομιδὴν αὐτοῦ. Ζητεῖ τότε ἐξ εὐλαβείας ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης ἵνα σεβασθῇ καὶ φυλάξῃ τὸν ὄρον τοῦ ἀγίου ἀπαρασάλευτον, ἀλλὰ στοχαζόμενος καὶ πιστεύων τὴν βεβαιότητα τῆς ἀγιωσύνης τοῦ ἐναρέτου καὶ θεοφόρου ἀνδρὸς Ἰγνατίου, καὶ δτὶ ἔχει χρείαν ἵνα γίνῃ θεατὴς τῶν ιερῶν του λειψάνων, κατέρχεται εἰς τὴν γυναικείαν μονὴν τῆς Παναγίας, ἀσπάζεται εὐλαβῶς τὴν ιερὰν τοῦ ἀγίου λάρνακα καὶ πλησθεὶς εὐωδίᾳς ἀφρήτου πνευματικῆς ἐπαγακτῆ θείᾳ ἐπινοίᾳ τὸ θάρρος ἵνα παραβῇ τὴν ἐντολὴν τοῦ κεκοιμημένου. Καὶ παννύχιον ἐνθέρμως προσευξάμενος μετὰ παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου ἐγείρει τὸν ἐπικείμενον λίθον καὶ εύρισκει, ἐν τοῖς θαυμασίοις τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, μυροβλητοῦντα τὸν ἄγιον καὶ ἡγιασμένον, ὡς ὁ βίος αὐτοῦ καὶ ἅπας ἔμαρτύρει ὁ κόσμος. Πληροῦται ἥδη ἀνεργούντου ἀγαλλιάσεως καὶ χαρᾶς ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ τοιούτου θησαυροῦ. Σκιρτῶσι καὶ πανηγυρίζουσι τὰ πνευματικὰ τέκνα τοῦ ἀγίου καὶ πᾶσα ἡ Μήθυμνα εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἀναστάσεως τοῦ πατρὸς καὶ ποιμενάρχου αὐτῶν καὶ μετ' εὐλαβείας ἀκορέστως ἀσπάζονται ἀπαντες καὶ καταφιλοῦσι τὸ τίμιον καὶ σεπτὸν λείψανόν του, ἐξ οὗ λαμβάνει μέρον ὁ Πατριάρχης εἰς ἀντίληψιν καὶ βοήθειαν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ θρόνου του, ἀντιδρούμενος εἰς τὰς ιερὰς τοῦ ἀγίου μονὰς ἐτέρους πολυτίμους θησαυρούς. Μέρος ἐκ τῆς ἀγίας Ζώνης τῆς πανάγνου μητρὸς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ μέρος Ξύλου Τιμίου ἐν εἰδεί Σταυροῦ μετὰ θύκης ἐντέχνως κατειργασμένης, κειμήλια ἔξιστῶντα ὡς ἀληθῶς τῇ θεωρίᾳ τὸν ἀνθρωπὸν. Λαμβάνουσι δὲ τὰ πνευματικὰ τέκνα τοῦ ἀγίου τὴν ιερὰν αὐτοῦ Κάραν καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ιεροῦ του λειψάνου.

Είτα καλύπτουσι τὸν τάφον. Ἐπιτελοῦσι τὴν θείαν καὶ ιερὰν

λειτουργίαν. Γίνεται παράκλησις τῶν ἀδελφῶν. Εὔφραινονται πνευματικῶς ἄπαντες καὶ τέλος παννυχίῳ στάσει Θεὸν δοξολογοῦσι τὸν δοξάζοντα παραδόξως τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. Τοιοῦτος ὑπῆρξε καὶ ἐγένετο ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰγνάτιος εἰς τοὺς ἐσχάτους τούτους χρόνους. Τοιαῦτα ἀγαθὰ εὔρεν εἰσελθὼν εἰς τὴν θύραν, ἢν δεικνύει ὁ Κύριος λέγων «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἔξελεύσεται καὶ νομὴν εύρονται». Ὑπῆρξεν ἐπίγειος ἄγγελος· καὶ ἐγένετο οὐρανίος ἀνθρωπὸς· διὰ τὴν καθαρότητα καὶ τὸ ἀκηδίωτον τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Μάρτυς τῆς προαιρέσει, δοσίος τῆς ἐρημικῆς ζωῆς καὶ τὸ μέγιστον ιεράρχης ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ιεραρχῶν, ὡς αἰγλῆταις καὶ φαεινὸς ἥλιος καταλάμπων καὶ καταλαμπόμενος. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀγιωτάτη καὶ μακαρία ψυχὴ αὐτοῦ εύρισκεται ἥδη εἰς τὰς οὐρανίους μονάς· ἐπειδὴ συναυλίζεται ταῖς ἄνω ταξιαρχίαις· ἐπειδὴ συγχαίρει καὶ συναγάλλεται μετὰ τῶν ἀγίων πάντων ἀπολαμβάνων τὴν ἀνεκλάλητον ἐκείνην δόξαν τῆς τοιστοῦ Θεότητος, ἐξαιρέτως δὲ μετὰ τῶν τάξεων τῶν ιεραρχῶν, ὡς ιεράρχης Χριστοῦ· δὲν παραμένει τάχα πλέον μεθ' ἡμῶν, ἀφῶν μετέστη πρὸς Οὐρανόν; δὲν εύρισκομεν αὐτὸν βοηθὸν ἐν ταῖς ἀνάγκαις, ὅταν θερμῶς ἐπικαλούμεθα τὸ ἄγιον του ὄνομα; δὲν μένουσιν ἀστεῖς καὶ ἀλώβητοι αἱ ιεραὶ αὐτοῦ μοναὶ; δὲν μένουσιν ἀστεῖς καὶ ἀλώβητοι αἱ ιεραὶ αὐτοῦ καὶ θέλει ἰδη τὸν ἄγιον ἐκείνην μορφὴν ἐμπνέουσαν σεβασμόν, ἐπιμαρτυρούσαν τὸν ἄγιοτητα καὶ ὑπεμφαίνουσαν τὸν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν δέσιν καὶ παράκλησιν. Θέλει ἰδη τὰς ἀγίας μονάς του ὅτι πεμπαξὺ θλίψεων καὶ πειρασμῶν μένουσιν αἱ αὐταὶ πάντοτε καὶ περισσοτέρως ἀνθοῦσιν εἰς ἀρετήν, ὡς εὔοσμον ρόδον ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν· θέλει αἰσθανθῆ τὸν ἀρροτὸν τερπνὸν εὐωδίαν, ἢν ἀποπνέει ἡ ἀγία καὶ θαυματουργὸς Κάρα αὐτοῦ· καὶ θέλει ἰδη ὁ φθαλαμοφανῶς τὰ θαύματα, ἀπερ ἐπιτελεῖ τοῖς μετ' εὐλαβείας προσερχομένοις καὶ παρακαλουμένοις αὐτῶν· τὰς ἀνιάτους σωματικὰς καὶ ψυχικὰς νόσους, ἃς θεραπεύει, καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα, ἄτινα ἀπελαύνει ἰωμένη τοὺς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένους καὶ πειραζομένους.

Ἐβεβαιώθηπεν λοιπὸν ἥδη ποία εἶνε ἡ θύρα αὐτὴ τοῦ Εὐαγ-

γελίου, ποία ἡ ήθικὴ σοφία τὸν δποίαν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διδάσκει εἰς πάντας τοὺς εὔσεβεῖς, καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι, ὅστις μετὰ πίστεως εἰσέρχεται καὶ ἔξερχεται διὰ τῆς σωτηρίου θύρας τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ, εὐρίσκει νομόν, οὐ μόνον ἑκείνην, ἥτις ζωογονεῖ τὸ σῶμα ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, ἀλλὰ κάκείνην, ἥτις πνευματικῶς τρέφει τὴν ψυχήν, λαμπρύνει καὶ ποιεῖ αὐτήν, καίτοι περιοιζομένην ὑπὸ τοῦ σώματος, νὰ φαντάζηται τὰ οὐράνια ἑκείνα εὐτύχηματα, καὶ διὰ τῆς ἀναπολήσεως τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν νὰ τρέφηται, ζωογονῆται καὶ καταφρονῇ ὅλα τὰ γνῖνα πράγματα, ὡς φθαρτὰ καὶ πρόσκαιρα, καὶ ὡς μὴ προξενοῦντα οὐδεμίαν γλυκύτητα εἰς τὴν παροῦσαν καὶ οὐδεμίαν ἀνάπαυσιν εἰς τὴν μέλλουσαν ζωήν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ νομιζόμενα ἀγαθὰ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου γέμουσιν ἀπὸ κόπους, λύπας, συγχύσεις, στενοχωρίας, καταδρομάς, ψεύδη, ἐπιορκίας καὶ πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα, τὰ ὅποια ὁ μὲν Θεός βδελύσσεται, τὸν δὲ ἀνθρώπον καθιστῶσιν ἀνάξιον τῆς οὐρανίου βασιλείας. Διὰ τοῦτο ὁ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν πανσόφως οἰκονομῶν Θεάνθρωπος δεσπότης Χριστὸς ἀποκαλύπτει ἡμῖν τοὺς βίους τῶν μαρτύρων, ὁσίων, ἀγίων καὶ πάντων τῶν δικίων ἑκείνων, οἵτινες διὰ τῆς σωτηριώδους θύρας, τουτέστι τῆς τηρήσεως τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐλάμπτρυναν τὴν ψυχήν, ἡγίασαν τὰ ἑαυτῶν σώματα, καὶ τελευτήσαντες ἐγένοντο κοινωνοὶ τῆς θείας αὐτοῦ μακαριότητος, διὰ νὰ δείξῃ εἰς ἡμᾶς ὅτι ἡ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τήρησις τόσην ἐνέχει δύναμιν εἰς τὸ νὰ συμφιλιοῖ τὸν Θεὸν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀξιοῖ αὐτὸν τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ, ὡς πύδοκησε διὰ τοῦ μακαριωτάτου Σιλβέστρου νὰ ἀποκαλυφθῇ καὶ τὸ ἀγιώτατον τοῦτο σῶμα τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἱγνατίου ἀρχιεπισκόπου Μηθύμηνος εὐῶδες καὶ χαριτόρυτον διὰ τὰς θεοφιλεῖς ἀρετάς, ἃς ἐπὶ γῆς φιλοπόνως ἔξησκησε, καὶ φανερώσῃ εἰς τοὺς πιστοὺς ὅτι κατέστησεν αὐτὸν κοινωνὸν τῆς θείας μακαριότητος καὶ ἐδωρήσατο αὐτῷ τὴν ἀγιότητα, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον ἰατρεύῃ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν τῶν εἰς αὐτὸν προστρέχοντων καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως τὸ ἄγιον αὐτοῦ ἐπικαλούμενον ὄνομα. Διότι ὁ πανάγαθος ἡμῶν Θεὸς τοιαύτας καὶ τηλικαύτας ἀποδίδει τὰς ἀνταμοιβὰς εἰς τοὺς ὀλοψύχως ἀγαπήσαντας αὐ-

τὸν καὶ ἀπαρασαλεύτως φυλάξαντας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Τοιουτότροπως ἀντιδοξάζει τοὺς δοξάσαντας αὐτὸν καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ἀδελφούς ἐν τῇ ἐπουρανίῳ αὐτοῦ βασιλείᾳ καὶ υἱὸὺς κατὰ χάριν, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἀψευδέστατον στόμα αὐτοῦ λέγοντος «Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἔστε καὶ υἱοί· Υψίστου πάντες», καὶ ἐπαναπαύει αὐτοὺς ἐν τοῖς ἀνεκλαλήτοις αὐτοῦ ἀγαθοῖς, ἵνα αἰωνίως εὐφραίνωνται καὶ ἀγάλλωνται ἐν τῇ ἀμεταπτώφ καὶ ἀκαταπαύστῳ εἰρήνῃ, ἥτις ἔστιν αὐτὸς ὁ Χριστός. Ἐν δὲ τῇ ἐπιγείῳ, ἵνα ἐορτάζωνται καὶ τιμῶνται ὑπὸ τῶν ὁρθοδόξων χριστιανῶν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὃς ἔστιν ἡ Ἑκκλησία, καὶ ἔξω ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ κοινοῦ καὶ κατὰ μόνας. Θέλει καὶ εὐχαριστεῖται νὰ δοξολογῶνται οἱ ἄγιοι αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύπτωνται αἱ πολιτεῖαι αὐτῶν, ἵνα ὅταν εὐρισκώμεθα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ιερωμένοι καὶ κοσμικοί, ἀνδρες καὶ γυναικες, ἀρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ἐκάστης τάξεως καὶ ἡλικίας ἀνθρωποι, νὰ δηλῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἔχωμεν πρῶτον τὴν ἀγάπην καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ νὰ σκεπτώμεθα ὅτι ἐν ὅσῳ ἐν τῷ ναῷ εἴμεθα, ὁ πολυεύσπλαγχνος ἡμῶν Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ἀνεῳγμένας ἔχων τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἴδιος λέγων «Οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι αὐτόν». Καὶ δεύτερον νὰ ἀκροαζώμεθα μετὰ προσοχῆς καὶ ἑκεῖνα τὰ ὅποια μᾶς διδάσκει ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, καὶ τῶν ἀγίων τοὺς βίους, καὶ νὰ γινώμεθα μιμηταὶ αὐτῶν, καὶ ἐντυποῦντες ἐν τῷ νῷ ἡμῶν, καὶ ἐνθυμούμενοι ἑκείνους, δοξάζωμεν τὸν Θεὸν τὸν τοσαῦτα χαρίζοντα χαρίσματα τοῖς φυλάξασι καὶ φυλάσσουσι τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολάς. Ὁ δὲ Θεὸς δὲν ἀγαπᾷ ἡμᾶς ὡς ἡμεῖς αὐτὸν ἀγαπῶμεν ἀλλ’ ὅσον ἀπέχει ὁ οὐρανὸς τῆς γῆς, τοσοῦτον διαφέρει καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη αὐτοῦ τῆς ἀγάπης, ἥν ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ δείξωμεν ὅτι ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὡς λέγει καὶ ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. «Οὐχ οὕτως ἡμᾶς ὁ Θεὸς φιλεῖ, ὥσπερ ἡμεῖς αὐτόν, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον, ὅσον οὐδὲ λόγῳ ἔνι παραστῆσαι» καὶ κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον «τοσοῦτον ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ δέδωκεν ἡμῖν εἰς θάνατον». Διὰ τὸν ὑπερβολικὸν λογ-

πὸν ἀγάπην, τὴν ὄποιαν ὁ Θεὸς ἔχει πρὸς ἡμᾶς, καὶ διὰ τὸ ὅτι οὐδέποτε θέλει, τὸν ἄνευ μετανοίας θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀπραιτήτως ὀφείλομεν ἵνα ἀγαπῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸν τοιοῦτον εὐσπλαγχνὸν πατέρα καὶ Θεὸν ἡμῶν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, μιμούμενοι τοὺς ἀγίους, τοὺς ὁσίους, τοὺς δικαίους καὶ πάντας τοὺς κατ' ἀρέσκειαν πολιτευθέντας καὶ εὐαρεστίσαντας αὐτῷ. Καθόσον καὶ οὗτοι πάντες, ἀν καὶ ἡσαν ἀνθρώποι, σάρκα περιβεβλημένοι, καὶ σύνεζευγμένοι τῇ τοῦ κόσμου ματαιότητι ὅμοιως ἡμῖν, μὲ γυναικας, μὲ τέκνα, δὲν ἔκωλύθησαν ὅμως οὔτε ἐκ τῶν παθῶν τῆς σαρκός, οὔτε ἀπὸ τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, οὔτε ἀπὸ τῶν πειρασμῶν τοῦ ἀποστάτου ἀγγέλου, εἰς τὴν πορείαν τῆς ἐναρέτου πολιτείας καὶ τὴν ἐπίτευξιν αὐτῆς, ἀλλὰ διῆλθον διὰ τῆς θύρας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡγάπησαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, ἡγάπησαν τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολάς, μᾶλλον δ' αὐτὸν τὸν Θεόν. Διότι ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν πολιτεύεται σύμφωνα μὲ τὸν νόμον αὐτοῦ, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ λέγων. «Ο ἀγαπῶν ἐμέ, οὗτος τὰς ἐντολάς μου τηρήσει». Διὸ καὶ πάντες ὀφείλομεν ἵνα ποιῶμεν ἔργον τὴν τηροσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, πρᾶγμα τὸ ὄποιον εἶναι δυνατὸν καὶ ὅχι ἀδύνατον. Διότι πρῶτον μέν, ἐὰν ὁ Κύριος ἡμῶν, ὅστις γνωρίζει τὰς δυνάμεις ἡμῶν, ἔγνωριζεν ὅτι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ ἡσαν ὑπὲρ τὴν δύναμιν ἡμῶν, δὲν θὰ ἐνετέλλετο ἵνα οἱ ἀνθρώποι φυλάττωσιν αὐτάς. Καὶ καθὼς ὁ ἀνθρώπος δὲν ἐπιθέτει φορτίον δυσβάστακτον ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου του, οὕτω πως καὶ ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἐπέθετεν εἰς τοὺς νιοὺς καὶ δούλους αὐτοῦ ἡμᾶς ἀδυνάτους καὶ δυσβαστάκτους ἐντολὰς καὶ προστάγματα. «Οπερ εἴνε μεγίστη ἀσέβεια, καν τις τὸ σκεφθῆ μόνον, καθὼς λέγει ὁ μέγας Βασίλειος. «Ἀσεβές ἐστι τὸ λέγειν ἀδύνατα εἶναι τὰ τοῦ πνεύματος παραγγέλματα». Καὶ δεύτερον, ἐὰν τῶν ἐντολῶν καὶ προσταγμάτων ἡ τηροσις ἦτο ἀδύνατος καὶ δύσκολος, τότε τίνι τρόπῳ τόσαι μέχρι τοῦ νῦν χιλιάδες καὶ υπεριάδες ἀνθρώπων ἀδυνήθησαν οὐ μόνον νὰ ἐργασθῶσι καὶ φέρωσιν εἰς πέρας, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπερβῶσι μάλιστα τὴν τηροσιν αὐτῶν καθὼς λέγει ὁ χρυσοφόρης. «Μὴ τοίνυν κατηγόρει τοῦ Δεσπότου· οὐκ ἐπέταξεν ἀδύνατα, πολλοὶ τὰ προστάγματα ὑ-

περβαίνουσιν· οὐκ ἀν δέ, εἰ ἀδύνατα ἦν, ὑπερέβησαν ἐξ οἰκείας προαιρέσεως. Παρθενίαν οὐκ ἐπέταξε καὶ κατορθοῦσι πολλοί». Εἰσὶ πρὸς τούτοις καὶ εὔκολαι καὶ ἐλαφραὶ καὶ πλατεῖαι πᾶσαι τοῦ Κυρίου αἱ ἐντολαὶ· καὶ τοῦτο βεβαιοῖ αὐτὸς ὁ προστάξας αὐτὰς λέγων «Ο ζυγός μου χροντὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι». Συνομολογεῖ δὲ τοῦτο καὶ ὁ ἐπιστήθιος αὐτοῦ μαθητὴς λέγων· «καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσιν. «Οπερ θέλων νὰ φανερώσῃ καὶ ὁ προφητάναξ ἐλεγε. «Πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα». «Ηδη λοιπὸν ἂς ἀκούσωσιν οἱ ἀμελεῖς ἐκεῖνοι χριστιανοί, οἵτινες προφασιζόμενοι λέγουσιν ὅτι εἰσὶν ἀνθρώποι κοσμικοί, ὅτι ἔχουσι γυναικα, τέκνα, οἰκίας, κτήματα καὶ πράγματα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύνανται νὰ ποιῶσι τὰς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ, διότι εἶναι βαρεῖαι, δύσκολον δὲ καὶ ἀδύνατον ἵνα φυλάξωσιν αὐτάς. «Ἄς εἰπωσιν οἱ τοιοῦτοι, ποίαν ἔχει δυσκολίαν ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, τὸ νὰ ἔχῃ τις γυναικα νόμιμον καὶ νὰ ἦ σώφρων, καὶ ἑτέρᾳ νὰ μὴ συνέρχηται, ἐνῷ ἄλλοι, οὐ μόνον χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ ἔθνικοι, καὶ γυναικα μὴ ἔχοντες σωφρονοῦσι; Ήπιαν δὲ δυσκολίαν παρέχει ἡ ἐντολή, τὸ νὰ δίδῃ τις ἐλεημοσύνην ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ τοῦ περισσεύματος αὐτοῦ, ἐνῷ πολλοὶ ἐκ τῶν ἔθνικῶν δλόκληρα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν διὰ κενοδοξίαν διεσκόρπισαν; Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ οἱ ἔθνικοι ἐπράξαν διὰ μόνην κενοδοξίαν δὲν θὰ ἦτο αἰσχος εἰς τὸν χριστιανόν, ἐὰν δὲν πράξῃ αὐτὸ διὰ τὸν φόβον καὶ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ; Δύσκολον εἶνε τὸ νὰ μὴ ἔχῃ τις ἔχθρούς; Τὸ μὴ μισῆ καὶ ὑβρίζη τινά; Νὰ μὴ ἀρπάζῃ καὶ οἰκειοποιῆται τὰ ξένα καὶ ἀλλότρια πράγματα; Νὰ μὴ ψευδορκῇ καὶ ἐπιφρκῇ καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις; Καὶ διὰ νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀποφυγὴν αὐτῶν, διὰ τῆς τῶν ἐντολῶν τηρήσεως, γίνεται ἀνάγκη νὰ ἀναβῇ ὑψηλὰ καὶ δύσβατα δρόν καὶ νὰ καταβῇ κορυνούς; Η νὰ πλεύσῃ τρικυμιώδη πελάγη καὶ ἀπεράντους ὥκεανούς; Η νὰ ἀναλάβῃ πτέρυγας καὶ ἀρθῆ εἰς τὸν δέρα καὶ τὸν οὐρανόν; Καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ ὑποφέρῃ μεγάλους κόπους καὶ ἀπομάξῃ ιδρῶτας πολλούς; Βεβαίως οὐχί. «Ἄς ἐμβλέψωμεν εἰς τῶν ἀγίων τοὺς βίους, καὶ μάλιστα εἰς τὸν βίον τοῦ σήμερον πανηγυριζόμενου ἀγίου Ἰγνατίου, ὅστις καὶ αὐτὸς εἶχε γυναικα καὶ τέκνα καὶ ὑποστατικά· καὶ ἐν τούτοις οὐδὲν πυρόδισεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκπλή-

ρωσιν τῆς ἐπιτεύξεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρκεὶ νῦν ἔχη τις ἀγαθὴν προαιρεσίν καὶ διάθεσίν καλὴν τῆς ψυχῆς καὶ εὐκόλως ἥθελε κατορθώσῃ ταῦτα πάντα, καθὼς λέγει ὁ χρυσοφρήμων Ἰωάννης: «Τί γάρ, εἰπέ μοι, φορτικὸν ἐπιτετάγμεθα; Ἐγε, φησί, γυναικαὶ σωφρόνει τοῦτο γε φορτικόν; εἰπέ μοι. Καὶ πῶς δποι γε πολλοὶ καὶ χωρὶς γυναικὸς σωφρονοῦσιν, οὐ χριστιανοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἑλληνες; ὃ ὑπερβαίνει τοίνυν ὁ Ἑλλην διὰ κενοδοξίαν μόνην» (Λόγ. ιγ' εἰς τὴν πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολὴν). Καὶ πάλιν «Τί γάρ φορτικὸν ἐπετάγημεν; δρον διατέμνειν; ή πτῆνα πρὸς ἀέρα; ή περαιώσασθαι τὸ Τυρονικὸν πέλαγος; Οὐδαμῶς. Ἄλλ' οὕτως εὔκολον πολιτείαν, ως μηδὲ ὅργανων δεῖσθαι, ἀλλὰ ψυχῆς καὶ διαθέσεως μόνης. Τί γάρ δύσκολον τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐπιταγμάτων; μηδένα ἔχει ἔχθρον, μηδένα μίσει, μηδένα λέγε κακῶς» (Οὐαὶ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον). Καὶ διὰ νὰ μάθωμεν, χριστιανοί, ἀκόμη ἀκριβέστερον ὅτι αἱ ἐντολαὶ εἶνε εὔκολοι, ἀς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ τῆς Γραφῆς «Μὴ κλέψῃς». Ποῖον δὲ εἶνε εὔκολώτερον, τὸ νὰ κλέψῃ ή νὰ μὴ κλέψῃ τις; Βεβαίως τὸ νὰ μὴ κλέψῃ. Διότι ἐκεῖνος ὅστις δὲν κλέψει εἶνε ἡσυχος, ἀτάραχος τὴν συνείδησίν του, κοιμᾶται ἀμέριμνος, δὲν ἔχει φόβον τινά, δὲν ἔμβαίνει εἰς κόπους καὶ κινδύνους, βλέπει δλους μὲ καθαρὰν συνείδησίν καὶ χωρὶς ἐντροπήν. Ἐκεῖνος δὲ ὅστις θέλει νὰ κλέψῃ, ἔχει ταραχὴν ἐν ἑαυτῷ, ἔμβαίνει εἰς κόπους, περιεργάζεται τρόπους, ἐφευρίσκει μηχανὰς διὰ νὰ ἐκπολιορκήσῃ τὴν οἰκίαν, ή τὸ ἐργαστήριον τοῦ δμοίου αὐτοῦ, φοβεῖται μήπως συλλάβωσιν αὐτὸν καὶ φονεύσωσιν, οὐδέποτε κοιμᾶται ὑπνον γλυκύν, οὐδέποτε τρώγει μὲ ἡδονὴν φαγητόν, καὶ ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ ἔχει ἀκατάπαυστον ἔλεγχον, ὅστις καταβιθρώσκει αὐτὸν πάντοτε, ως τὸ ξύλον ὁ σκώληξ. Λέγει πάλιν ὁ Κύριος ὑμῶν «Εὔλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς». Ποῖον δὲ εἶνε εὔκολώτερον τὸ νὰ καταρᾶται καὶ κατηγορεῖ τις, ή τὸ νὰ μὴ κατηγορῇ; Βεβαίος τὸ δεύτερον. Διότι ὁ μὴ κατηγορῶν μένει ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε πειρασμόν, καὶ ὅχι μόνον δὲν δοκιμάζει κανὲν κακόν, ἀλλὰ καὶ ἔπαινον ἀπολαμβάνει παρὰ πάντων. Ο δὲ κατηγορῶν καὶ εἰς κίνδυνον ἔμβαίνει καὶ εἰς ὑποψίας ὅτι πιθανὸν νὰ μάθῃ αὐτὸς

ὁ κατηγορηθείς, εἴτε μικρὸς εἴτε μέγας εἶνε. Καὶ ἐὰν μὲν ἦν μέγας, εὐθὺς καὶ παιδεύεται ὁ κατηγορήσας, ἐὰν δὲ μικρός, παρευθεὺς κάκεῖνος κατηγορεῖ καὶ ὑβρίζει τὸν κατηγορήσαντα μὲτὰς αὐτὰς καὶ περισσότερας ὕβρεις. Διὰ τοῦτο, καλῶς εἶπεν ὁ Ἀγιος «Μὴ ἄρπαζε, φησίν, ὁ Χριστὸς τὰ μὴ σά· μὴ πλεονέκτει· μὴ ἐπιόρκει· ποῖον ἔχει τοῦτον πόνον; Τούναντίον μὲν οὖν ἦν πόνος, ὅταν μὲν γάρ· εἴπες κακῶς, εὐθέως ἐν κινδύνῳ εἶ, ἐν ὑποψίᾳ, μὴ ἱκουσε περὶ οὐ εἶπες, ἀν τε μέγας ἦ, ἀν τε μικρός. Εἳν γάρ μέγας ἦ, ἐν ἔργοις κινδυνεύσεις εὐθέως, ἐὰν δὲ μιαρὸς τοῖς ἴσοις σε ἀμυνεῖται, μᾶλλον δὲ καὶ πολλῷ χαλεπωτέροις. (ὅμιλ. ιγ'. εἰς τὴν πρὸς Ἐβραίους). Εξ ὅλων λοιπὸν τούτων συμπεραίνομεν ὅτι αἱ ἐντολαὶ τοῦ Χριστοῦ εἰσὶν εὔκολώταται, ὅταν ἡμεῖς θελήσωμεν νὰ ἀσκήσωμεν αὐτὰς· ἀλλ' ἐὰν δὲν θελήσωμεν, τότε καὶ τὰ πλέον εὔκολα φαίνονται ἡμῖν δύσκολα, κατὰ τὸν Χρυσόστομον λέγοντα «Οὐδὲν δύσκολον, οὐδὲν φορτικὸν ἐπιτετάγμεθα, ἀν βουλώμεθα· ἀν δὲ μὴ βουλώμεθα, καὶ τὰ ράστα φορτικὰ ἡμῖν φανεῖται». Καὶ ως λέγει ὁ Παῦλος «Τὰ φύσει βαρέα, οὕτω κοῦφα γίνεται, ὅταν μὴ τοὺς πόνους λογιζόμεθα, ἀλλὰ τὰς ἀμοιβὰς αὐτῶν σκοπῶμεν, τὸ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται (Πρὸς Κορινθίους) Αἰνιγμα τὸ δρώμενον ἐστίν; Εἰ θλίψις, πῶς ἐλαφρόν; Εἰ ἐλαφρὸν πάλιν πῶς θλίψις; Ταῦτα γάρ ἐναντία. Ἄλλ' ἔλυσε τὸ αἰνιγμα τῇ ἐπαγωγῇ δείξας ἐλαφρόν. Μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, ἔθηκε τὸν στέφανον καὶ κοῦφον ἐποίησε τὸν ἀγῶνα. Μαρτυρεῖ τοῦτο καὶ ὁ προφήτης Δαβίδ, ὅστις διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνταμοιβῆς καὶ τῆς μισθαποδοσίας ἐφύλαττε μετὰ χαρᾶς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, διὸ καὶ ἐλεγεν. «Ἐκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν» (Ψαλμ. ριη').

Λοιπὸν ἐὰν θέλωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀγαπηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ δοξασθῶμεν καὶ τιμηθῶμεν ὅπως οἱ δίκαιοι οἱ εὔσεβεῖς πολιτευθέντες, καὶ νὰ γίνωμεν σύνοικοι μετὰ τῶν ἀληθῶν καὶ θεοφιλῶν αὐτοῦ ἐργατῶν, ἐξ ὃν εἴς ἐστὶ καὶ ὁ ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Ἰησοῦς, ἀς μὴ βλέπωμεν τοὺς προσωρινοὺς κόπους καὶ θλίψεις,

ἀλλ' ἀς στοχαζόμεθα τὴν ἀνταμοιβὴν καὶ τὸν μισθὸν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καθόσον ὁ μὲν ὀλίγος κόπος καὶ ἡ μικρὰ θλίψις ἔστι πρόσκαιρος καὶ παρέρχεται ἡ ἀνταμοιβὴ δὲ αἰώνιος καὶ ἀδιάλειπτος. Οὕτως ὁ ναύτης καὶ ναύκληρος δὲν ἀποβλέπει εἰς τὰς τρικυμίας καὶ εἰς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ στοχαζόμενος τὸ κέρδος, ὅπερ μέλλει νὰ ἀπολαύσῃ, καταφρονεῖ τοὺς κινδύνους καὶ εὐφραντεῖ. Τοιουτοτρόπως θεωρεῖ ὁ πραγματευτὴς ἐλαφροὺς τοὺς κόπους ἔνεκεν τῆς ἐλπίδος τοῦ πλούτου.

Οὕτως ὁ στρατιώτης δὲν νομίζει βαρείας τὰς πληγὰς καὶ τὸν θάνατον αὐτόν, διότι ἐστοχάσθη τὴν νίκην καὶ τοὺς νικητηρίους στεφάνους, οὓς οὐθελε λάβῃ. Οὕτως ὁ γεωργὸς καὶ ἐργάτης δὲν συλλογίζονται τοὺς κόπους καὶ μόχθους τῆς καλλιεργείας, διότι ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν θερισμὸν καὶ τὴν κάρπωσιν. Καὶ ἐν γένει εἰπεῖν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ βαρέα γίνονται ἐλαφρά, ὅταν δὲν συλλογίζονται τὶς τοὺς κόπους καὶ μόχθους, ἀλλὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τοὺς μισθούς, τοὺς ὅποιους μέλλει νὰ ἀπολαύσῃ. Καὶ ἀληθέστατοι μάρτυρες τούτων εἰσὶ πάντες οἱ τὰς ἐντολὰς τοῦ Δεσπότου ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρήσαντες, καὶ μάλιστα ὁ σύμμερον ἑορταζόμενος καὶ πανηγυριζόμενος Ἰγνάτιος. Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν καὶ δοξολογίαν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου Μηθύμηνς ἀς κατανυχθῶμεν ἐν πίστει, καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ καθαρᾶς καρδίας, ἀς πανηγυρίσωμεν εὐφραινόμενοι, οὐχὶ ἐν συμποσίοις καὶ μέθῃ καὶ ἄσμασι καὶ χοροῖς, διότι διὰ τῶν τοιούτων δὲν πανηγυρίζεται, δὲν δοξολογεῖται, δὲν εὐχαριστεῖται καὶ δὲν ἐπαναπαύεται ὁ "Ἄγιος, ἀλλὰ δοξάζομεν καὶ τιμῶμεν αὐτόν, ἐὰν μηδῶμεθα τὴν προφῆτα, τὴν ἀνεξικακίαν, τὴν ἀπλότητα, τὴν πρὸς τοὺς πτωχοὺς συμπάθειαν αὐτοῦ, τὴν ἐλεημοσύνην, τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἀγάπην, τὴν ἀγαθὴν προσαίρεσιν καὶ διάθεσιν τῆς ψυχῆς, τὸν διάπυρον ζῆλον εἰς τὴν κατόρθωσιν τῆς ἐναρέτου πολιτείας, τὴν ὑπακοὴν εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Δεσπότου ἡμῶν Χριστοῦ, δηλαδὴ ἐὰν γίνωμεν καὶ ἡμεῖς πρᾶποι, ταπεινοί, συμπαθεῖς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἐλεήμονες, ἀμνοσίκακοι, ἐὰν ἔχωμεν πρὸς ὄλληλους ἀγάπην καὶ μὴ ἡμεθα φθονεροί, ἄρπαγες, ἄδικοι, ψευ-

σται, ἐπίορκοι, μέθυσοι, πόρνοι, μοιχοί· διότι μοιχοὶ καὶ πόρνοι καὶ οἱ τοιοῦτοι δὲν κληρονομοῦσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ τότε ὡς ἀληθῶς δοξολογοῦμεν καὶ τιμῶμεν τὸν ἄγιον, ἔχομεν αὐτὸν προστάτην εἰς τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, βοηθὸν εἰς τὰς θλίψεις ἡμῶν καὶ μεσίτην εἰς τὸν Δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἵνα φωτίζῃ καὶ ὁδηγῇ ἡμᾶς εἰς πᾶν ἔογον ἀγαθόν, ἐνισχύῃ εἰς τὴν τῆροσιν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα μὲν δίδῃ ἡμῖν τὰ ἐπίγεια ἀγαθά, ἐκεῖ δὲ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ἀναδείξῃ ἡμᾶς κληρονόμους τῆς ἐπουρανίου βασιλείας. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

τοῦ

ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΛΕΣΒΩ

ἐν ἔτει ζρλ' 1622

ὑπὸ

ΡΑΦΑΗΛ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Ἐπιδιορθωθεῖσα καὶ τὸ πλεῖστον συμπληρωθεῖσα

παρὰ τοῦ

πανιερωτάτου Μητροπολίτου

ΠΡΩΗΝ ΕΡΣΕΚΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

τοῦ ἐκ Βατούδης τῆς Λέσβου

ἐν ἔτει 1900

Τῇ τριακοστῇ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ψάλλεται
ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἄλεξανδρου ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἐσπερινοῦ ἥχος πλ. δ'.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ πατέρων Ἄλεξανδρε ἱερωσύνης κανών, σωφροσύνης
ὑπόδειγμα, μοναζόντων στήριγμα, ἐκκλησίας τὸ καύγη-
τα, ἀγάπης θείας τὸ ἐνδιαιτημα, πηγὴ θαυμάτων γλῶσσα ἡδύ-
λαλος, στόμα θεόφημον, σκεῦος τοῦ ἀγίου Πνεύματος καὶ νοη-
τὸς γέγονας παράδεισος θεομαχάριστε.

Πάτερ ἱερὲ Ἄλεξανδρε ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ σεαυτὸν ἀνα-
τέθεικας ἀνενδότοις νεύσεσι τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι· διὸ
ἐνθέως ἀγλαιϊζόμενος, νύκτα διέβης βίου καὶ ἡστραψας, θείοις
διδάγμασι καὶ θαυμάτων χάριτι ἀποστοῦν χρόνια νοσήματα
καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θεόφρον Ἄλεξανδρε φωτοφανείᾳ τὸν νοῦν καθαρῶς
αὐγαζόμενος τῶν παθῶν ἐλώφησας πολυκύμαντον θάλασ-
σαν, καὶ ἀπαθείᾳ ὑπεριπτάμενος καθαρωτάτοις πτέρυξιν ἔφθα-
σας, ἐνθα τὸ ἄφραστον κάλλος καὶ ἀμήχανον ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτε-
γῶς δεόμενος τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα ἥχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ νῆσος Λέσβος ἀγειρομένη πανδήμως,
Ἄλεξανδρον τὸν τοῦ Θεοῦ θεράποντα, καὶ τοῦ Εὐαγγε-
λίου θεσπέσιον κήρυκα ὡς θησαυρὸν πολύτιμον ἐν κόλποις κατέ-
χουσα. Διὸ ἀνύμνησον αὐτοῦ τοὺς ἀκαμάτους ἀγῶνας, οἵς κα-
τηζίωται ἐπιτελεῖν θαυμάσια, καὶ τοῖς ἀσθενέσιν ἴαμάτων τὴν
χάριν ἀφθόνως παρέχεσθαι. Δεῦτε οὖν πάντες οἱ τὴν μνήμην
αὐτοῦ εὐλαβῶς τελοῦντες, ἔγκωμιοις αὐτὸν στέψωμεν, καὶ τῷ
Σωτῆρι ἀνακράξωμεν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἥχου
Ἀναγνώσματα ζήτει τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου
Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια ἥχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἱεραρχῶν καλλονή, ὄρθιοδοξίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα,
ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ
τῆς εὔσεβείας περιτείχισμα, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ ἐπίγειος ἄγγε-
λος, ἡ μυροθήκη τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, ἡ λυχνία τε ἡ χρυσῇ
καὶ πολύφωτος, ὅρμος ὁ γαληνότατος, λιμὴν ὁ σωτήριος, τίμιον
σκεῦος Κυρίου θαυματουργὸς ὁ πανθαύμαστος, Χριστὸν κατα-
πέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον] **Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὄστιου αὐτοῦ.**

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ καὶ κατὰ πάντα τοῖς ἀγγέλοις αἱ-
δέσιμος, ἡ βρύσις τῶν ἴαμάτων ἡ γλυκυτάτη πηγὴ θείων
χαρισμάτων τὸ ἔξαντλημα, φωστὴρ ὁ ἀκοίμητος, ὁ ποιμὴν ὁ
πραότατος, ὁ εὔσεβείᾳ συγκρατήσας τὸ ποίμνιον, ὁδηγήσας τε
καὶ ποιμάνας ἐν χάριτι, λύκους ὡς τροπωσάμενος δεινῶς αἱρε-
τίζοντας, ὁ ἐν σκηνώμασι θείοις ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Χρι-
στὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν διθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις τῶν μοναζόντων κρηπίς, τῶν ἀρετῶν τὸ ἀρραγὴς
φυλακτήριον, ὁ γνώμων τῆς εὔσεβείας, ἱερωσύνης κανῶν,
ποταμὸς ναμάτων θείω ἐμπλεως, ἐξ οὗ καταρδεύεται τῶν Λε-
σβίων ὄμηγυρις πρὸς εὐκαρπίαν ψυχικῆς σωτηρίας τε, καὶ πρὸς
ἴασιν ἀλγηδόνων τοῦ σώματος, ἀνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε ἄγ-
γελε, στόμα τὸν νόμον Κυρίου ἐκμελετῆσαν, Ἄλεξανδρε, Θεοῦ
κληρονόμε τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἥχος β'.

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν καθάπερ ὑψίκομον δένδρον ἐμπεφύτευσαι,
ΣΙΣΜΑΝΟΓΙΟ Μακάριε, μυριπνόοις ἀνθεσι τῶν ἀρετῶν πνευματικὴν
εὐδίαιν τοῖς πᾶσιν ἔξέχεας. Πρᾶος δὲ γενόμενος καὶ ταπεινὸς
τῇ καρδίᾳ τὸν σὸν οὐράνιον ἐμμήσω διδάσκαλον· διὸ καὶ τὸ
μνημόσυνόν σου. εἰς τὸν αἰώνα μένει. Ἄλλ' ὡς πανεύφημε τοῦ
Θεοῦ θεράπον, εἰ καὶ μετέστης ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ'
ἡμῶν τῷ πνεύματι, παρρησίᾳ νῦν τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ
σὺν ἀγίοις δοξάζεις τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον, αὐτὸν ἵκέτευε,
ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν. Κάθισμα ἥχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρο.

Πολύφωτος ἀστὴρ μοναζόντων ἐδείχθης, καὶ γνώμων ἀκρί-
βης ἐγκρατείας παμμάκαρ, τὴν πίστιν ἐτράνωσας τοῖς
σοφοῖς σου διδάγμασιν. Ὁθεν ὅσιε ὑπὲρ τῶν σοὶ προστρεχόντων
λύσιν αἴτησαι ἀμπλακημάτων θεόφρον Θεῷ παριστάμενος.

Οδήγησον ἡμᾶς ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ πρὸς κα-
κῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον παροργίζοντας Κύριον,
ἀπειρόγαμε εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀν-
θρώπων Θεοῦ ἐνδιαιτημα.

Μετὰ τὸν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα ἥχος α'.

Τὸν τάφον δου Σωτῆρο.

Πικρὰν καταβαλῶν τῶν παθῶν τυραννίδα, καὶ τάφον ἱερὸν
τοῦ σοῦ σκήνους ἐνθέως ἵατρεῖον ἀνέδειξας, καὶ πηγὴν
ἀγιάσματος. Ὅθεν ἄπαντες ἐν κατανύξει καρδίας εὐφημοῦμενοι
σε ἀρχιερέων ἀκρότης παμμάκαρον Ἀλέξανδρε.

Καὶ νῦν. Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες.

Εἴτα οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ δ'. ἥχου, προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ιεράρχου. **Καὶ νῦν,** Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ίδιόμελον, ἥχος πλ. β'.

Εὗ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εὖ ἔργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χρι-
στοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἔβαστασας, σὺ καὶ τὸ
δοθέν σοι τάλαντον ἐπηγένσας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσι γῆ-
ούκ ἐφθόνησας· διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἡγέωκται, εἰσελθε εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ἄγε
Ἀλέξανδρε.

Σῶδον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Ο κανὸν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου

Ωδὴν α'. ἥχος δ'. **Τριστάτας κραταιούς.**

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παρεστῶς στεφηφόρος, ὃς βιώσας ἐπὶ γῆς
ὅσιως, καὶ φωτὶ λαμπόμενος φώτισόν μου τὴν καρδίαν, καὶ
τὸν νοῦν τοῦ ὑμνήσαι σου τὸν ἴσαγγελον βίον Ἀλέξανδρε.

Ωράθης εὐχλεοῦς μακαρίας τε ρίζης, ἐκβλαστάνων Ἱερῶν,
ὃς κλάδος ἀληθῶς εὐκαρπίας κληρούμενος, πίστεώς τε καὶ ἐπί-
πιδος καὶ ἀγάπης καὶ χάριτος παραδόξων θαυμάτων θεόληπτε.

Θυσίαν σεαυτὸν καθαρὰν καὶ τελείαν τῷ παθόντι δι' ἡμᾶς
προσήγαγες Χριστῷ τὴν ψυχὴν ἀποκτείνοντα ὅσιε νεκρώσας τὰ
πάθη διὰ πόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τέ πάτερ δεήσεως.

Ὑνώρθωσας ἡμᾶς ἀπωλείας εἰς βάθος πεπτωκότας, τὸν
Χριστόν, κυήσασα ἀγνή, ἐξ ἀχράντων λαγόνων σου, τοῦτον νῦν
ώς παρρησίαν κεκτημένη ἵκετευε λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς
δούλους.

Ωδὴ γ'. **Οὐκ ἐν σοφίᾳ.**

Μόνα ποθήσας τοῖς βροτῶν ὄφθαλμοῖς τὰ ἀόρατα, πρὸς ἄ-
τριβοις δεξιαις ἀνεπιστρόφους διώδευσας ἔχων ὁδηγοῦσάν
σε θείαν ἀντίληψιν.

Αγίων βίους ἐμμιμήσω θεόφρον ὡς ἄγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυ-
χῆς ἐκτήσω, πάτερ Ἀλέξανδρε, οἶκος θείου πνεύματος ἀναδει-
κνύμενος.

Τὸν τῆς Τριάδος ἀπεκύησας ἐνα πανάρωμε, ἀναπλάττον-
τα ἡμᾶς τοὺς συντριβέντας τὸ πρότερον κακίᾳ τοῦ ὄφεως τοῦ
πολεμήτορος.

Κάθισμα. **Τὸν τάφον δου Σωτῆρο.**

Πολύφωτος ἀστήρ δαδουχία θαυμάτων, καὶ ἄθλων Ἱερῶν
καταυγάζων τὴν Λέσβον, Ἀλέξανδρε μακάριε, ἀληθῶς
έχρημάτισας ὅθεν σήμερον τὴν φωτοφόρον σου μνήμην ἐορτάζο-
μεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μητέρα σὲ Θεοῦ προκατήγγειλαν κόρη, ἐσμὸς τῶν προφη-
τῶν μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ κόσμῳ ἐκήρυξαν, καὶ ἡμεῖς ἐπι-
στεύσαμεν· ὅθεν ἄπαντες εὔσεβοφρόνως τιμῶμεν ἀνυμνοῦντές
σε, καὶ θεοτόκον κυρίως ἀεὶ ὄνομάζομεν.

Ωδὴ δ'. **Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.**

Οὐκ ἡλάττωται σὴ λάρναξ ὅδωρ βλύζουσα ἄγιον, καὶ τοῖς
θηλιθομένοις ἄμα τοῖς νοσοῦσι τῷ σώματι, ἀπαλλαγὴν
καὶ ὑγείαν θεία χάριτι τοῖς προστρέχουσι παρεχομένοις ἐκάστοτε.

Τπανοίγων τὴν καρδίαν συμπαθῶς πάτερ ἔγδοξε πενομέ-
νοις πλοῦτος καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὄρφανῶν τε προσ-

τάτης ἔχρημοι τισας, θεραπεύων ἐν τούτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νόμον θεῖον καταγγέλλων ἀνομοῦντας ἐπέστρεψας καὶ πιεῖν προθύμως πόμα μαρτυρίου ὑπέδειξας, μεθ' ὧν εἰς θείας ἐπαύλεις κατεσκήνωσας ἐντρυφῶν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς πανασίδιμε.

Ραθυμίᾳ συσχεθέντα, καὶ παθῶν ἀμαυρότητι, ὅλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ δουλεύοντα, τὸν ἀναμάρτητον λόγον ἡ κυήσασα, φωταγώγησον καὶ πρὸς ζωὴν χειραγωγησον.

’Ωδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ως θεῖος γεωργὸς ἐν χερσωθείσαις ψυχαῖς ἕρριψας ὡς σπόρον τὸν θεῖον λόγον γεωργεῖν σωτηρίας παρασκευάσαις νοήματα.

Δοχεῖον πεφυκώς, θείου πνεύματος ὅσιε, ὄχλοιντα πνεύματα φυγαδεύειν, καὶ νοσούντων ἀμισθος θεράπων γενόμενος.

Πηγὴ θαυματουργὸς τοῖς πιστοῖς ἐγνώσθη ὁ τάφος σου, καὶ ἀμισθον ἰατρεῖον τοῖς νοσοῦσι καὶ πρὸς σὲ καταφεύγουσι.

Ἐγχθρῶν ἀναγωγῆς καὶ βαρβάρων προσβολῆς ἄχραντες τοὺς κεκτημένους σε ρῦσαι πρεσβείαν ὑπέρμαχον καὶ κραταιὰν ἀντιληψιν.

’Ωδὴ στ'. Ἡλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἔσεισε πάτερ τῆς ψυχῆς σου ὁ πονηρὸς τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γάρ τῆς ἀληθείας ὡς ἴδρυτο ἀκλόνητος, θείῳ σθένει κρατυνόμενος.

Σοφίᾳ Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὑψος ἱερώτατες φθάσας, καθεῖλες τοῦ πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις, χάριτι τὴν καρδίαν ταπεινούμενος.

Λειμῶν εὐανθῆς σοφὲ ὠράθης τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη τῶν θαυμάτων τὴν εὐωδίαν πᾶσι πιστοῖς, ἵερε Ἀλέξανδρε ἱεροπρεπῶς προβαλλόμενος.

Αγία Παρθένε τὴν ψυχὴν μου ἦν ὁ ἔχθρος δολίως, κατ-

σπίλωσε τῇ ἀμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ δυσωποῦσα ὑψωσον καὶ τῷ φωτὶ καταλάμπουνον

Κοντάκιον. Ἡ παρθένος σύμερον.

Ως φωστῆρα ἄδυτον τοῦ νοητοῦ σε ἡλίου, συγελθόντες σήμερον ἀνευφημοῦμέν σε ὑμνοῖς, ἔλαμψας τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἀπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὑψος, Ἀλέξανδρε θεοφόρε, χαίροις πάντων τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Ο οἶκος.

Θείων ἐνταλμάτων ἐραστῆς γενόμενος, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπώμων ἀράμενος τῷ Χριστῷ ἡκολούθησε πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου ἀποταξαμένοις. Ταῖς παννυχίσι γάρ προσκαρτερῶν προσευχαῖς, καὶ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα καθυποτάξας τῷ πνεύματι τοῖς νοεροῖς τοῦ πνεύματος πτέρυξιν οὐρανοφόρος ἐγένετο. Διὸ ἀνωθέν φωτισμῷ ἀμειβόμενος τὴν νῆσον Λέσβον ἐφώτισε. Τὴν μνήμην οὖν τῶν ἀγώνων αὐτοῦ ἐν ἐγκωμίοις γεραίροντες, χάριν δὲ καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ ταῖς ικεσίαις αὐτοῦ ἐξαιτούμενοι εὐλαβῶς βοῶμεν αὐτῷ· χαίροις πάντων τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Τῷ αὐτῷ μνήμῃ Νοεμβρίου 30. Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Μηθύμηνης.

’Ωδὴ ζ'. Ο διαδώδας ἐν πυρὶ.

Λαὸς ὁ σύμπας εὐφημεῖ τὴν σὴν πανίερον μνήμην, καὶ χαρμοσύνως ἐκβοᾷ τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος φάλλοντες, ὑπερύμνητε Κύριε ὁ δοξάσας τοὺς ἀγίους σου εἰς αἰώνας.

”Ηνθισας μάκαρ εὐπρεπῶς, ὁρόδον ἐν τῇ Λέσβῳ καθάπερ, καὶ ἔλαμψας εἴαπερ ἀστήρ, καὶ ὡς ἥλιος ἔφανας ἀπασι μελωδοῦσι καὶ φάλλουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Στήσας τοὺς πόδας σου σοφὲ ἐπὶ ὄρους τῆς Λέσβου γενναίως, καὶ πρὸς τὰ ὑψη ἐνορῶν ὡς Μωϋσῆς προσωμίλεις τῷ κτίστῃ σου, ἀγωνίαις καὶ δάκρυσιν ἀνεβόας ὑπερύμνητε Κύριε ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Παῦσον τὰ κύματα ἀγνὴ τῆς βεβουθισμένης ψυχῆς μου, καὶ καταπράῦνον αὐτῆς λογισμὸν τῶν ἀθέσμων μου πράξεων, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

’Ωδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὐδαμῶς ἡδοναῖς ἀπενύσταξας, ἐγρηγόρεις δέ, μᾶλλον δὲ παρέδραμες νύκτα τοῦ βίου ὅσιε, καὶ κοιμίσας τὰ πάθη σαρκός, πρὸς ὅρμον ἀπαθείας εὐθέως κατήντησας.

Ιατρεῖον παθῶν ἀναδέδεικται ἡ σορὸς τῶν ἀγίων λειψάνων σου, ἥν καὶ κυκλοῦντες μέλψωμεν, ἵερώτατε πάτερ, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Μοναζόντων ἐδείχθης ὁμόσκηνος, καὶ δικαίων συνόμιλος ὅσιε, ζήσας βίον θεάρεστον, σὺν αὐτοῖς τῇ Τριάδι μέλπων ἀπαύστως, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ιερεῖς καὶ λαὸς εὐλογοῦσί σε, παντευλόγητε κόρη πανάμωμε, τὴν εὐλογίαις ἀπαντας στεφανώσασαν πίστει τοὺς μελωδοῦντας.

’Ωδὴ θ'. Εὖα μὲν τὸ τῆς.

I'δού σοι τὸν δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντι πάτερ θεόφρον ἱεράρχα, οὐράνια ἡνοίχθη σκηνώματα, καὶ τόποι φωταυγεῖς σὲ ἐδέξαντο ἀγιωσύνῃ διαλάμποντα.

Ως μύστης ὡς θεῖος ἱερεύς, ὡς ἄριστος ποιμενάρχης, καὶ ὡς φωστήρ Μυτιλήνης καθωράθης ὡς θαυμάτων αὐτουργὸς μεμακάρισαι, καὶ ἀγίων χοροῖς συνηρίθμησαι, πᾶσιν ἀγίοις συναγαλλόμενος.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλε τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ σκότος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, ὡς ἵερώτατε Ἀλέξανδρε.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ πανάμωμε Θεοτόκε μήτρα γέγονεν, ὡς φωτιζόμενοι τοῦ σκότους λυτρούμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦν-

τές σε, καὶ πόθῳ ἀληθῇ μακαρίζοντες, μόνη ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Γυναικεῖς ἀκουτίσθητε.

Tοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν ὡς βλαβερὰν ἐξέφυγας, καὶ ταῖς νηστείαις τὴν σάρκα μαράνας ἀνακαινίζεις εἰς ἀετοῦ νεότητα καὶ δόξαν κατεπλούτησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, ποιμεναρχῶν ἡ ἀκρότης· Ἀλέξανδρε θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Hεὸν ὅνπερ ἐγέννησας Παρθένε παναμώμητε, ἵκέτευε ὑπὲρ πάντων τῶν εὔσεβῶν σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀνδρέᾳ τε τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ νιοῦ καὶ στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἀγίων· καὶ γὰρ ἴσχύεις ὡς θέλεις.

Εἰς τὸν αἴνους στιχηρὰ ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Tῇ παμφαεῖ πανηγύρει τοῦ ἱεράρχου Χριστοῦ εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφραγθῶμεν, ἐτήσιον τελοῦντες φαιδρὰν ἔορτὴν τῆς αὐτοῦ μεταστάσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Hφωτοφόρος σου μνήμη πάτερ ἐπέλαμψε, τὰς τῶν πιστῶν καρδίας κατευφραίνουσα πάντων· ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδυσώπει ἐκάστοτε, ἵνα ρυθμωμεν κινδύνων καὶ συμφορῶν οἱ τιμῶντές σε Ἀλέξανδρε.

Eκ τοῦ ἀγίου σου τάφου, πάτερ Ἀλέξανδρε, λάσεις λαμπτῶν χορηγοῦνται ἀφθόνως τοῖς πίστει προσιοῦσιν· οὕτω κάμοι τὰς ἀσθενείας ἐπίσκεψαι, καὶ τῷ Θεῷ ἵκετεύων ὑπὲρ ἐμοῦ, ἰλεωγεν τοῦτον ἀπέργασαι.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Ο σιε τρισμάκαρ ἀγιώτατε πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, αὐτὸς καὶ νῦν πατήρ ἡμῶν θεοφόρε Ἀλέξανδρε· αἰτησαι πρεσβείαις σου δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ τῆς θείας λειτουργίας.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΥΣ ΤΑΞΙΑΡΧΑΣ

ΠΟΝΗΘΕΙΣ ΠΑΡΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ

Εύλογήσαντος τοῦ ἰερέως ἀρχόμεθα, τοῦ Κύριε εἰδάκουσον· εἴτα ψάλλομεν τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ μέλους. Τὸ τροπάριον. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν. Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε· εἴτα τὸν Ν'. καὶ καθεξῆς ψάλλομεν τὸν κανόνα, οὐ δὲ ἀκροστιχίς. «Ἐπικαλεῖσθε κάμνοντες τοὺς ἀγγέλους.»

‘Ωδὴ α’. ‘Τγράν διοδεύδας.

Εἰς βάθους καρδίας μου προσελθών, ναῷ τῷ πανσέπτῳ, τῶν ἀστλῶν σου λειτουργῶν, ἀγία Τριάς τούτους φρουρούς μοι, ἐκδυσωπώσε προστῆσαι ἐκάστοτε.

Πολλαῖς περιπέπτωκα συμφοραῖς, καὶ νόσοις ποικίλαις ἐκ πολλῶν μου ἀμαρτιῶν· διὸ Μιχαὴλ ὁ Ταξιάρχης, καὶ Γαβριὴλ με πατῶν τούτων ῥύσασθε.

‘Ιστάμενος ἔμπροσθεν τριλαμποῦς, θεότητος αἴγλης καὶ θεούμενος μετοχῆ, φωτὸς τοῦ ἀρρήτου, Ταξιάρχα, τῆς τῶν παθῶν με σκοτώσεως λύτρωσαι.

Δόξα.

Kακίας καὶ βλάβης τῶν δυσμενῶν, Μιχαὴλ ὁ ἄρχων, τῶν Ἀγγέλων με εἴξελοῦ· καὶ πᾶσαν πικρίαν τῆς ψυχῆς μου, εἰς γλυκασμὸν εὔμενῶς μεταποίησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Aρρήτως συνέλαθες, Μαριάμ, Θεὸν τῶν ἀπάντων· ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ· διὸ μετὰ πάντων τῶν Ἀγγέλων ὑπὲρ ὡς υἱόν σου ἰκέτευσον.

‘Ωδὴ γ’. Οὐρανίας ἀψιδος.

Aπορήσας ἐκ πάντων ὁδυνηρῶς κράζω σοι, πρόφθασον κἀμοί, Ταξιάρχα, τῷ ἐκζητοῦντί σε, τὴν σὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, ὡς πολλοῖς προέφθασας καὶ ἔσωσας.

Λειτουργοί, μυστηρίων, τῶν τοῦ Θεοῦ μέγιστοι, οἱ πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπων καταπεμπόμενοι, θεῖοι ἀρχάγγελοι. Τοὺς σους ἰκέτας φρουρεῖτε καὶ πρὸς βίον ἔνθεον τούτους προτρέπετε.

Ἐπὶ κλίνης ἀθλίως κατακλιθεὶς ἔρριμμαι πρὸ πυλῶν ναοῦ σου, Ἀγγέλων ὁ Ἀρχιστράτηγος· σὺ κατοικείρησον, τὸν σὸν ἰκέτην καὶ δός μοι, τῆς ψυχῆς τὴν ἵασιν καὶ τὴν τοῦ σώματος.

Δόξα.

Iκεσίαν μου ταύτην, τὴν πενιχρὰν πρόσδεξαι, ἃν ἀπὸ καρδίας, ἐν κατανύξει προσάγω σοι, θεῖε ἀρχάγγελε καὶ πρὸς τὸν κτίστην μου ταύτην, ἀναφέρων αἴτησαι, πταισμάτων ἀφεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Hειλόγων αἱ γλῶσσαι, τὸ ἐπὶ σοὶ μέγιστον, ἔξειπεῖν τολμῶσαι ἀδυνατοῦσιν, ἀγνή, μυστήριον, διὸ τοὺς σιγῆ τοῦτο καὶ προσκυνοῦντας Παρθένε, καὶ πιστῶς δοξάζοντας, σκέπε καὶ φύλαττε.

‘Ωδὴ δ’. Εἰδακήκοα Κύριε.

Συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ὑπακούσας ὅλως, Θεοῦ ἀρχάγγελε, παρρησίας σῆς γεγύμνωμαι· μεταγνόντα ἥδη μὴ παρίδης με.

Θεωρίας, ἀρχάγγελε τῶν σκοτεινοτάτων δαιμόνων ρῦσαι με ἐν καιρῷ ὅτε τοῦ σώματος ἡ ψυχή μου μέλλει ἐκχωρίζεσθαι.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας μου, ὅλας ἀνεθέμην, Θεοῦ ἀρχάγγελε, τὴν ψυχήν μου παραμύθησον, καὶ σαρκὸς τοὺς πόνους καταπράῦνον.

Δόξα.

Kαταφύγιον ἀπαντεῖς, καὶ ωχυρωμένον πύργον πυρίμορφοι, τὸν ναὸν ὑμῶν, ἀρχάγγελοι, κεκτημένοι νῦν ὑμῖν προσπεφεύγαμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Aποστάντα τοῦ κτίστου μου, ἀλλ’ ἐν μετανοίᾳ ἐπανερχόμενον τούτῳ πάλιν με οἰκείωσον, σὺ παρθενομῆτορ, μεσιτείαις σου.

‘Ωδὴ ε’. Φώτισον ἡμᾶς.

Aπαντα φλογμόν, ἀθυμίας ἀποσβέσατε· τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς οἱ πυρσολαμπεῖς, καὶ τῆς χαρᾶς ὑμῶν δρόσον ταῦτη ἐκπέμψατε.

Μέτρῳ τῶν κακῶν, ὑπερέβην πάντα ἀνθρωπον· διὸ ὁδόντων δράκοντος φοβεροῦ, καταπιεῖν με ζητοῦντος, Ἀγγελοι, σώσατε.

Νίκην κατ’ ἔχθρῶν, τῶν ἀύλων, ἄϋλοι ἀρχάγγελοι, τῶν κινουμένων πάντοθεν καθ’ ὑμῶν, συμπολεμοῦντες ἀοράτως μοι παρέχετε.

Δόξα.

Ολον μου τὸν νοῦν, ἀστραπαῖς ταῖς ἔχ προσώπου καταλαμπρύνας κάθαρον Μιχαὴλ· ἵνα τρανῶς καθορῶ σου κάλλος τὸ ἄρρητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νέαν καὶ δεινήν, ἐφιστᾶσαν μοι τὴν ἔφοδον· ἐκ ληστρικῶν τοῦ πονηροῦ προσβολῶν σῇ, Θεοτόκε, δυνάμει ἄρδην ἀπώλετον.

’Ωδὴ στ’. Τὴν δέοσιν ἐκχεῶ.

Νεότητος τῆς ἐμῆς, ἀρχάγγελε, ἀμαρτίας καὶ ἀγνοίας μου πάσας τὸν ποιητὴν καὶ Θεόν μου δυσώπει ἐπιλησθῆναι ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως καὶ μοίρας αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, δωρεὰν μὲ ποιῆσαι συμμέτοχον.

Τοὺς μώλωπας καὶ τὰ τραύματα οἵδας τῆς ἀθλίας μου σαρκός, Ταξιάρχα, καὶ τὴν πικρὰν καὶ ὀλέθριον ταύτης, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου κάκωσιν· διὸ τῇ δεήσει μου προσχῶν θεραπείαν τὴν τούτων μοι βράβευσον.

Εἰσάκουσον, Μιχαὴλ Ταξιάρχα, τῆς φωνῆς τῶν ἐν τῷ θείῳ ναῷ σου· καὶ πρὸ τῆς σῆς θειοτάτης εἰκόνος, γονυπετούντων θερμαῖς παρακλήσεσι· καὶ δὸς τῶν εὔχῶν ἐπιτυχεῖν καὶ χαρᾶ ἀπελθεῖν εἰς τὰ ἴδια.

Δόξα.

Συνέκδημον ἐν ἔξοδῷ ψυχῆς μου, πρὸς πορείαν τὴν οὐρανοῦ ἔχειν σε δυσωπῶ, Μιχαὴλ Ταξιάρχα· καὶ τῆς ζωῆς μου ἐνταῦθα συλλήπτορα πρὸς πᾶσαν παράταξιν ἔχθρῶν καὶ φρουρῶν μου καὶ σκέπην καὶ φύλακα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανείκαστον τοῦ ἐκ σοῦ γεννηθέντος, Θεοτόκε ἀειπάρθενε αἰδία, τὴν διὰ σοῦ σωτηρίαν τῷ κόσμῳ καὶ εὐσπλαγχνίαν, καὶ οἰκτον, καὶ ἔλεον· διὸ ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν, πρὸς αὐτὸν σὲ μεσίτην προβάλλομαι.

Ἐπίθλεψόν ἐν εὔμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε.

Καὶ μνημονεύει ὁ ἰερεύς, δν ἡ παράκλησις γίνεται. Εἴτα ψάλλομεν τὸ κοντάκιον Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ. Τὸ Πᾶσα πνοή· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

’Εκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν δὲ Κύριος, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· δὲ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, καὶ δὲ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

Δόξα. Ταῖς τῶν ἀσωμάτων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἴτα. Ἐλέοσόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ τροπάριον· ἦχος πλ. 6'.

Ταξιάρχαι μέγιστοι, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, προστάται θερμότατοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, πάσης κτίσεως· οἱ περὶ τὴν ἄκτιστον, τῆς Τριάδος δόξαν, ἐν ὑψίστοις διῆπτάμενοι, καὶ ἐπινίκιον ὑμνον τὸν τρισάγιον μέλποντες Θεὸν τὸν τρισυπόστατον κτίστην τῶν ἀπάντων καὶ εὐσπλαγχνον, θείαις προστάσιαις ὑμῶν ἐκδυσωπεῖτε ἔχτενῶς, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς ἀπαντας, τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ Κύριε ἐλέοσον 16'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Καὶ ἀρχόμεθα τῶν ἐφεξῆς τροπαρίων τοῦ κανόνος.

’Ωδὴ ζ’. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Τῇ δυνάμει σου πάσης, λοιμικῆς ἀσθενείας καὶ πυρετοῦ χαλεποῦ τοὺς σὲ προσκαλουμένους· ἀπάλλαξον ἐν τάχει

Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε καὶ ὄφθαλμίας δεινῆς καὶ πάσης μαλακίας.

Οἱ τὸν θρόνον κυκλοῦντες, τῆς τρισυποστάτου Θεότητος,
Ἄγγελοι καὶ λάμψεως ἔκείνης μετέχοντες ἀρρήτως, τοῖς ἐν
σκότει καθεύδουσιν ἀντιπαρέχοντες φῶς, νυκτὸς ἀπολυτροῦσθε.

Ὑπομάζια βρέφη, ἀγκαλῶν τῶν μητρώων, καταθερίζον-
ται θανάτῳ πικροτάτῳ· διὸ συγκοπτομένας, Ταξιάρχα οἴκτε-
ρησον, τὴν κατ' αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ὄργην ἔξιλεώσας.

Δόξα.

Σωτηρίαν παράσχου, τοῖς μακρόθεν ἄπασιν ἐπιφοιτήσασι·
συνάμα τοῖς πλησίον ναῷ σου τῷ ἀγίῳ Μιχαὴλ Ἀρχι-
στράτηγε, τῶν ὄρατῶν τε αὐτῶν ἔχθρῶν καὶ ἀοράτων.

Καὶ νῦν.

Σὲ τὴν μόνην Παρθένον, καὶ μητέρα ἀπάντων, τοῦ Βασιλέως
Χριστοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοδότου ὑμνοῦμεν, προσκυνοῦμεν, Μα-
ριὰμ χαριτώνυμε· καὶ εὐλογοῦμεν πιστῶς εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ωδὴ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἄποτεφρώσαντες, τὰ ὑλώδη μου πάθη, τῷ πυρὶ τῆς ὑμῶν
ἀπαθείας ζῆν μὲν ἐν ἀγνείᾳ Ἀρχάγγελοι φρουρεῖτε.

Γενναιοφρόνως μοι καὶ στερρᾷ διανοίᾳ προσβολὰς τοῦ δια-
βόλου τροποῦσθαι, θεῖε Ταξιάρχα, τῇ σῇ δυνάμει δίδου.

Γαλήνην ἄνωθεν τοῖς ἱκέταις σου δίδου, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχων
τῶν Ἀγγέλων, περιφερομένοις τοῖς κύμασι τοῦ βίου.

Δόξα.

Ἐπὶ τὰ πάλαι σου, κατιδόντες σημεῖα παρεγένοντο τὰ
πλήθη τῶν ὥδε δεῖξον οὖν καν τούτοις τὴν σὴν θαυμα-
τουργίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ι"θυνον, Δέσποινα, τὸν ἐμὸν βίον πάντα πρὸς τὸν θεῖον νό-
μον τοῦ Χριστοῦ μου πέμπουσά μοι χάριν, τὴν σὴν εἰς
σωτηρίαν.

Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Λιμένι τοῦ Σωτῆρος, τὴν οίκτρὰν ψυχήν μου, χωριζομένην
τοῦ σώματος, "Ἄγγελοι, τῆς μετανοίας ιστίῳ ἐγκαθορ-
μίσατε.

Ο ρύστης καὶ φρουρός μου, καὶ παραμυθία, τῆς τελευ-
ταίας πνοῆς μου, Ἀρχάγγελε· μὴ ἀπ' ἐμοῦ χωρισθείης, καὶ
τότε δέομαι.

Ὕπόπτεροι τελοῦντες, τάχει λειτουργεῖτε· καὶ φοβεροὶ
τοῖς πολλοῖς ἐπιδείχνυσθε· διὸ ἐμοὶ ἐπελθόντες, φαιδροὶ ὄφειητε.

Δόξα.

Σὺν πάσαις οὐρανίων, ταῖς χοροστασίαις, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν
Θεὸν ἱκετεύετε, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων καὶ ὑπερ-
εύχεσθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κόρη Παναγία τοῖς οίκτιρμοῖς σου, ἡ-
μέρᾳ τῆς κρίσεως, τοῦ σου Γιοῦ, ἡμᾶς ρῦσαι τὴς κατα-
κρίσεως.

Εἶτα ψάλλομεν μετὰ μέλους τὸ Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε εὐφημίσωμεν οἱ πιστοί. Καὶ τὸ "Αξιόν ἐστιν ὡς
ἀληθῶς.

Καὶ ὁ ιερεὺς χρίει τοὺς κάμνοντας ἐλαίῳ ἐκ τῆς κανδῆλας τῶν
Ταξιαρχῶν.

Εἶτα τὸ τρισάγιον. Τὸ Παναγία Τριάς. Τὸ Πάτερ ἡμῶν.

‘Ο’ιερεὺς τὸ “**Οτι δοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία :** καὶ ὁ ψάλτης μετὰ μέλους τὸ τροπάριον.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι.

Καὶ μετὰ τὸ μνημονεῦσαι τὸν ιερέα πάλιν **‘Υπὲρ τῶν καυνώντων.** Γίνεται ἀπόλυσις,

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ.

‘Ωδὴ α’. **‘Υγρὰν διοδεύσας.**

Αγίων Ἀγγέλων ὡς ἀρχηγοὶ καὶ τῆς θεοπτίας, ἀπολαύοντες τηλαυγῶς, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Σωτῆρα ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Πολλαῖς περιπέπτωκα συμφοραῖς καὶ ποικίλαις νόσοις, διὰ πλήθους ἀμαρτιῶν, διὸ Μιχαὴλ Ταξιάρχα καὶ Γαβριὴλ, μὲ πασῶν τούτων ρύσασθε.

Δόξα.

Βιαίοις κρατούμενοι πειρασμοῖς ὑμῖν ὡς προστάται νῦν προσφεύγομεν οἱ πιστοὶ Ἀρχάγγελοι θεῖοι, τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Παρθένε, καταφυγὴ λιμήν τε καὶ τεῖχος, καὶ προστάτης ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, θεομῆτορ, τὸν λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

‘Ωδὴ γ’. **Οὐρανίας ἀψίδος.**

Δωρεαῖς πολυτρόποις Ἀγγελικῆς τάξεως οἵα Ταξιάρχαι δεδειγμένοι Ἀρχιστράτηγοι κατακοσμούμενοι, τὰς τοῦ

Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀσφαλῶς τηρήσατε ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Λειτουργοὶ μυστηρίων, τῶν τοῦ Θεοῦ μέγιστοι, οἱ πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπων καταπεμπόμενοι θεῖοι Ἀρχάγγελοι τοὺς ἵκετας ὑμῶν φρουρεῖτε καὶ πρὸς βίον ἔνθεον τούτους προτρέπετε.

Δόξα.

Εύδοκίας ἐν ὅπλῳ τὸ τῶν πιστῶν πλήρωμα τῆς ὄρθοδοξίας τῷ κάλλει νῦν στεφανούμενον ἐκ περιστάσεως ὡς εὐκλεεῖς παραστάται τοῦ Θεοῦ λυτρώσασθε, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτου θεία σκηνὴ γέγονας μόνη ἐξ αἰῶνος φανεῖσα, παρθενομῆτορ, ἀγνή· διὸ πανάμωμε τὸν ἐν σκιᾳ τοῦ θανάτου πρὸς ζωὴν ὀδήγησον νῦν με, πρεσβείαις σου.

Συντήρησον ἐκ πάσης βλάβης ἵκετας σου, Ταξιάρχα, τοὺς τεμένει θείω τῷ σῷ, πιστῶς νῦν προστρέχοντας βοήθησον, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, τοῖς σοῖς δούλοις.

“Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις παρὰ τοῦ ιερέως καὶ μετὰ τὴν αἴτησιν τὸ παρόν τροπάριον.

Αντιλήπτωρ τῶν χριστιανῶν Ἀρχιστράτηγε, τῶν Ἀγγέλων καὶ τοῦ ποιητοῦ λάτρῃ ἕϋλε μὴ παρίδης τῶν σὲ θερμῶς δεομένων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς Μιχαὴλ, εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν, τῶν πιστῶς αἴτουμένων σε· τάχυνον εἰς τὸ σῶσαι, καὶ σπεῦσον εἰς τὸ οἰκτεῖραι, ὡς προϊστάμενος ἀεὶ Ἀρχάγγελε τῶν αἰνούντων σε.

‘Ωδὴ δ’. **Εἰσακήκοα Κύριε.**

Ηδυάς ἡ πρωτεύουσα, τῆς τῶν Ἀρχαγγέλων νῦν ὁμηρύρεως, τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ ὑμῶν, ἐκ παντὸς κινδύνου διασώσατε.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἔλπίδας μου, ὅλας ἀνεθέμην, Θεοῦ Ἀρχάγγελε, τὴν ψυχήν μου παραμύθησον, καὶ σαρκὸς τοὺς πόνους καταπράῦνον.

Δόξα.

Θεωροὶ τῆς λαμπρότητος τῆς θεαρχικῆς καὶ ἀγαθοδότιδος,
Ἀρχιστράτηγε πανένδοξε νῦν τὴν ποίμνην ὑμῶν ἐκλυτρώσασθε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Iέρῶς σὲ δοξάζουσι, τὰ τῶν Ἀσωμάτων θεῖα στρατεύματα,
θεομῆτορ πανσεβάσμιε, τὸν γὰρ κτίστην τούτων ἀπεκύησας.

‘Ωδὴ ε’. **Φώτιδον ἡμᾶς.**

Kύκλῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτες Ἀρχιστράτηγοι, καὶ ταῖς ἔκειθεν πηγαζούσαις αὐγαῖς λελαμπρυσμένοι τὴν ποίμνην ὑμῶν φρουρήσατε.

Μέτρῳ τῶν κακῶν ὑπερέβην πάντα ἄνθρωπον, διὸ ὁδόντων δράκοντος φοβεροῦ, καταπιεῖν με ζητοῦντος, "Ἄγγελοι σώσατε.

Δόξα.

Λύτρωσιν ἡμῖν δωρηθῆναι ἰκετεύσατε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὡς παραστάται τῆς πάντων ἀπολυτρώσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Mυρον μυστικόν, ὄνομάζομέν σε Πάναγνε, ὡς γεννήσασαν Θεὸν ἐν σαρκὶ τὸν τὰ εὐώδη ἀναβρύοντα χαρίσματα.

‘Ωδὴ στ’. **Τὴν δέοσιν ἐκχεῶ.**

Nῦν θρόνῳ τῷ φοβερῷ παρίστασθε ἀκλινῶς ἀξιωθέντες θεόπται καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἀγίας Τριάδος, ἐμφορηθῆναι

ἡμῖν τοῖς προστρέχουσι· πρεσβεύσατε ἐκ πειρασμῶν καὶ παθῶν λυτρωθῆναι Ἀρχάγγελοι.

Εἰσάκουσον Μιχαὴλ Ταξιάρχα, τῆς φωνῆς τῶν ἐν τῷ θείῳ ναῷ σου, καὶ πρὸ τῆς σῆς θειοτάτης εἰκόνος, γονυπετούντων θερμαῖς παρακλήσεσι, καὶ δὸς τῶν εὐχῶν ἐπιτυχεῖν καὶ χαρᾶ ἀπελθεῖν εἰς τὰ ἴδια.

Δόξα.

Eνίας δεσποτικῆς δεήθητι τοὺς ὑμᾶς μελωδικῶς ἀνυμνοῦντας ἐπιτυχεῖν καὶ χαρᾶς ἀϊδίου, ἀξιωθῆναι καὶ θείας λαμπρότητος Ἀρχάγγελοι θεοειδεῖς, Μιχαὴλ Γαβριὴλ τε πανένδοξοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Oἱ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι φωτοειδῶς ὥσπερ κρῖνον ἐκλάμπων τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπής Θεοτόκος παρθένος δοξάζεται.

Ἐξάρπαστον ἐκ πάσης βλάβης ἰκέτας σου Ταξιάρχα, ἵνα πάντες, ἰκετικῶς σοι ἐκβοήσωμεν βοήθησον Μιχαὴλ τοῖς σοῖς δούλοις.

Ἐπίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἔμήν γαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἵσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, καὶ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ παρόν.
ἰδιόμελον εἰς ἥχον πλ. 6’.

Oἱ Ἄγγελοί σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης ἐν φόρῳ παρεστῶτες καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνῷσι καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοὶ ὑπὸ σοῦ ἐκπερπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

‘Ωδὴ ζ’. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πολυποίκιλον χάριν Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι ὑμῖν δεδώρηται ὁ πάντων εὐεργέτης, οὐ νῦν τὴν ἐκκλησίαν διασώσατε ψάλλουσαν, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Οἱ τὸν θρόνον κυκλοῦντες τῆς τρισυποστάτου Θεότητος Ἀγγελοι καὶ λάμψεως ἔκείνης μετέχοντες ἀρρήτως τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν, ἀντιπαρέχοντες φῶς, νυκτὸς ἀπολυτροῦσθε.

Δόξα.

Pώμη τοῦ Παντεπόπτου δυναμούμενοι πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, τραγῶς περισκοπεῖτε καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει περισώζετε ψάλλοντας ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Σωτηρίας λιμένα, Θεοτόκε Παρθένε, σὲ νῦν κατέχοντες, τοῦ βίου τοὺς κινδύνους ἐκφύγωμεν καὶ ζάλας τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

‘Ωδὴ η’. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Tοὺς παραστάτας καὶ ὑμνῳδούς, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου δόξης προσδέχου σὲ νῦν δυσωποῦντας Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γενναιοφρόνως μοι, καὶ στερρᾶ διανοίᾳ προσβολὰς τοῦ διαβόλου τροποῦσθαι, ὁ θεῖς Ταξιάρχα, τῇ σῇ δυνάμει δίδου.

Δόξα.

Υπὲρ ἡμῶν μόνε ἀγαθὲ δυσωπούσας στρατιὰς τῶν Ἀγγέλων προσδέχου τῶν σὲ ἀνυμνοῦντων, Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Φαεινοτάταις σου ἀστραπαῖς θεομήτορ τοὺς πίστει μελώδοῦντας φαιδρύνεις, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ θ’, Κυρίως Θεοτόκον.

Xορείαις ἀσωμάτοις νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, δι’ ἀρετῆς μιμουμένην ἀνάδειξον περιτειχίζων Ἀγγέλοις Χριστὲ τὴν ποιμνὴν σου.

Ο ῥύστης καὶ φρουρός μου, καὶ παραμυθία τῆς τελευταίας πνοῆς μου Ἀρχάγγελε, μὴ οὖν ἐμοῦ χωρισθείης καὶ τότε δέομαι.

Δόξα.

Ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, Ἀγγελοι προστάται, παρὰ Θεοῦ δυσωποῦντες διωρήσασθε τοῖς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ ὑμῶν πανένδοξοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως ὁρθος τοῖς ἐν σκότει καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης, παρθένε, τὸν ἥλιον ἐν ταῖς ἀγκάλαις κρατοῦσα Χριστὸν ἀνέτειλας.

ΤΕΛΟΣ.

SISMANOGLIO
MEGARO

ΚΑΤΑ ΔΟΓΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΟΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

† Ή Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οίκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντῖνος	σώμ.	10
† Ή Α. Θ. Παναγιότης ὁ πρώην Οίκουμενικὸς Πατριάρχης Νεόφυτος	»	5
† Ή Α. Θ. Παναγιότης ὁ πρώην Οίκουμενικὸς Πατριάρχης "Ανθίμος	»	5
† Ή Α. Μακαριότης ὁ Πατριάρχης πρώην Ἱεροσολύμων Νικόδημος	»	5
† Ή Α. Μακαριότης ὁ Πατριάρχης πρώην Ἀντιοχείας Σπυρίδων	»	5
† Ό Σεβ. ἄγιος Δέρκων Καλλίνικος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Ἀμασείας "Ανθίμος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Βερροίας καὶ Νικούσης Κωνστάντιος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Ρόδου Κωνσταντῖνος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Μηθύμνης Στέφανος	»	5
† Ό Σεβ. ἄγιος Μαρωνείας Κωνστάντιος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Χίου Κωνσταντῖνος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Σηλυβρίας Διονύσιος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Κορυτσᾶς Γερβάσιος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Γρεβενῶν Δωρόθεος	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Λέρου καὶ Καλύμνου Ἰωάννης	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος Χαλκηδόνος Γερμανὸς	»	3
† Ό Σεβ. ἄγιος πρώην Ἐρσεκίου Ἰγνάτιος	»	3
† Ό Θεοφ. ἄγιος Χαριουπόλεως Γερμανὸς	»	5
† Ό Θεοφ. ἄγιος Λεύκης Πολύκαρπος	»	2
† Ό Θεοφ. ἄγιος Συνάδων Εὐγένιος	»	2
† Ό Θεοφ. ἄγιος Κλαυδίουπόλεως Μιχαὴλ	»	3
† Ό Μέγας Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος	»	5
† Ό Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Φώτιος	»	2
Ό Μέγας Ἀρχιδιάκονος Λαυρέντιος	»	2
Ό Μέγας Ἐκκλησιάρχης Καλλίνικος	»	2

'Ο Υπογραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Γεννάδιος	σώμ.	2
'Ο Ἐπόπτης τῶν Σχολῶν Καλλίνικος Δελικάνης	"	2
'Ο Τριτεύων Βενιαμίν	"	2
'Ο Νικηφόρος Διάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας	"	2
'Ο Μέγας Σύγκελλος Νικόδημος	"	2
Β. Σαραφόπουλος	"	1
'Αλεξανδρος Ἰ. Μωϋσιάδης	"	1
'Αρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Ἐφημέριος τῶν Πατριαρχείων	"	1
Στέφανος Βυζάντιος Ἐφημέριος τῶν Πατριαρχείων	"	1
'Ιωακεῖμ Ἀρχιμανδρίτης Προϊστάμενος Βεσίκτασι	"	2
'Αρχιμανδρίτης Γερμανὸς Πολίτης	"	2
Μισαήλ Ἱερομόναχος Οἰκονόμος Ἅγιου Παντελεήμονος	"	2
Πέτρος Μοναχὸς Μετοχίου Ἅγιας Ζώνης	"	2
Σωφρόνιος Ἱερομόναχος Οἰκονόμος Ἅγιου Ἀνδρέου	"	2
Γρηγόριος Διάκονος ἐκ Κρήτης	"	2
'Αρχιμανδρίτης Μητροφάνης Ἡγούμενος Ἅγιου Νικολάου	"	3
'Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Ἡγούμενος Ἅγιου Γεωργίου	"	2
'Αρχιμανδρίτης Μακάριος Ἡγούμενος Σωτῆρος Χριστοῦ	"	2
'Αρχιμανδρίτης Ἱερεμίας Προϊστάμενος τῆς Παναγίας	"	1
'Αρχιμανδρίτης Μελέτιος Προϊστάμενος Ἅγιου Δημητρίου	"	1
Μηνᾶς Πελεκανίδης	"	1
'Ιωσήφ Εὐαγγελίδης Ἱερορράπτης	"	1
'Ιωάννης Πανσεληνιάδης	"	1

Τῇ εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. Γεωργίου Μιχαηλίδην

Χα" Ἰ. Καλιφίδης	2	Περικλῆς Μιχαηλίδης	1
Γ. Καλιφίδης	1	Γεδεών Ἱερομόναχος	3
Μουράτης Χ" Ἰωάννου		" Ηρακλῆς Γ. Κάμπερ	1
'Ιωάννης Κ. Κουσήδης		Δημήτριος Βανδόπουλος	
Κωνσταντῖνος Γ. Γαλέας		Δημήτριας Γ. Χαβιάρας	
Κωνσταντῖνος Γ. Σαπανίδης		Γεώργιος Α. Μιχαηλίδης	
Γεώργιος Ἰωάν. Καλκανίδης		Γεώργιος Ἰ. Λάζαρου	
Γεώργιος Παπαδόπουλος		Γεώργιος Κ. Στύλιος	
Γεώργιος Δημ. Βαρβαριάνης		Κωνσταντῖνος Ε. Καραγεώργης	
Κωνσταντῖνος Μποσίνης Χτος		Δ. Α. Μιχαηλίδης	
'Αλεξανδρος Ἡλιάδης		Μ. Ἀπέργης	
Σπυρίδων Τσίτσας		Π. Ν. Μερτσάρης	
Δημήτριος Κουλασύζογλης		Γ. Δ. Παρλάκης	
'Ιωσήφ Ἀτζοσκογλοῦ		'Ιωάννης Γ. Πέτας	
Θ. Β. Χ" Γιάννη		'Ιωάννης Φιλιπούτσης	
Εὐστράτιος Σ. Συριτέλης		Κ. Μανωλάκης	
Χαράλαμπος Ἀγουρζενίδης		Εδθύμιος Δ. Κηριζῆς	

Χαράλαμπος Ἰ. Ἀμανατίδης	X"	'Αντίπας
Στυλιανὸς Δημητριάδης		Δημήτριος Καλφόπουλος
'Ανέστης Π. Ἐλληνιάδης		Γ. Χ" Γαλίτσης
Χαράλαμπος Θαράπης		Α. Νομίδης
Κ. Σ. Γιαννιώς		Τιμολέων Γ. Πάππης
Ν. Σ. Τσίκνας		Μιχαὴλ Τσοχλακίδης
'Αλεξανδρος Σ. Λυμπούσης		Μιλτιάδης Σιμωνίδης
Γεώργιος Σαλτυρόχλης		Π. Π. Γιάνναρος
Δημήτριος Κ. Λαζάρογλης		Στέφανος Στεφανίδης
Χαράλαμπος Σωτηριάδης		Γ. Δ. Νομικὸς
Στέφανος Δελφὸς		'Ι. Ζορμπᾶς
Θεόδωρος Σφοντίλης		Γεώργιος Μάστορης
Σάββας Μωύσογλους		Α. Μαλιάκας

Τῇ εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μιχαὴλ.

'Αρχιμανδρίτης Ἀθ. Σωζόμενος Μ. Ρεῦμ. 1	I. P. Βογιατζόπουλος
Γρηγόριος Κωνσταντίνου Σούγιολτζῆς	B. A. Κόββας
Δ. Νικολαΐδης	'Απόστολος Ἡλιάδης
Νικόλαος Βοῦρος	Γεώργιος Κασαπάκης
Διάκονος Μάρκος Μ. Ρεύματος	Θεόδωρος Καλπακτσόγλους
'Αλεξανδρος Ἰωαννίδης	

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

† Ή Α. Σεβ. ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Κ. Προκόπιος	5
Ορέστης Κυπριανοῦ ιατρὸς Λέσβιος	5
Ρχακὴλ Καρᾶ Ἀντωνίου	1
Γεώργιος Ξανθόπουλος	1

ΟΙ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Τῇ εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Θεοδώρου Ε. Μωραΐτου.

† Ή Α. Σεβ. ὁ ἄγιος Μυτιλήνης Κ. Κύριλλος	10
† Αθανάσιος Σύγκελλος ἐφημέριος τῆς Ἰ. Μητροπόλεως	1
† Ο Ἀρχιδιάκονος τῆς Α. Σ. τοῦ ἄγιου Μυτιλήνης κ. Κύριλλος	5
† Λεόντιος Ἀρχιμανδρίτης	1
† Παναγιώτης Ἀγιομαυρίτης	1
† Παναγιώτης Παναγιωτίδης διάκονος	1
† Νικόλαος ἱερεὺς ἐφημέριος τῶν ἄγίων Θεοδώρων	1

† Γαβριήλ Δομένικος ιερεὺς ἐφημέριος τοῦ ἁγίου Γεωργίου	
† Βαρθολομαῖος ιερομόν.	» τῶν ἁγίων Ἀποστόλων
† Ἀμφιλόχιος ιερομόν.	» τοῦ ἁγίου Συμεὼν
† Γεώργιος ιερεὺς	» τοῦ ἁγίου Συμεὼν
† Δημήτριος Τζακένας »	» τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς
† Δημήτριος Οἰκονόμος »	» τῆς Παναγίας Χρυσομαλλούσης
Κωνσταντῖνος Οἰκονόμου	» τοῦ ἁγίου Θεράποντος .

Πάνος Μ. Κουρτζῆς	10	Z. Καλλικλῆς
Σταῦρος Καραμάνος	5	E. Δ. Τασᾶς
Κωνσταντῖνος Καβίτζος Δήμαρχος	5	A. Ἀκριβοῦ
Φωτίος Συμωνίδης	5	X'' Εύστρατιος X'' Ἡλία
Ἀχιλλεὺς Κ. Βουρνάζου	5	Ιωάννης Καφετζέλης
Περικλῆς Βασιλείου	5	Μαριγώ N. Μυρογιάννη
Μιχαὴλ E. Σουρουλάγκας ιατρὸς	2	Παράσχος I. Κουτηριάδης
Ἀπόστολος Σημανδίρης	5	Θεόδωρος Σταύρου
Μιχαὴλ Κούμπας		Κλέαρχος A. Μαρεγλῆς
Ἐμμανουὴλ Λουκᾶς	2	Θεόδωρος Σαπουντζῆς
Φώτιος Καμπούρης		Μιλτιάδης Νικολαΐδης
Βασίλειος Μάνδρας		Ιωάννης X'' Δανιὴλ
Νικ. Γεωργιάδης		Στέφανος Κελαϊδίτης
Δημήτριος M. Κουρτζῆς	5	P. Πολυχρόνης
Ἀπόστολος X'' Χρηστόρα		Σταῦρος Λαζέλης
Θεόδωρος E. Μωραΐτης		Φωκίων Λαζέλης
Ιωάννης Χρ. Κουτρῆ		Ἀριστείδης Μάνδρας
Ιωάννης Ἀποστολίδης		Σιδηρῆς Μυρογιάννης
Ἀχιλλεὺς Βενλῆ		Κωστῆς Ἀργυρίου
Ἀπόστολος Νίκου		Γλαννακῆς ὑποδηματοποιὸς
Ἀπόστολος Μαυρῖκος		Μιχαὴλ Παπλωματᾶς
Θεόδωρος Καρδασὸς		Τιμολέων Εύσταθίου
Ἡλίας K. X'' Ἡλία		Ἀριστείδης Κρυσταλλίδης
Μαρίνος E. Μωραΐτης		Γεώργιος Χριστοδούλου
Ιωάννης N. Αἰκατερινάδης		Ἀθανάσιος Τζάχαλος
Δημήτριος X'' Χρηστόρα		Παναγιώτης Τζάχαλος
Γεώργιος M. Κοτσαμπάσης		Χαραλ. X'' Γλάννη
Κωστῆς Χλοτίδης		Στέφανος X'' Γλάννη
Γρηγόριος Μανδάνης	2	N. Ικόλαος Εύσταθίου
E. Π. Μολτνος	5	Ἐλευθέριος Εύσταθίου
Γ. Κεχαγιᾶς		Παρασκευᾶς Εύσταθίου
Βασίλειος Κωστῆς Βέη		Δημήτριος Ζησίδης Ὁλύμπιος
Θεόφραστος Σχουρτελῆς		Ιωάννης Γ. Ἐμμανουὴλ
I. Γ. Φωτίου		Νικόλαος S. Ἀναστασάχης Χῖος
M. B. Μπήνος		Παναγιώτης Παπᾶ Νικολάου
Θ. Παύλου		Ἀντώνιος Καρακώστας
P. Βλαχόπουλος		Γεώργιος Γκορτζιώτης

Δ. A. Σημανδίρης	1	Εύριπόδης Σαράφης
Νικόλαος Θ. Ψαραδέλης		Παναγ. Παπαδημητρίου
Θεμιτοκλῆς Ἀρώνης		Π. B. Παλαιολόγου
Δημ. A. Μουζάλα		Σπύρος Τζωρτζίδης
Γεώργιος Ράλλης		Ἀλ. II. Μητρέλλας
Θρασύβ. X'' Κανέλλη		Δ. A. Μητρέλλας
Θ. N. Δουβαλετέλης		Γεώργιος Μυρογιάννης
Γ. Ἀρ. Γψηλάντης		Ἀπόστ. II. X'' Χρηστόρα
Ἀρ. Γ. Στεφάνου		Εύστρ. Καρδώτης
Παναγ. Δ. Κατσακούλης		Εύστρ. N. Ἀγγελῆ
Θ. Δ. Κωνσταντινίδης		B. Θ. Βόμβας
Μιχ. II. Γαρουφαλιώς		Νικ. Ἀρ. Πασπάτη
Βασίλ. Θ. Χωριάτης		Ιωάνν. Μιχ. Γλαννέλης
Ἀντ. Καραμφύλλης		Πιττακός Α. Βασιλείου
Εύστρ. Γ. Βουγιούκας		Μαρίνος M. Κατσάνης
Βασίλ. Α. Βονοφακίδης		Νικόλ. Κουρουβακάλης
Χρηστ. Νουέλης		Χαράλαμπος X'' Σάββας
Δ. Π. Ἀράπης		Π. Κλήμης—ιερεὺς
Νικ. Γ. Πασπάτης		Λουκᾶς Μουφλούζης
Δημ. Π. Βουγιούκας		Βασίλειος H. Σακελλαρίου
Εύστρ. Α. Βοστάνης		Ἀφροδίτη Παρασκευᾶ
Γεώργ. Παπαδημητρίου		Νικόλαος I. Φακᾶ
Δ. Νεράντζης Γερμανὸς		Ἀριστομένης Βασιλείου Ἀλβανοῦ
Νικόλ. E. Βόμβας		X'' Βασίλειος N. Ξενοδόχου
Νικόλ. E. Τρανταφύλλου		Ἐλένη Ταχτατῆ
Δημήτρ. Φωτιάδης		Διονύσιος Στίβας
Θ. N. Ἐπανωμυμάτης		Λουκᾶς A. Γψηλάντου
N. M. Σταυρινοῦ		Πατίσιος μοναχὸς
M. K. Παπαπέτρου		Χρηστάχης Κωνσταντινίδης
Ἀντ. Δ. Κατζάνη		Θεόδωρος Γρημάνης
P. K. Φρύσσας		Νικόλαος Ιωάννου Σάββας
P. Κοπτερὸς		Εζθύμιος I. Ζεϊπέχης
N. Ξ. Κεσσανλῆς		

Οἱ ἐν Ἀγίᾳ Μαρίνῃ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀρχιδιακόνου τῆς A. Σεβ. τοῦ ἥριον

Μυτιλήνης ιερ. x. Κυρι. I. Ιον.

† Μιχαὴλ Σκοπελίτης ιερεὺς

1 K. Ψαρὸς

K. Βόμβας

G. K. Δουκέλλης

† Η ιερὰ Ἐκκλησία

Οἱ ἐν Καγιανίῳ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ιερ. Ἀρχιδιακόνου x. Κυρι. I. Ιον.

† Γαβριὴλ ιερ. Αὐγουστίδης Χῖος

2 Μιλτιάδης Π. X'' Μαυρόλη

Ἀντώνιος Γ. Στεφανίδης διδάσκαλος

1 Γαβριὴλ A. Μανουλακελη

• Απόστολος Σταύρου Ἀιθαλιώτου
• Απόστολος Γλαχουμῆ

Οι ἐν Πληγωνίῳ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἵερ. κ. Κυριλλον Ἀρχιδιακόνου.
† Χαράλαμπος Σακελλάριος ἐφημέριος
Διογένης Χαραλάμπους Σακελλαρίου
Νικόλαος Εὐστρατίου Καλαγάνης

Οι ἐν Λουτροῖς.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἵερ. Ἀρχιδιακόνου Κυριλλον.
† Νικόλαος Ἰακωβίδης ἐφημέριος
† Εὐγένιος Ἱερομόναχος
† Παπᾶς Μιχάλης Ἰωάννου
Δημήτριος Γεωργίου

Οι ἐν Γέρᾳ (Παπάδος).

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Προκοπίου Ἐλευθερίου.
Προκόπιος Ἐλευθερίου
Μ. Μαλάκας
Εὐστρ. Β. Ψύρρας
Ἐμμ. Σ. Βάλλης
• Α. Βαρελτζίδης
• Ε. Βρανᾶς
Π. Ε. Σουρλάγκας
Θ. Καραμβάλης
Π. Μανιόπουλος
Δημ. Π. Ἀλβανὸς
• Αχίγδυνος Ἐ. Π. Ἀργυρίου

Οι ἐν Γέρᾳ (Σκόπελος).

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Δημητρίου Δ. Σουλάκη.
† Κωνστάντ. Πετρίδης ἱεροδ. Μυτιλήνης
Δημήτριος Ἰ. Σεβταλῆς
• Ιωάννης Κ. Ἀνδριώτης
Γλαννάχης Χ. Χ'' Γλάννης
Δημήτριος Ἀντ. Ἀντίκας
Εὐστράτιος Καραβατάκης
Παναγιώτης Στυλ. Βογιατζῆ
Εὐστράτιος Κασάπης
Γεώργιος Ν. Μοσχόβης
Πετρ. Παρ. Ζαργάλης
† Παπᾶς Ἀντώνιος

1 Θεόδωρος Δ. Καφετζῆ
• Απόστολος Π. Μαλαχοῦ

Παράσχος Δ. Ἀνδριάνη
Γεώργιος Στυλ. Βογιατζῆ
Εὐστράτιος Δ. Βογιατζῆ
Εὐστράτιος Γ. Πλέλης
Εὐστράτιος Φωτεινοῦ
Εὐστράτιος Κ. Δελημανώλη
• Ιωάννης Μ. Ἀνδριώτου
• Ανδρέας Α. Καραμπάση
Μιχαὴλ Ι. Γούναρης
Παναγιώτης Γρ. Γαλῆ
Παράσχος Γ. Δαυλαζάκου
Δημήτριος Ἀνδριάνη
Εὐστράτιος Ν. Μοσχόβης
• Αντώνιος Χ'' Γλάννη

1 Γρηγόριος Δ. Ἀρμενάκη
Κωστῆς Κομνηνῆς
Εὐστρ. Παρ. Βαλζοῦ
Κωστῆς Π. Κιμερλῆ
Γεώργιος Γρηγ. Βαρβέρης
Εὐστράτιος Γ. Σαντορινῆς
Εὐστράτιος π. Χ'' Γλαννάχη
Εὐστράτιος Γ. Σαμαραδέλης
Βασίλειος Χ'' Κωστῆ Χ'' Ἀρώνη
Παναγιώτης Εὐστρατίου
Στυλιανὸς Γ. Κουλουγίνης
Παναγ. Ν. Ἀξιώτης
Γεώργιος Δ. Ὁρφανοῦ

Οι ἐν Γέρᾳ (Μεσαγρός).

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἴδιου ἀξ. κ. Δημητρίου Δ. Σουλάκη.

• Ακάιος Ἀρχιμανδρίτης
Καΐσαρ Μοντενάρη
Παρασκ. Π. Χ'' Παρασκευᾶς
Παναγ. Χ'' Βασιλείου
Ζάννος Π. Καραδούχα
Β. Ε. Χ'' Κωνσταντίνου
Παρ. Ἀνδρέα Σκαρλάτου
• Αντώνιος Γ. Σκαρλάτου
• Αντώνιος Δ. Μαράκου
Παναγ. Χαρ. Χ'' Βασιλείου
Α. Ε. Χ'' Βασιλείου
Νικόλαος Σ. Βάρχας

1 Π. Ι. Χ'' Βασιλείου
Κλεάνθης Γ. Μανδοπούλου
Ν. Φράγκος
• Αντώνιος Κ. Χ'' Ἀφράκη
Νικόλαος Π. Χ'' Νικολάου
Παναγιώτης Δ. Χ'' Αύγουστη
Δημήτριος Δ. Σουλάκης
Παναγιώτης Χ'' Δούκα
• Αντώνιος Π. Ἀπαζῆς
Γεώργιος Θωμᾶς
Παναγιώτης Π. Κυριάκου
† Γεώργιος Εὐστρ. Γενιδέλης ἱερεὺς

Οι ἐν Πλακάδῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἀρχιδιακόνου κ. Κυριλλον.

† Η Ιερὰ Ἐκκλησία
Μιλτιάδης Ἀντ. Ταλιάνης διδάσκαλος
Μιχαὴλ Διαμαντῆς
Νικόλαος Α. Μιχαὴλ
Δημήτριος Γ. Κουκέλης

1 Βασίλειος Πεγκοντή
Παναγιώτης Αύγουστη Κοντοῦ
Κυριάκος Π. Καραγιάννης
Βασίλειος Κολοκύθη

Οι ἐν Γέρᾳ (Παλαιόκηπος).

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἀρχ. Κυριλλον.

Παπᾶς Γεώργιος Σακελλάριος

1 • Ερμόλαος Γρ. Λημναοῦ

Οι ἐν Πλωμαρίῳ (Ποταμός).

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ παρ. Ἀρχιμαρτύριν Εὐθυμίου
Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

- † Ο ἀρχιεράτης. Ἐπίτρ. ἀρχιμ. Εὐθύμιος 1
- † Ο ἵεροδιάχ. Γεώργιος Ἀλ. Τρομπούνη
- † Ἀντώνιος Λεκίδης ἱερεὺς
- † Παντελῆς Κλειδαρᾶς ἱερεὺς
- † Γεώργιος Ἀμπελικιώτης ἱερεὺς
- Ιγνάτιος Παν. Μολένος
- Μιλάνος Στυλ. Πετριανίδης
- Ιωάννης Περικλῆς Γιαλούρη
- Κανέλλος Ἐμ. Σιταρᾶς
- Γεώργιος Ιωάν. Παπαγεωργίου
- Γρηγόριος Βασ. Κουτλῆς
- Γεώργιος Π. Σταυρέλης
- Ιωάννης Δημ. Βασιλάρου
- Παντελῆς Δ. Ἀναστασέλης
- Ἐμμανουὴλ Π. Βεβαδέλης
- Γεώργιος Π. Τζικούχου
- Δημήτριος Μουτζουρέλης
- Δημήτριος Ν. Πιτσιεαδῆ
- Δημήτριος Γ. Ἀρβανίτης
- Γρηγόριος Σταύρου Μωραΐτης
- Δούκας Γεωργαντέλης
- Τιμωλέων Δ. Τζαμουργκέλης
- Δημήτριος Α. Παντελίδης
- Ἀναγνωστήριον δ «Βενιαμίν»
- Ιωάννης Γ. Χ'' Γιαννάκη
- Εὐστρ. Κ. Μαραγγέλης
- Παν. Δημ. Ἀργυραλᾶς

Οι ἐν Βουδᾳ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ Ἀρχιδιακόνου τῆς Α. Σεβ. τοῦ ἁγίου
Μυτιλήνης ἱεροδ. ... Κυρί.λλου.

- † Η Ἱερὰ Ἐκκλησία
- † Αἰδ. Θεόδωρος Ἐφημέριος
- † Αἰδ. Ιωάννης "
- 1 Ἐμμανουὴλ Κ. Κόντος
- 1 Εὐστράτιος Ι. Πούλου διδάσκαλος

Οι ἐν Βασιλικοῖς

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἀξ. Χαράλαμπου Ν. Γεωργαντίδην ιατροῦ.

- Χαράλαμπος Ν. Γεωργαντίδης, ιατρὸς 1
- Παναγιώτης Σαράντος
- Ἀλέξ. Γ. Τζάννου
- Παναγιώτης Ν. Παλαιολόγου
- Ἐ. Ν. Γεωργαντίδης
- Παρθένιος Κ. Ταλάνη

Οι ἐν Πολιχνίτῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τῶν ἀξ. π. Χριστιανοῦ ιατροῦ Ἀχιλ. Ε. Σάκκη,
καὶ Δημητρίου Β. Κουτζαμαρῆ.

- † Χρυσόστομος Ἀρχιμανδρίτης
- † Παπᾶ Στυλιανὸς
- † Παπᾶ Παναγιώτης
- 1 Δ. Β. Κουτζαμανῆς
- Σ. Γ. Σαραντίδης
- Δημήτριος Χαλακατέβα

- † Παπᾶ Παναγιώτης Δερατζίκης
- † Παπᾶ Γεώργιος Χ' τος
- † Διονύσιος Ἡγούμενος Δαμανδρίου
- Ἀχιλλεὺς Ε. Σάκκης
- Γ. Σ. Δεληγγάννης
- Γεώργιος Κουτζαμανῆς
- Νικόλαος Μ. Ψάνη
- Ομηρος Ἰ. Κλούρα
- Κωστής Σάββας
- Π. Χριστιανὸς
- Μ. Κωνσταντινίδης
- Θεόδωρος Παπαεμμανουὴλ
- Χαράλ. Παναγιωτάκη ιατρὸς
- Εὐστράτιος Κατσάνης
- Μάγιστρος Σ. Κλαδουγίνης

Οι ἐν Λιθβορίῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ Ἀρχιδιακόνου τῆς Α. Σεβ. τοῦ ἁγίου
Μυτιλήνης κ. Κυρί.λλου.

- † Η Ἱερὰ Ἐκκλησία
- † Παπᾶ Κωνσταντίνος
- Χαράλαμπος Εὐσ. Βελέλη

Οι ἐν Ἀγιάδῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ Ἀρχ. τῆς Α. Σεβ. τοῦ ἁγίου Μυτιλήνης
κ. Κυρί.λλου καὶ τοῦ ἀξ. κ. Κωνσταντίνου Τζατζέλη.

- † Η Ἱερὰ Ἐκκλησία
- † Δωρόθεος ἱερομόναχος
- † Πανάρετος Θεοδοσιάδης ἱερομόναχος
- Σταύρος παπᾶ Εὐστρατίου ἱεροδιάκονος
- Προκόπιος Παρ. Τσιβλούη ἐκκλησιάρχ.
- Γρηγόριος Ἀ. Τζαννετῆς ιατρὸς
- Ἐ. Π. Κύπριος
- Στέφανος Βρανίδης
- 2 Γρηγόριος Δ. Σχορδέλλης
- Δημήτριος Σχορδέλλης
- Εὐστράτιος Β. Χ'' Εμμανουὴλ
- Παναγιώτης Ἀνδρέα Νουλέλη
- Χ'' Βλάσιος Δημητρίου
- Προκόπιος Εὐστρατίου Ταίνη
- Στέφανος Χ'' Παναγιώτου

Οι ἐν Ἀδωμάτῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ Ἀρχιδιακόνου ιερ. κ. Κυρί.λλου.

- † Η Ἱερὰ Ἐκκλησία
- Νικόλαος Ι. Κχνδοῦ ἱερεὺς
- Εὐστράτιος Χ'' Κωνσταντῆ
- Φ. Ἀνδρεαδέλλης
- Γρηγόριος Σιδερῆ
- 2 Ζαφείριος Προκόπιος
- Παν. Ι. Σταυραχέλλης
- Γεώργιος Γιαχούη
- Βασίλειος Γρηγ. Κουτλέλης
- Γεώργιος Ιωάν. Καραρύλης

Οι ἐν Σκούντᾳ.

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἀ.λ. κ. Τρύφωνος Π. Χαρίδου.

- Τρύφων Π. Χανίδης διδάσκαλος
- Χαράλαμπος Προκ. Ἀνδριώτου
- 1 Παναγιώτης Γ. Τζάννος
- Παρασκευᾶς Τζάννου

Οι ἐν Κάτω Τοίτω.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἀρχ. κ. Κυριλλοῦ

† Παπᾶ Ἀντώνιος ἐφημέριος
Θρασύβουλος Κ. Ἀνδρέου
Κωνσταντῖνος Ἀνδρέου
Θεόφραστος Ν. Σπύρου

1 Νικόλ. Εὐστρ. Κατζανοῦ
Ἐψιμανουὴλ Παν. Μαριάκου
Κωνσταντῖνος Ἰω. Γλουσμᾶς
Προκύπιος Ι. Πετρῆ

1

Οι ἐν Μόρια.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἀρχιθ. κ. Κυριλλοῦ.

† Χ' Παπᾶ Ἰωάννης
† Παπᾶ Κωνστάντιος
Προκόπιος Δ. Πλωμαρτάνης ἐκκλησιάρχης
Εὐστράτιος Σ. Δεληογλάνης
Β. Προκόπιου Κοκκινοφόρου
Θεόδωρος Ἀντ. Κιρίμης
Νικόλαος Δ. Στρουμπέλης

1 Δ. Δουκάκης
Δημήτριος Παν. Ἀργεντέλη
Μαλῆς Γ. Ἡλία
Νικόλαος Π. Καλαϊτζέλης
Μιχαὴλ Ἀποστόλου Κουκουγδός
Π. Δημητρ. Ἀλπάνης
Λεωνίδας

1

Οι ἐν Ἀφάλωνι.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἀρχ. Κυριλλοῦ.

Παπᾶ Εὐστράτιος ἐφημέριος
Νικόλαος

1 Νικόλαος Μ. Τζινχρίτης
Ἰωάννης Βασιλ. Ζούρου

SISMANOGLIO
MEGARO

1

Οι ἐν Θεούπη.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἀρχιθ. Κυριλλοῦ

Δανιὴλ ἐφημέριος
Ἡ Ιερὰ Ἐκκλησία
Κωνσταντῖνος ἐφημέριος τῶν Πύργων

1 Νικόλαος Μαχρῆς
Ν. Σ. Ἀρβανίτη
Τ. Κ. Μαχρῆς

1

Οι ἐν Πηγῇ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἀρχ. τῆς Α. Σεβ. τοῦ Ἁγίου Μυτιλήνης
ἱερ. κ. Κυριλλοῦ.

Ἡ Ιερὰ Ἐκκλησία
Παπᾶ Ἀπόστολος Χαχάλης ἐφημέριος ἐκ
Βρυσᾶς

1 Ἀκίνδυνος Δ. Τασσᾶς
Ἀθ. Ι. Γλακαλῆ

1

Οι ἐν Μυστεγνοῖς.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ πατ. Ἀρθίμου Π. Ντάλα Ἀρχιμαρτρίτου.

† Ἀρχιμαρτρίτης Ἀνθίμος Π. Ντάλας 1
Εὐστράτιος Εὐθύμιος Ἀναγνώστου
Εὐστράτιος Γλαννακοῦ Πασχάλη
Νικόλαος Ε. Βαρβέρης
Δημήτριος Ε. Τζήκας
Λάζαρος Γ. Σουθεροῦ
Σταύρος Ι. Σουθεροῦ

Ἀπόστολος Χ' Λάμπρου
Χαράλαμπος Β. Βουρνέτα
Ν. Μπαμπουλῆς
Εὐθύμιος Μιχάλη
Γρηγόριος Σταυράκη
Ἀκίνδυνος Χ' Λάμπρου

1

Οι ἐν Ἀχυρώνῃ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ πατ. Ἰγρατίου Ἀρχιμαρτρίτου, ἐξ οχ. Νεάρχον Ν. Ἀμδαριώτου, καὶ ἐ.λ.λ. Σταύρου Καρυδώρη.

† Ἡ Α. Σεβ. ὁ Ἀγιος Μηθύμηνος Κ. Κ.
Στέφανος 10

† Ο Γεν. Ἐπίτροπος τοῦ Μηθύμηνος
Ἀρχ. Ἑγνάτιος 1

† Νεόρυτος Βαρδαλάχος Ἱερομνήμων
Ἰωάννης Σάββα

Δημήτριος Θ. Παπαγεωργίου
Ἡλίας Βέρος

Μιχαὴλ Λογιωτάτου
Γ. Ν. Καφίδης

Θεόφιλος Χ' Ἐλευθερίου
Πιττακὸς Σίμου

Γεωργίος Α. Ἀντωνίου
Ράλλης Παναγιώτου Ψίτη

Κωνσταντῖνος Χ' Ράλλη
Ἀντώνιος Θ. Παπαγεωργίου

Δημήτριος Ἰωάν. Γκαγκανέλλη
Δημήτριος Μ. Ἀγγελίδης

Γεωργίος Χαραλάμπους
Γ. Φ. Γρημάνης

Νικόλαος Ἑγν. Τσιρέλη
Μιχαὴλ Δημοσθένους

Ἰωάννης Π. Μαχροπούλου
Ἐλένη Παυλίδου

Κοκκωνη Παυλίδου
Γεωργίος Καλαβαντῆ

Δημήτριος Α. Δούκα
Δ. Βέρος

Στυλιανὸς Ν. Κατσαρὸς

Μιχαὴλ Κ. Δημητρούλης
Δημήτριος Γ. Κεφάλα

Δημήτριος Α. Μαριόλας
Εὐστράτιος Δ. Καραμαλλῆ

Χαράλαμπος Ι. Νέμσας
Κομνηνός Ράλλη Κομνηνοῦ
Δημήτριος Γ. Καλογερέλη

Δημήτριος Κ. Σουγιουλτζῆ
Νικόλαος Παλτᾶς

Ἑγνάτιος Α. Μυρμηγκέλης
Χριστόφας Ι. Σαπουντζῆ

Ἡλίας Μιχαὴλ
Σπύρος Α. Ἀντωνίου

Χαραλάμπης Κουμέλης
Παναγιώτης Δ. Βαρβερίδης

Παναγιώτης Γ. Καμπουρέλης
Εὐάγγελος Π. Ἀγγελίδης

Σπύρος Ι. Καριώτου
Βάσος Σ. Βαρνάβα

Ἡρακλῆς Μιχαὴλ
Παναγιώτης Ι. Καριώτης

Ροδόλφος Θ. Βέρου
Ἀπόστολος Σ. Πολίτου

Δημήτριος Κ. Καρέκου
Ἀριστομένης Σ. Μουμτζῆ

Ἰωάννης Χαρέλη
Εὐστάθιος Καραβασίλης

1

Χαράλαμπος Ν. Χ'' Ηαλαιολόγου
Θεοιστοκλῆς Κ. Δημητρούλης
Σταῦρος Γ. Βαρζοῦ
Ε. Σ. Εβαγγελινοῦ
Ιγνάτιος Π. Πατακέλης
Γιάννης Ἐμ. Πιπιγῆ
Θεοφάνης Γρηγορίου
Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως
Εύστρατιος Ι. Μαντατῆ
Νικόλαος Ἰγν. Δουκάκαρος
Ιωάννης Μαλλάκα Πέπος
Γεώργιος Χαραλάμπου Ἀλβανὸς
Μιχαὴλ Α. Ἀγγελίδης
Ἀλεξάνδρος Σ. Σάββα
Δημήτριος Καραντζίδης ιατρὸς
Τιμολέων Χ'' Ράλλης
Ἀντώνιος Ἐμμ. Φώντανη
Χαράλαμπος Κωνσταντίνου
Χρῆστος Α. Δουρουδῆ
Φώτιος Μιχαὴλ Δήμαρχος
Χασάν Ἐφέντης Μουδίρης
Παναγιώτης Γ, Κομνηνοῦ
Ἀχιλλεὺς Π. Μερεσκιδῆς
Χρηστόφας Δημητρίου
Εύστρατιος Κουκουντῆς

Οἱ ἐν Κεραμίῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῷ προαγαφερθέντῳ ἀξ. Κυρίων.

† Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία	1	Σταῦρος Ἰ. Χατζόγλου
† Ἀντ. Δ. Παπαδ. ἵερεὺς (ἐκ Χυδείρων)		Βασίλειος Ἐμμανουὴλ
Μιχαὴλ Ε. Σακαλλῆς διδάσκαλος		Δημήτριος Ὀρφανὸς
Σοφοκλῆς Ἀ. Ψαραδέλης		Ν. Χ'' Γεωργίου
Θεολόγος Ἀ. Ψαραδέλης		Π. Ἰωάννου Ρεϊμόντη
Δ. Παπαγρηγορίου		Γιάννης Μεϊμάρη
Γεώργιος Ἰ. Μαλλῆ		

Οἱ ἐν Παπιανοῖς

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῷ ίδιῳ ως ἄρω ἀξ. Κυρίων.

† Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία	1	Χ'' Χρῆστος Κυριάκου
Νικόλαος Κ. Στρατηγάτης		Ἐκτωρ Ν. Στρατηγάτης
Ν. Κοντὸς		Θεόδωρος Μιχαὴλ
Χ'' Νικόλαος Ἡλία		Νικόλαος Παπᾶ Εύστρατίου διδάσκαλος
Ν. Γ. Ἀντωνάκη		

Νέαρχος Ν. Ἀμδανιώτης ιατρὸς
Εὐανθία Α. Δουρουδῆ
Ἐμμανουὴλ Ν. Ἀμδανιώτης
Χρυσόστομος Νικολαΐδης
Χριστ. Χατζηγιάνης
Παναγ. Παρασκ. Σιδάλη
Γεώργιος Χ'' Ἀντωνίου
Ἀντώνιος Βαλτατζῆκος
Ιγνάτιος Κ. Πιτσούλη
Μιχ. Χ'' Ε. Μαμάκας
Μιχαὴλ Κ. Χαχάλας
Π. Χ'' Μωϋσῆ
Ιγνάτιος Β. Ἀμπατζῆς
Βασίλειος Ν. Φωτιάδης
Παναγ. Σ. Σαλλῆς
Εύστρατιος Σ. Πέτρου
Αριστείδης Ν. Κουτρουλῆς
Ιγνάτιος Μ. Πατακοῦ
Δημήτριος Ἀνδριαδέλης
Παῦλος Ἀντωνιάδου
Ι. Β. Δουμένικος
Παναγιώτης Σίμου
Νικόλαος Π. Σαμαρᾶς
Παναγ. Ι. Ὀρφανίδης
Γεώργιος Α. Χ'' Μωυσῆ

Οἱ ἐν Ἀγίᾳ Παρασκευῇ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἔξοχωτάτου Ἰωάννου Σεβαστοῦ.

† Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία	4	Νικόλαος Ἀ. Θεοδοσίου
† Παπᾶ Ἰωάννης	1	Νικόλαος Χ'' Κουμῆς
Ἀνδρέας Π. Χ'' Δούκας		Στυλιανὸς Δ. Κυδωνιάτη
Ι. Σεβαστὸς ιατρὸς	5	Χ. Χριστοφίδης
Κ. Ἀ. Γραμματικὸς	1	Φώτιος Κ. Πατλάκα
† Παπᾶ Σταῦρος		Μιχαὴλ Ἀ. Σαραγᾶ
Χ. Εύστρ. Μιχαλέληνας		Ν. Π. Κουλμανδᾶς
Νικόλαος Σταυράκης Χ'' Σταυράκη		Γιάννης Εύστρ. Τακτικοῦ
Γεώργιος Κωστῆς Ἀμπατζῆ		Χαράλαμπος Ἀ. Κασάκου
Εύστρατιος Π. Χ'' Τσακίρη		Ἀριστοτέλης Θεοδοσιάδης
Χ. Παρασκευαΐδης		Χρηστόφας Π. Τζοχατσῆ
Π. Ἐ. Χ'' Δημητρίου		Χρηστόφας Π. Χριστοφίδης
Μιλτιάδης Π. Χριστοφορίδης		Γεώργιος Δ. Χ'' Παρασκευᾶ
Δ. Ἐ. Ψῶμος		Παναγιώτης Χ. Τζοχατσῆ
Ἀ. Γιάννακελῆς		Ἐ. Γ. Κουστῆς διδάσκαλος
Σταῦρος Ἀ. Μιχαηλίδης		Νικόλαος Γ. Μαγγαλᾶ
Ν. Θεοδοσιάδης		Γεώργιος Ν. Δημητράκα
Θ. Κουλουμανδᾶς		Μιχαὴλος Γ. Γουδῆς
Παναγιώτης Παπάνης		Ιωάννης Κυριτζῆ
Γεώργιος Δ. Κλειδαρᾶς		Ἀκίνδυνος Ἀ. Κασιάκου
Μιλτιάδης Γ. Λάκη		Παναγιώτης Εύστρ. Μιχάλη Ἀμπατζῆ
Ιωάννης Ν. Βακιρτζῆς		Γ. Χ'' Δούκας
Ἀντώνιος Δ. Κουτρίδης		Χαράλαμπος Π. Χαραλάμπου
Παναγιώτης Ἀ. Σαραγᾶ		Π. Παλαιολόγου
Παναγιώτης Ἰ. Πλάτων		Ιωάννης Παπᾶ Χαραλάμπους
Ιγνάτιος Π. Τσαμπῆ		Θ. Χ. Χατζηκομῆς
Σταῦρος Μ. Τσαμπαράνης		Ἐ. Μ. Θεοδοσιάδης
Εύστρατιος Ἰ. Μιχάλαρος		

Οἱ ἐν Μανδαμάδῳ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῷ ἀξ. κ. ἐ.ι.ιογίμου Νικολάου Χ'' Γεωργίου
καὶ Γεωργίου Ι. Κοπριτέλη.

† Παπᾶ Συμεὼν Ι. Φωτιάδης	1	Στυλιανὸς Στυλιανίδης
† Παπᾶ Νικόλαος Καραντώνης		Ἀ. Παρασκευαΐδης
† Παπᾶ Ἰωάννης Στυλιανίδης		Γ. Ἐ. Παρασκευαΐδης
† Παῦλος ἱερομόναχος	2	Ἀντώνιος Ἀρβανιτάκη
Νικόλαος ὥ. Γεωργίου		Εύστρατιος Ἐλευθερίου
Μυρσίνη Εύστρατίου	1	Παρ. Στυλιανίδης ιατρὸς

Παρασκευὴ Γιαννακοῦ
Μαριγὼ Ἐ. Γεροντέλη
Μαριγὼ Ν. Χ'' Γεωργίου
Δημήτριος Ἀποστόλου
Ἐλευθέριος Ἀποστόλου
Ἐύστρατιος Φ. Σαράντου
Ἐύστρατιος Ἀλεξίου
Ἐύστρατιος Ἀποστόλου
Νικόλαος Ἐ. Γροσομανίδης
Σ. Κ. Κοντάρας
Στέλλος Π. Φράγκου
Δημήτριος Γεωργίου Βογιατζῆ
Γεώργιος Ἀναγνώστου
Γ. Ἰ. Κοπριτέλης
Βασίλειος Ἀποστόλου
Νικόλαος Ἰ. Κοπριτέλη
Παναγῆς Γεωργίου Τζουκαλᾶ
Δημοσθένης Εύστρ. Χηροπαΐδη
Ἐύστρατιος Δ. Παχτζαβάνη
Ἐύστρατιος Ν. Γ. Μυστεγνώτη
Τηλέμαχος Ἀποστόλου
Δημήτριος Μιχαὴλ Γιάννου
Μιχαὴλ Ἀποστολέλη
Γεώργιος Δ. Ἀφόκαρδος
Δημήτριος Κωνσταντέλη
Γ. Χ'' Ἀναγνώστου

Οἱ ἐν Κλειοῖ

† Παπᾶ Ἰωάννης Παπᾶ Κωνσταντίνου 1
† Παπᾶ Ἰωάννης Κοντουρέλης
Ἰωάννης Π. Παρασκευᾶ

Οἱ ἐν Κάπῃ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἀξ. κυρίου Δημοσθένους Νικολάου.

Μιχαὴλ Ἰ. Ψαροῦ
Δημοσθένης Νικολάου
Χαράλαμπος Ἀποστόλου
† Γεώργιος Χ'' Δ. ἵερεὺς
Στέφανος Ὀδυσσέως
Μιχαὴλ Ἀ. Κραλλίδης

1 Γ. Ἰωαννίδης
Νικόλαος Δ. Χ'' Γιαννάκη
Ἐύστρατιος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Κυριαζῆ
Γαβριὴλ Ζαχαρῆ Κράλλη

Ἐύστρατιος Μ. Θεοδοσίου
Σταῦρος Ἐ. Γροσομανίδης
Σ. Ἐ. Παρασκευαΐδης
Γεώργιος Σ. Χ'' Σταυράκης
Ἐύστρατιος Νικ. Παπᾶ Ἰωάννου
Στυλιανὸς Ἐμμανουὴλ
Χαράλαμπος Ἐ. Στυλιανίδης
Γεώργιος Γ. Τσίκνα
Θεόδωρος Μ. Θεοδοσίου
Ἀ. Φατρός
Ἐύστρατιος Ἀναγνώστου
Ἐύστρατιος Σ. Μοτσορέλη
Π. Ἀναγνώστου
Παρασκευᾶς Ν. Γεωργελῆς
Παναγιώτης Γ. Φραγκέλης
Γεώργιος Ἐ. Γροσομανίδης
Παναγιώτης Προκοπίου
Ἐύστρατιος Ἰ. Χρηστοφόρα Ρέϊζ
Πάνος Δ. Σαμαρτζιδέλης
Προκόπιος Χαραλάμπου
Πρόδρομος Μιλτιάδου
Νικόλαος Μπύνος
Νικόλαος Χ'' Βουγιοῦκα
Δημοσθένης Ἰατροῦ
Ἐμμανουὴλ Μ. Μουζουρέλης

Οἱ ἐν Γελίοις.

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἀξ. κ. Νεοκλέους Θ. Πέτρου.

† Γρηγόριος ἱερομόναχος
Νεοκλῆς Θ. Πέτρου
Μιχαὴλ Ε. Πολυχρονίδης

1 Γεώργιος Θ. Ὁρφανὸς
Εύστρατιος Χριστοφορίδης

Οἱ ἐν Υψηλομετώπῳ.

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ πατ. Ἀρθίμου Προηγονούμετρου.

† Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία
† Ἀνθίμος ἱερομ. Προηγούμενος
Στυλιανὸς Κυπαρίσση
Στυλιανὸς Δ. Βαλγονῆς
Νικόλαος Κύπριος διδάσκαλος
Ἰωάννης Εύστρατίου μουσικὸς
Ἐύστρατος Νικολάου
Ἐύστρατος Παύλου
Στυλιανὸς Νέστορος
Ἴγνατος Ν. Παπαδέλης
Ἐύστρατος Μιχαὴλ
Ἀθανάσιος Κ. Φλήνδρας
Ι. Ε. Μπίγλας
Δημήτριος Μ. Σακαλλῆ
Ἰωάννης Κ. Ἐλευθερίου

1 Ἐπαμεινώνδας Ἀνδρέου
Μιχαλάκης Κ. Ἐλευθερίου
Ἴγνατος Σπύρου
Δημήτριος Α. Πουδαρῆς
Δημήτριος Σπύρου
Ἐύστρατος Γ. Χαβλαρίδης
Γεώργιος Μ. Παπαδόπουλος
Μιχαὴλ Σπύρου
Γεώργιος Σπύρου
Χαράλαμπος Δ. Ταταμάνης
Δημήτριος Βασιλείου
Ἴγνατος Ι. Μπίνιας
Κωνσταντίνος Ι. Μπίνιας
Ἐλευθέριος Δ. Σακαλλῆ

Οἱ ἐν Στύψῃ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἀξ. κ. Π. Ε. Μαυρέλη.

Παπᾶ Μιχαὴλ
Περικλῆς Π. Μαυρέλης
Θεόφραστος Κ. Βουργουτζῆ
Ἀλέξανδρος Ι. Καλλιπολίτου
Ἐλευθέριος Γ. Καπιώτης
Φωκίων Μ. Πιτζούλη
Χ. Σ. Βουρζαχτζῆς
Δ. Χονδροῦ
Σ. Κ. Τόμπρας
Θεμιστοκλῆς Παυλιόγλου
Π. Β. Καλλιπολίτης
Ἴγνατος Α. Παπαδόπουλος

1 Κυριάκος Παναγίωτου
Π. Ε. Μαυρέλης
Ἴγνατος Κ. Ἀλτιπαρμακίδης
Γεώργιος Σταυρίδης
Ἴγνατος Ε. Γιαβαστζῆ
Μιχαὴλ Γ. Κακνάκη
Ν. Α. Καρ. Παναγίωτου
Γ. Δ. Δελημήτρου
Ἀλέξανδρος Γ. Καλλιπολίτης
Δημήτριος Γ. Λύτρα
Γεώργιος Π. Νικολάου
Δ. Χρυσοῦ

Oι ἐν Πετροί.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ αἰδ. Ἀλεξάρδ. Ε. Ραπτοπούλιδου Οικογόμου.

† 'Η Ιερὰ Ἐκκλησία	1	Βασιλείος Παναγιώτογλους	1
† Οικονόμος Ἀλέξαν. Ε. Ραπτοπούλιδης ²		Ιάκως Βογιατζῆς	
Νικόλαος Εύστρατίου Ραπτέλη		Νικόλαος Ἀποστόλου Μάπα	
Νικόλαος Ε. Διαμαντέλης			

Oι ἐν Βαθεϊῷ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ αἰδ. Ἀρτωρίου Πανερίδου.

† 'Η Ιερὰ Ἐκκλησία	2	'Αριστείδης Ἰωάννου	1
† Αντώνιος Πανερίδης ἵερεὺς	1	Παρασκευᾶς Εύστρατίου	
Παναγιώτης Ἀντ. Πανερίδου ἱερέως		Μιχαλάκης Δημητρίου	
Ιωάννης Γαβριὴλ		Γ. Μαλαθρώνας	
Ιωάννης Παπᾶ Γεωργίου		Νικόλαος Ἀναγνώστου	

Oι ἐν Ἀργένῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἔξοχ. Δημητρίου Ζ. Ὑπαρδρευμέρου.

† Παπᾶ Πανάρετος	1	Ιωακεὶμ. Εύστρατίου	1
† Κωνσταντῖνος ἱερεὺς		Θεοδόσιος Μιχαὴλ	
Σταῦρος Γ. Καρακόζ			

Oι ἐν Συκαμνιᾷ

¶ Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐ.λ. Σπυρίδωρος Ἀραγγώστου Σχολάρχου.

Σ. Ἀναγνώστου Σχολάρχης	1	'Ελευθέριος Μ. Κατρατζῆ	1
Ν. Ἰωαννίδης		Σωχράτης Γεωργίου	
Γ. Μιχαὴλ		Εύστρατίος Κυριαζῆς ἱατρὸς	
Π. Ν. Βοσνάχης		Ἐμμανουὴλ Ε. Σταματόπουλος	
Ἐλευθέριος Π. Μαζουράνης		Δ. Καλλιγέρης	

Oι ἐν Μολύβῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ παρ. Σεραφεὶμ ιερομοράχου. τοῦ ἔξοχ. Α. Ζ.

Ὑπαρδρευμέρου, Μιχαλάκη Ἰατρίδου Σχολάρχου, καὶ
Μιχαὴλ Σάββα.

† 'Η Ἐκκλησία Ἀγιος Παντελεήμων	2	'Ιγνάτιος Μαλλῆ	1
† 'Η Ἐκκλησία Ἅγια Κυριακὴ		Νικόλ. Ἐ Τσιτσίνας	
† 'Η Ἐκκλησία τῶν Ταξιαρχῶν		Σωχράτης Νικήτα	
† Σεραφεὶμ ιερομόναχος		Στυλιανὸς Γρηγορίου	
† Ἰγνάτιος ιερομόναχος ἐκ Τελενίων	1	Μιχαὴλ Ἀποστόλου ἱατρὸς	
Μιχαὴλ Σάββα		Θεόδωρος Θεοδωρίδης	
Περικλῆς Μαυρομηχάλης		Κυριακὴ Λεντούδη	
'Α. Κ. Μιχαηλίδης		Πελαγία Στεφανίδου	
Κ. Ν. Καζάζης		'Ηρακλῆς Μ. Καζάζης	
Κ. Ι. Κεπετζῆς		Εύστρατίος Ι. Νικολάου	
'Αντ. Ματζουράνης		Ἐμμανουὴλ Α. Σερεσλῆς	
Νεοκλῆς Βασιλείου		'Ι. Π. Εμμανουὴλ	
Κωνσταντῖνος Σάββας		Ἀντώνιος Ι. Καζάζης	
Μ. Τζάννου		Ἀναστάσιος Βουζάκης	
Δ. Ζ. Ὑπανδρευμένος ἱατρὸς	2	Δημήτριος Ἐλευθερίου	
'Αριστ. Κυριακοῦ	1	Ἀντώνιος Κομνηνάκη	
Σοφοκλῆς Ν. Χ'' Κωνσταντῆ		Δ. Μαλίδης	
Μιχαὴλ Δ. Καζάζης		Θεμιστοκλῆς Ι. Κράλλη	
'Αλέξανδρος Ι. Καζάζης		Μαλιάκας Ε. Ἀλλατζαδέλη	
Κ. Κράλλης		Φωτεινὴ Χ. Χ'' Ιωάννου	
Μ. Κ. Κουτζαπᾶς		Μαλλῆς Δημητρίου	

Oι ἐν Πέτρᾳ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῷ ἀξ. Κ. Θεοδοσίου Β. Ἡλιόπολου
καὶ Μιχαὴλ Σ. Τερζόπολου.

Θεοδοσίος Β. Ἡλιόπολος	1	Κ. Δ. Βαρδακτσόγλους	1
Παναγ. Ε. Κουτρῆς		'Ιγνάτιος Κ. Χ'' Γιάννη	
Γεώργιος Θ. Φραγκάτος		Ἀντώνιος Δημητρίου	
'Η Ἑλληνικὴ Σχολὴ		Μιχαὴλ Σ. Τερζόπολος	
Δημ. Μολυβιάδης		Ἀπόστολος Μ. Δουκίδης	
Γεώργιος Δ. Κωνσταντίνου		† Γρηγόριος Ἐλευθερίου ἱερεὺς	
N. E. Ελευθεριάδης		'Η Ιερὰ Ἐκκλησία	

Οι ἐν Λαθύσνι.

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἀξ. Κ. Δημητρίου Ι. Καπλωτέλη.

- + Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία
Θεόδωρος Δ. Παπαδόπουλος ἵερεὺς
Ἴγνατιος Ἰω. Μουυτζῆς
Παναγιώτης Ν. Γλαννόγλους
Θεοφάνης Δημητρίου
Εὐστράτιος Ἰωάννου Τουλουμτζῆ
Νικόλαος Ἐλευθερίου Χατζῆς
Βαζῆς Βασιλείου

- 1 Εὐάγγελος Τζάννου
Δημήτριος Ἰ. Καπλωτέλη
Ἀλέξανδρος Γαβριὴλ
Κωνσταντῖνος Ἀποστόλου
Σάββας Ἀποστόλου
Χρυσόστομος Ν. Βασιλείου
Μαριάνθη Δ. Χ. Βαλτᾶ

Οι ἐν Σκουτάρῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἐ.λ.λογίμου Κ. Γεωργίου Παπτελίδου.

- + Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία
Γερμανὸς ἱερομόναχος
Γεώργιος Παντελίδης
Εὐστράτιος Τζάννου
Χαράλαμπος Ἐμμανουὴλ
Γαβριὴλ Ἰωάννου Μιχαηλίδης
Νικόλαος Γεωργίου Σαράντου
Γεώργιος Εὐστρατίου Νικολαΐδου
Βασίλειος Χαραλάμπου Μαχρῆς
Παναγιώτης Γρηγορίου
Βασίλειος Γεωργίου Βαζαβάνη
Γαβριὴλ Ἀναγνώστου

- 2 Γεώργιος Ἀποστόλου
1 Εὐστράτιος Σαραντίδης
Μιχαὴλ Θαλασσινοῦ
Χαράλαμπος Σάββας Ἀναγνώστου
Ἀντώνιος Εὐστρατίου Μαχρῆς
Χρυσόστομος Δ. Δεληγιάννη
Παναγῆς Γεωργίου Μ. Δυομῆλου
Χρῆστος Νικολάου
Γεώργιος Δ. Σίμου
Γαβριὴλ Κωνσταντίνου
Ἡλίας Δουκάκη

Οι ἐν Φίλαι

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἀξ. Κ. Γεωργίου Καραγιαρροπούλου.

- Ἀχιλλεὺς Γ. Καραγιαννόπουλος
Γ. Κ. Κόντης
Γεώργιος Σάββας
Ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ
Δημοσθένης Γ. Βαλαπάνης
Π. Δ. Γρηγάνης
Σωκράτης Θαλασσινὸς
Σαράντος Χαραλάμπους

- 1 Θ. Π. Στυλιανοῦ
Δημήτριος Σ. Μπινος
Χρυσόδουλος Κυριακοῦ
Στυλιανὸς Ἀ. Βαλαπάνης
Ἀντώνιος Γ. Γλαλαμᾶς
Ἴγνατιος Ι. Καζάζης
Δημήτριος Βασιλείου

Οι ἐν Ἀνεμώτιᾳ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἀξ. Κ. Ἰγρατίου Βασιλείου Ἀρχιτέκτονος.

- + Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία
† Παΐσιος ἱερομόναχος
Ἴγνατιος Βασιλείου Ἀρχιτέκτων
Εὐστράτιος Χ'' Μαστέλου
Κωνσταντῖνος Πατελέην
Παναγιώτης Ν. Ταλέκου
Παναγιώτης Χ'' Γ. Χ'' Καρέκου
Κωστῆς Χρ. Αἰνιγλη
Θεμιστοκλῆς Χ'' Παρασκευᾶ
Κλεοπάτρα Παπᾶς Νικολάου
Χρῆστος Χ'' Γ. Χ'' Καρέκου
Εὐστράτιος Χ'' Διάκος
Γεώργιος Μηχαὴλ Σαπουκτιράνη
Γεώργιος Νικολαΐδης
Δημήτριος Μ. Τζινέρης
Σταύρος Χρ. Εύθυμιος
Εὐστράτιος Κάλφα Βασιλείου
Ἡλίας Λάμπρου Ἐμμανουὴλ
Χρηστόδουλος Ἐ. Ψάρος
Τ. Ἡ. Παπαδόπουλος
Ἡλίας Εὐστρατίου Τελωνιάτη
Ἡλίας Λουκᾶς Δουκάκαρος
Ἴγνατιος Χρ. Εὐαγγελινοῦ Πατροβέζ

- 1 Ἡγάτιος Χ'' Γεωργίου Καρέκου
Γαβριὴλ Παναγιώτου
Μιχαὴλ Δημητρόγλου
Χ'' Γεωργίος Χ'' Καρέκου
Ἴγνατιος Θ. Κολοκοτρώνη
Γιαννίκος Μιχαὴλ
Π. Γρηγορίου
Σπύρος Ἀντ. Παπαδόπουλος
Εὐάγγελος Μιχαὴλ
Θεόδωρος Χριστοδούλου
Δημήτριος Ἐμμανουὴλ
Παναγιώτης Χ'' Ἰω. Ὁκνοῦ
Ἴγνατιος Φραγκούλη
Ἡλίας Τασκὶ-Μαλλῆ
Χαράλαμπος Τσακίρη
Εἰρήνη Νικολάου Ἐμμανουὴλ
Ἡλίας Γ. Γεωργίου
Παναγ. Χριστοδούλου Λασκαρέλης
Ἀντώνιος Γεωργίου Κεραμιδάρης
Χαράλαμπος Εὐστρ. Βογλατζῆ
Δρακούλας Χρηστόφα Ἀλβανοῦ
Παναγιώτης Ἀλπάνης
Χαράλαμπος Εὐστρ. Μιχαέλη

Οι ἐν Τσουκαλοχωρίῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροτίδι τοῦ ἀξ. Κ. Ἀρέστου Θεοδοσιάδου.

- + Ἡ Ἱερὰ Ἐκκλησία
† Ἀγαθάγγελος ἱεροδιάκονος
Γεώργιος Θεοδώρου
Ἀνέστης Θεοδοσίου
Δημοσθένης Φωτίου
Παναγιώτης Χ'' Σπύρου
Χ'' Ἡλίας Γεωργίου
Ἐμμανουὴλ Νικολάου
Σπυρόδουλα Εὐστρατίου
Ἀντώνιος Ἰω. Μανδαμαδιώτου
Γεώργιος Βαττός
Σωκράτης Δημητρίου
Χρῆστος Στεφάνου Δουκάκη
Χ'' Γεώργιος Χ'' Ἡλία

- 1 Γρηγόριος Χ. Κουτσόπουλος
Ἴγνατιος Στεφάνου
Β. Π. Τσακιριάδης
Γεώργιος Βασιλείου
Κ. Γ. Ταϊτσάνος
Ἀλέξανδρος Ἰ. Κεχαγιόγλους
Εἰρήνη Γλακομουπούλου
Δημοσθένης Ἐμ. Κελαϊδίτης
Ἀριστείδης Ἴγνατιος Σπανόπουλος
Θεόδωρος Γρηγορίου
Μιχαὴλ Γ. Χαβαράνης
Βελισσάριος Ἀ. Πλάκας
Θρασύβουλος Π. Καραγιαννοπούλου
Χ'' Βασίλειος Χ'' Ἡρακλέους

Οι ἐν Βατούσῃ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῷρ ἀξ. Κ. ἑξοχωτάτου Γ. Γώγου, ἐ.λ.

Ιακώβου Ἀραστασιάδου καὶ αἰδεσ. Χαραλάμπους.

- † Η Ἱερὰ Ἐκκλησία
- Η Ἑλληνικὴ Σχολὴ
- † Γ. Γαβριηλίδης ἵερεὺς
- † Χαράλαμπος ἵερεὺς
- † Ραφαὴλ Ν. ἱεροδιάκονος
- Γεώργιος Γῶγος ἰατρὸς
- Ἀχιλλεὺς Κ. Καλλιγέρης
- Ιάκωβος Ἀναστασιάδης
- Π. Παλαιολόγος
- Π. Κοροβίνης
- Χ'' Βασιλῆς Καλλονατελῆς
- Αρ. Κωνσταντινίδης
- Γαβριὴλ Τσουρέλης

- 2 Χρῆστος Πέτρου
- 1 Ἀγαθοκλῆς Στεργίου Βαωρτζῆ
- Μ. Ἰ. Μαλτίκος
- Ιωακεὶμ Ἀ. Καροβίνης
- Ιωάννης Κ. Σαμαρᾶς
- Θωμᾶς Ἰ. Κοροβίνης
- Αναστάσιος Ιωάννου
- Γεώργιος Ἰ. Δελδολάνης
- Πανάγιος Ιωάννου Κοντέλη
- Βασιλείος Κοτζαπαλτίρης
- † Η Ἱερὰ Ἐκκλησία
- † Ιωάννης Ἰατρόπουλος ἵερεὺς
- Δημήτριος Χ'' Ν. Δουμανόπουλος

Οι ἐν Πτεροῦντι

Ἐπιστασίᾳ εὐγενεῖ τοῦ ἀξ. Κ. Ἀρδέου Κ. Βερίδου

- Εὐστράτιος Γ. Τσαλίκης
- Ιωάννης Χ'' Λουκᾶ

- 1 Ἀνδρέας Κ. Βενίδου
- 2 Γεώργιος Βακαλέλης

Οι ἐν Χυδείροις

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῷρ ἀξ. Κ. Ἀρδέου Κ. Βερίδου, καὶ

Εὐστρατίου Γ. Τσαλίκη.

- Ιγνάτιος Γ. Λουκίδης
- Νικόλαος Παπᾶ Εὐστρατίου διδάσκαλος
- Ιωσήφ Ἀντωνίου
- Παναγιώτης Γ. Λουκίδης
- Δημήτριος Θεοδώρου

- 1 Γεώργιος Μιχαηλίδης
- † Παπᾶ Εὐστρατίος
- Ι. Ἐμμανουὴλ Κουτσᾶς (Πτεροῦντα)
- Χ. Μπουρπουλίδης δικηγόρ. (Μόλυβος)

Οι ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ «Τύψηλοῦ»

- † Η Ἱερὰ Μονὴ
- † Νεόφυτος Ἀρχιμανδρίτης Ἡγούμενος
- † Χ'' Μελέτιος Προηγούμενος
- † Καλλίνικος ἱερομόναχος

- 5 † Μητροφάνης ἱερομόναχος
- 2 Μάξιμος μοναχὸς
- 1 Γαβριὴλ "
- Σεραφεὶμ "

Οι ἐν τῇ Ἱερᾳ Μονῃ τοῦ «Πιθαρίου»

† Η Ἱερὰ Μονὴ	2	† Κύριλλος ἱερομόναχος	1
† Χ'' Εὐγένιος Ἡγούμενος		Ἀγάπιος μοναχὸς	
† Θεόκλητος Προηγούμενος		Ἀνθιμος μοναχὸς	

Οι ἐν "Αγρᾳ

- † Χριστοφόρος ἱερεὺς Ἀρχερατικ. Ἐπίτ. 1
- Γρηγόριος Ἀ. Παπαδόπουλος διδάσκαλ.
- Λουκᾶς Π. Σαχτούρης
- Σταῦρος Ἀριστείδου Γαβριὴλ

Οι ἐν Μεδοτόπῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἀρχιδιακόνου τῆς Α. Σεβ. τοῦ Ἀγίου

Μυτιλήνης Ἱερ. κ. Κυριλλον.

† Η Ἱερὰ Ἐκκλησία	1	† Γεώργιος ἵερεὺς	1
† Η Ἱερὰ Ἐκκλησία		Μαρία Γ. Σαμαρᾶ	
Γεώργιος Ἰ. Ἀνδρέα			

Οι ἐν Παρακοίλοις

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἑξοχ. Νεάρχου Ν. Ἀμδαριώτου.

Η Δημοτικὴ Σχολὴ	1	Ιωάννης διδάσκαλος	1
Ιγνάτιος Παναγιώτου		Ιγνάτιος Σαράντογλου	
Μιχαὴλ Κωνσταντίνου		Εδάγγελος Παναγιώτου	
Κωνσταντίνος Πέτρου		Κυριάκος Χ'' Γρηγορίου	
Δημήτριος Παναγιώτου		Καραφύλης	
Δημήτριος Χ. Σαράπης			

Οι ἐν Σμύρνῃ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξ. Κ. Δ. Ι. Βαρδαζόγ. λον.

Δ. Ἰ. Βαρδαζόγλους	25	Γ. Ζ. Μεϊμαρόγλους	1
Γ. Γρηγοριάδης	5	Ν. Γ. Σαραντίδης	
Γεώργιος Χ'' Βασιλείου	4	Εὐστρ. Π. Μηναρετζῆ	
Γ. Δ. Πασσαδόπουλος		Δημήτριος Καρασσάβα	
Γεώργιος Δ. Δουμανέλης		Λουκᾶς Χ'' Λουκᾶ	
Μιλτιάδης Γεωργιάδης		Ιωάννης Α. Ιωαννίδης	
Παναγιώτης Ιωαννίδης		Σπυρ. Ἀ. Τζιαπόπουλος	
Εύριπίδης Ν. Γεωργιάδης		Δημήτριος Βενίδης	

Παναγιώτης Βαλαβάνης
Σταύρος Γ. Κουτσαβλή
Χρ. Σαββόπουλος
Π. Ξανθόπουλος
Γρηγ. Ε. Φράγκος
Δημ. Γ. Βουγιούκας
Γ. Ν. Παλαιολόγος
Αντ. Καπετανάκης
Μιχαήλ Λουκέλλης
Ι. Δ. Χ'' Λουκᾶ
Ιωάννης Λουκέλης
Ηρακλῆς Γρηγοριάδης
Ιγνάτιος Κωνσταντινίδης
Νικόλαος Κυριακίδης
Δ. Ζ. Μεϊμάρογλου

Ιγνάτιος Μ. Χ'' Λουκᾶς
Κ. Λ. Πανσέληνος
Σ. Ι. Λακρουάς
Β. Χ. Σακκελίδης
Ι. Αἰδινόπουλος
Γ. Λεονταρίδης
Μιχ. Ν. Μαρκίδης
Μιχαήλ Παλαιολόγος
Εύαγγ. Κ. Σκουφάτογλου
Γ. Κ. Τζολάσογλους
Θ. Καφαλούκας
Γ. Σαραντίδης
Ν. Γ. Εύσταθόπουλος
Χρήστος Αναστασιάδης
Ανδρόνικος Χρήστου

Οι ἐν Καδαμπά

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ιεροψάλτου Κ. Κ. Γ. Κ. Κλουρκτζόγλου.

† Η Ιερὰ Ἐκκλησία	1	Αντώνιος Νανόπουλος
† Πανάρετος Ἀρχιμανδ. Ἀρχιερ. Ἐπίτρ.		Β. Εὐαγγελινοῦ
† Παππᾶ Ἀδημάντιος		Σωκράτης Γ. Σαμαρᾶ
Κύριλλος Ἀθ. Ζαχόπουλος		Κλεάνθης Ι. Κεχαγιαδέλης
Ιάκωνος Παγώνης		Νικόλαος Δ. Λέσβιος
Νικόλαος Κων. Θεοδωρίδης		Παναγιώτης Χρηστόφα
Φ. Σεβαστοῦ Λέσβιος		Γ. Κ. Κλουρτζόγλους
Κυριάκος Π. Λέσβιος		Ηλίας Ἀλτίνογλους
Β. Γρηγορόπουλος Λέσβιος		Ἀδελφοὶ Εύστρατίου

Οι ἐν Δενεζλῆ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Ιωάρρου Καμβοροπούλου.

† Αντώνιος Ιωαννίδης Σακελλάριος	1	Κωνσταντίνος Μ. Βαΐρακτάρης
† Αγαθάγ. Ν. Νικόπ. ιερ. ἀγ. Φιλαδελ.		Παντελῆς Σπανίδης
Ιωάννης Καμβορόπουλος		Θεόδωρος Γιαγτζόγλου
Παρασκευᾶς Στυλιανίδης		Ιωάννης Γκέπος
Βασίλειος Ξενάκης		Μιχαήλ Διανυρκόπουλος
Γρηγόριος Βαλαμβάνης		Ιωάννης Σ. Μαλλίδης
Αναστάς Ε. Τσιτσόγλους		

Οι ἐν Ούδακίῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Ἀλεξάνδρου Ν. Κουτσαυλῆ

Δ. Καρασάββας
Δ. Ἐ. Ἀδαμζίκης
Β. Ἐ. Χιοτέλης
Γρηγ. Θαλασσινοῦ
Νικόλαος Μιχαήλ
Στυλιανὸς Φιλίππου
Γεώργιος Δαρδαμάνος

Πέτρος Χ. Ἀποστολίδης
Ιωάννης Χρήστου Χ'' Παρασκευᾶ
Ιωάννης Ἐ. Παρίδης
Θεόφιλος Κυριακίδης
Ἀλεξάνδρος Ν. Κουτσαυλῆ
Λεωνίδας Καραπέλας

Οι ἐν Χορδο-Κιοῖ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Κωστῆς Δ. Ἀλτίρογλου.

† Η Ιερὰ Ἐκκλησία	4	Εὐλάμπιος Παναγιώτου
† Βασίλειος Οἰκονόμος ιερεὺς	1	Αναστάσιος Γεωργίου
† Δημήτριος " ιερεὺς		Μιχαήλ Γεωργίου
Κωστῆς Δ. Ἀντίνογλους		Δημήτριος Καρατζίδης
Δημ. Κ. Δεσποτόπουλος		Ηλίας Ν. Ἀλτίνογλους
Ουηρος Κ. Δεσποτόπουλος		Αντώνιος Ἀγᾶ Γεωργίου
Μιλτιάδης Κ. "		Τριαντάφυλλος Λεωνίδα
Παναγιώτης Καρᾶ Κιαχαγιᾶ		Στυλιανὸς Δ. Ἀντίνογλους
Αθανάσιος " "		Χ'' Αναστάσιος Χ'' Αναστασίου
Αθανάσιος Κατζέλογλους		Αθανάσιος Ζήσογλους
Εύάγγελος Χ'' Αντωνίου		Δημήτριος Ἀργυρόγλου
Κωστῆς Χ'' Δημητρίου		Χ'' Γεώργιος Τζορπατζῆ
Παναγιώτης Χ'' Δημητρίου		Εὐλάμπιος Χ'' Σταματίου
Παναγιώτης Ν. Παζαρόγλους		Χ'' Γιοβάννης Χ'' Σταματίου
Χ'' Ηλίας Χ'' Δάζαρος		Χ'' Νικόλαος Χ. Σταματίου
Ιαρδάνης Κωνσταντίνου		Χ'' Βασίλ. Χ'' Σταμ. Ἀρχ. Ἐπίτροπ.
Βασίλειος Ι. Βακάλης		

Οι ἐν Μαγνησίᾳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ πατ. Πρωτοσυγκέλλου Παρθενίου καὶ τοῦ μοραχοῦ Νεοφύτου.

† Ο πρωτούγ. τοῦ ἄγ. Ἐφέσ. κ. Παρθ. 1	1	Ν. Β. Βουρνόβαλης
† Βασίλειος Οἰκονόμου ιερεὺς		Γ. Σταύρου Σπουρδουλα
Μελέτιος Χιος "		Χρήστος Μιχαήλ Πουχλῆ

Γεώργιος Οίχονόμος καὶ ἱεροχήρος
Γεώργιος ἐφημέριος Χαμηδὲ
Χαράλαμπος Ἀθανασίου
Ιωάννης Ἀποστολίδης
Ἀναστάσιος Ε. Ἰωάννου
Νεόφυτος μοναχὸς
Δημοσθένης Ἰ. Σπυρέλης
Ἀναστάσιος ἀρτοποιὸς Ἡπειρώτης
Πρόδρομος Λόγγου
Ἀναστασία Θεοδώρου
Ἀναστασία Εὐαγγελινοῦ
Γαβριὴλ Ἀθαν. Γαβριηλίδης
Γεώργιος Ν. Σεβαστόπουλος
Γεώργιος Γερ. Κερεστετζῆς
Μιχαὴλ Γεωργίου Ἰορδανόπουλος
Ιωάννης Χ'' Εύστρατίου Παπισγιὰν

Οἱ ἐν Κυδωνίαις

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐ.λ.λ. Κ. Κ. Ἐμμανουὴλ Δαβὶδ Γυμνασιάρχου.

Ιωάννης Γ. Λαγίδης	1	Λάμπρος Παπαϊωάννου	1
Γεώργιος Ἰσακίδης		Ἰούλιος Ἐ. Πίντος διδ.	
Ιωάννης Ν. Μαρίνου		Ἐμμανουὴλ Δαυΐδ	

Οἱ ἐν Κιμερίῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Ἐμμανουὴλ Νικολάου.

N. Ἰ. Ζαφείρογλου	1	Ἡ Ιερὰ Ἐκκλησία	1
Γεώργιος Ν. Χασάπης		Δανιὴλ Ἀρχιμανδρίτης	
Μιχαὴλ Ἐπαμ. Καζάζης		Ἐμμανουὴλ Νικολάου	
Κομνηνὸς Ν. Βουγιατζῆγλου.		Εύστρατιος Νικολάου	
Ιγνάτιος Ἰ. Κου.		K. Ἰ. Σεβαστὸς	
Ἀντώνιος Χ'' Τριανταφύλλου		Ἀντώνιος Νικολ. Τουλουμπτζῆς	
Δημήτριος Μ. Τσιώτης		Στυλιανὸς Κωνσταντίνου	
Γεώργιος Παρασκευαΐδης		Γεώργιος Εύστρατίου Κατζάλης	
Ιωάννης Στυλιανοῦ		Δημ. Ἰω. Κωνσταντόγλ. (Ἄβτζιλάρ)	
Βασίλειος Ἰωάννου		Ιωάννης Μ. Κομνηνόγλου	
Ἀχιλλεὺς Γ. Μιχαλόπουλος		Μιχαὴλ Καζάζης	
Π. Ἐ. Κωνστάντογλου		K. M. Τσιώτης	
Δημήτριος Ἀ. Τζαγκάρη		Τηλέμ. Γ. Σκουφάτογλους	
Δημήτριος Σταύρου Κάτσαρος		Εὐάγγελος Ἐ. Βαλανιδᾶς	
Ηλίας Θ. Κανελίδης		K. καὶ Σ. Χριστοδούλου Ἀλγανὰκ	

Οἱ ἐν Φρένελῃ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξ. κ. Ἰωάννου N. Μπακάλη

Ἀναστ. Δημ. Μάγνητος Ἀναγνώστης		2	Κράλλης Ἰωσὴφ
Θωμᾶς Χ'' Θεοδώρου Μιλοθῶ		1	Κλεάνθης Δ. Ἀξιδέλης
Δημήτριος Βασιλείου Δουκάκη			Ἴπποκράτης Ἀ. Ἀμπατζῆ
Κυριάκος Ἐμμανουὴλ Καραχιζῆς			Γεώργιος Π. Χ'' Κομνηνοῦ
Μιμίκος Νικολάου Μαχαρώνη			Μιχαὴλ Ζαφείρογλους
Λουκᾶς Δημητρίου Σαμολαδᾶς			Γ. Καραχιζόγλους
Ιωάννης Βεζύρογλους			Χριστόδουλος Δημητρίου
Θρασύβουλος Ἰωάννου Δουκάκη			
Ἀντώνιος Ἡ. Εύδης			
Δημήτριος Γαλέτας			
Πουσοῦς Χρήστου Δ. Μιναρετζῆ			
Νικόλαος Φωτίου Καραχιζῆς			
Νικόλαος Γεωργίου Καμπούρη			
Στέλιος Φωτίου Ἐκκλησιάρχης			
Φώτιος Χ'' Ἰωάννου			
Παντελῆς Θωμᾶς Κουλπακίδης			

Οἱ ἐν Ἀδραμυττίῳ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῷ ἀξ. K. Μιχαὴλ Ἰ. Κέπετζη, Ἀριστείδου Μεϊμάρογλου, ἐ.λ.λ. Δημητρίου Ἀποστολίδου διδ. καὶ τοῦ παρ. Κυρι.λλού Ἀρχιμανδρίτου Ἐπιτρόπου Ἀρχιερατικοῦ.

† Ἡ Ιερὰ Ἐκκλησία	2	Ἀναστάσιος Μιχ. Παπουτζῆς
Ἀδελφοὶ Ἰ. Κέπετζη		Γεώργιος Ἰωσηφέλης
N. Ἐ. Σαλατέλης	1	Ιγνάτιος Γ. Σαράντου
Δημήτριος Ἀποττολίδης διδάσκαλος		Ἀργύριος Χ'' Γεωργίου
Ἀριστείδης Ἀ. Ἐλευθεριάδης		Σύμος Καραφύλλης
Γεώργιος Ἐ. Πιτσούλης		Εὐάγγελος Δ. Καλλιπολίτου
Ἀγγελῆς Γεωργίου		Πρόδρομος Τζάννου
Ι. Ἐ. Μεταξᾶς ιατρὸς		Χρυσόστομος Εὐαγγελίου
Ἀριστείδης Σ. Δηληγιάννης		Ιγνάτιος Χιοτέλης
Θεόφραστος Δ. Γεωργιάδης		Καλυψώ Σ. Βαλτᾶ
Γεώργιος Εύστρ. Κατικέλης		Περικλῆς Γεωργίου
Σταμάτης Εύστρ. Κρητικοῦ		Κωνσταντῖνος Δ. Παπάζογλους
Σταῦρος Φραγκούλης		Γεώργιος Πανέλης
Κομνηνὸς Ἰωάννου		Εύστρ. Ἰ. Λαλακωύτης
X'' Γ. Ν. Μπακάλη		Ι. Ν. Ἀλεξανδρόπουλος
X'' Παρασκευᾶς Ἰωαν. Κουτρύπη		Β. Σάββας
Κομνηνάκης Χ'' Μεϊμάρη		Βασίλειος Ἀθανασίου
Στυλιανὸς Αὐγερινοῦ		Σύμος Χ'' Κυριάκου
Νικόλαος καὶ Κωνσταντ. Β. Παρρῆ		Νικόλαος Ἀθ. Μάγιερα
Ιωάννης Κυπαρίσσης		Παναγῆς Ἰ. Καρατάση
Μιχαὴλ Γεωργίου		Θεόδωρος Νικολάου

Νεοκλῆς Δουκάκη
Θεοδώρα Α. Κ. Μεϊμάρογλου
Αθανάσιος Α. Κ. Μεϊμάρογλου
Αθανάσιος Στυλιανού Δουκάκη
Νικόλαος Δ. Πουδαρῆ
Ιωάννης Σουγιολτζόγλου
Γεώργιος Δ. Παπάζογλου
Σ. Ν. Διοματάρης
Αντώνιος Βένης
Α. Καραπαναγιώτης
Δημοσθένης Γεωργίου
Περίανδρος Παυλιδόγλους
Δημοσθένης Παυλιδόγλους
Αριστ. Καλλιπολίτης
Κλέανδρ. Βάλλιακα
Πρόδρομος Παυλῆ
Χριστ. Πολίτου
Ι. Φουδαγιώνης
Ε. Βάλλιακα
Αλκιβιάδης Ηφρῆ
Γεώργιος Ι. Χ'' Εύστρατίου
Ιγνάτιος Βάλλιακας
Δημήτριος Μορολέης
Ουμηρος Δ. Καλογήρου
Κ. Πολύζου
Σαράντης Εύστρατίου
Αγγελῆς Παχιρτζῆς

Οι ἐν Ζεϊτινῃ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῷ ἀξιοτίμῳ κα. Κωνσταντίου Καραμάνου
καὶ Γεωργίου Φυρδαρῆ.

Κωνσταντίνος Χριστοδούλου
Πολύχαρος Νικολάου
Μιχαὴλ Θεοφίλου
Ιγνάτιος Ἐλευθερίου
Εύστρατος Ἐμμανουὴλ
Μιχαὴλ Ἀνατζῆς
Μιχαὴλ Ἰωάννης Παπουτζῆ
Κώτσος Δ. Ψωμᾶς
Χ'' Δημήτριος Χ'' Στυλιανοῦ
Τρύφων Δήμου

Κ. Καραμάνος
Γεώργιος Καραχατσάνης
Β. Π. Νικολάου
Αλκιβιάδης Ἐλευθερίου
Μιχαὴλ Κ. Κώντας
Νικόλαος Ε. Ἰντζᾶ
Δημήτριος Γεωργίου
Γεώργιος Κ. Μανδᾶς
Δημήτριος Κ. Σάλτας
Γεώργιος Δ. Ἀλεξίου

Μιχαὴλ Παντελῆδης
Ιγνάτιος Ι. Ἐλευθεριάδης
Εύστρατος Ν. Ραπτάκης
Εύστρατος Π. Κωνσταντέλης
Δημοσθένης Χ'' Κωνσταντίνου
Σωκράτης Θ. Ἀξαρλῆ
Χριστόφορος Κ. Κέντας
Ιωάννης Ν. Χιοτέλλης
Χριστόδουλος Παυλίδης
Γεώργιος Εύστρατίου Τζιπκέλη
Σ. Γεωργιάδης
Κωνσταντίνος Ε. Μπίνιας
Μιλτιάδης Ἐμμανουὴλ
Νικόλαος Νάσου
Χριστόδουλος Σίμου
Αντώνιος Ἡλία
Θεμιστοκλῆς Γ. Μαυρικέλης
Παναγῆς Γ. Χρυσοχόος
Μιχαὴλ Ἐμμ. Ιωαννίδης
Εύστρατος Ἀντωνίου
Εύστρατος Π. Ὑψηλάντου
Μιχαὴλ Δημητρίου
Μιλτιάδης Ιωακείμ Ψωμᾶς
Παναγιώτης Κοτρούπης
Ιγνάτιος Χαραλάμπους
Νικόλαος Εύστρ. Τσιτσιτζῆ

Αλέκος Γ. Δαδιώτης
Γεώργιος Μ. Βοργοτζῆ
Γεώργιος Σαράντου
Ἐλευθέριος Ε. Σαλατέλης
Ιωάννης Κυριαζῆ

Γ. Ν. Μουλλᾶς
Βλάστης Ι. Μουλλᾶς
Μιχαὴλ Τ. Μίσσος
Κομνηγάκης Ιωάννου
Ι. Καραγιαννάκης

Οι ἐν Τραπεζοῦντι

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ἀλεξάρδου Ε. Αὐγονοτίδου.

Αλεξάνδρος Ε. Λύγουστίδης
Μιλτιάδης Ι. Λιμανατίδης
Νικόλαος Οἰκονόμος
Ἀδελφὸς Ι. Μιχαηλίδης
Ομηρος Γουσμανῆς
Κωνσταντίνος Γ. Παπάζωρ
Γεώργιος Π. Στεφανίδης
Ἀδελφὸς Ι. Μονζενίδου

Ιωάννης Α. Φυλλίζης
Δημήτριος Ι. Ποζάνης
Κωνσταντίνος Χαρ. Παπαγιαννίδης
Μιχ. Θ. Νικολαΐδης
Ιάκωβος Εξακουστίδης
Γεώργιος Καρυοφύλλης
Διονύσιος Χ'' Α. Διονυσιάδης

Οι ἐν Οίνόη

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἔξοχ. ἐν ιατροῖς Νεάρχου Ν. Αμδαριώτου

Θωμᾶς Δεληθασίλης
Κυριάκος Ι. Τσικριτζῆ ιατρὸς
Χρῆστος Κεραλίδης
Βασίλειος Κ. Βασιλειάδης

Χρυσόστ. Φ. Συμβουλίδης
Γεώργιος Κ. Κουτσούρης
Λεόντιος Χ. Ἐλευθεριάδης
Κυριάκος Τσακιρίδης

Οι ἐν Ἀγίῳ "Ορει

Μονὴ Σταυρογικήτα

† Η ιερὰ Μονὴ Σταυρονικήτα
† Ιερεμίας ιεροδιάκονος
† Χαρίτων μοναχὸς Λέσθιος
† Βησσαρίων Προηγούμενος

† Κοσμᾶς Προηγούμενος
† Ἐλευθέριος μοναχὸς
† Κύριλλος ιερομόναχος

Οι ἐν Ἀγίῳ Ὄρει

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς Βενεδίκτου

Καλύβη Ἀγίου Σπυρίδωνος.

- † Κάλλιστος μοναχὸς (*Αγιογράφος) Ἐ-
[φέσιος Νέα Ἐκήτη 1]
† Ο Δικαῖος τῆς Ἰ. Νέας Ἐκήτης Νεό-
[φυτος ἱερομόναχος]
† Ἰωάσαφ μοναχὸς Λέσβιος ἀγιογράφος
† Κύριλλος ἱερομόναχος ἀγιογράφος
† Κοσμᾶς μοναχὸς Ἀλβανῆς Καλύβης Ἀ-
[γίου Γεωργίου]
† Ἰωάσαφ μοναχὸς Πελοποννήσιος ἀγιο-
[γράφος]
† Κοσμᾶς μοναχὸς Βούλγαρης
† Ζαχαρίας μοναχὸς Καλύβη Εἰσοδίων
† Παΐσιος μοναχὸς Κυματος.
- † Ἀρτέμιος μοναχὸς Καλύβης Ἀρχαγγελῶν
† Ἰωσὴφ ἱερομόναχ. Καλύβης Ὑπαπαντῆς
† Χρυσόστομος μοναχὸς Πελοποννήσιος
† Θεωνᾶς μοναχὸς Καλύβης Ἀγίας Ἀννας
† Ἰγνάτιος ἱερομόναχος τοῦ πρώην Μο-
[σχονησίων]
† Δαμιανὸς μοναχὸς Λέσβιος Ἅγιος Βα-
[σίλειος]
† Σπυρίδων Γέροντας Λέσβιος
† Ζαφείρης ἀγιογράφος
† Φραγγούλης μουτάφης Λέσβιος
† Βενιαμὴν ἵερ. Λέσβιος
*Ἀρχάδιος ἵερ. Πελοποννήσιος

 SISMANOGLIO
IMPIANTO

onboard